

Cô Vợ Trẻ Con 10 Triệu Của Tổng Giám

Contents

Cô Vợ Trẻ Con 10 Triệu Của Tổng Giám	1
1. Mở Đầu	1
2. Chương 1	2
3. Chương 2	7
4. Chương 3	13
5. Chương 4	17
6. Chương 5	23
7. Chương 6	28
8. Chương 7	35
9. Chương 8	40
10. Chương 9	48
11. Chương 10	54

Cô Vợ Trẻ Con 10 Triệu Của Tổng Giám

Giới thiệu

Phụ nữ đối với Đông Phương Thuật mà nói, giống như món đồ trang sức, dùng qua rồi ném Cho nên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-tre-con-10-trieu-cua-tong-giam>

1. Mở Đầu

Căn cứ vào tạp chí nam giới bán chạy nhất Đài Loan, cùng trang thống kê hàng năm của web nổi tiếng , trong đó có một phần vô cùng thú vị:

Những CEO độc thân hoàng kim làm phụ nữ phải thèm thuồng

Kết quả điều tra vô cùng thú vị

Vị trí thứ hai và vị trí thứ ba đều để trống, nhưng vị trí thứ nhất lại có đến 3 cái tên, theo thứ tự là

Tổng giám đốc kiêm chủ tịch công ty Khoa Học Kỹ Thuật Khai Ích _ Trương Thác Tái

Tổng giám đốc của chuỗi khách sạn , tập đoàn kinh doanh buôn bán Đông Phương_ Đông Phương Thuật

Phó Tổng giám đốc của tập đoàn tài chính Kim Tinh Thần, Lận Thừa

Ba vị CEO này đều được số phiếu bình chọn ngang bằng nhau, họ đều được phái nữ ở Đài Loan yêu thích. Tất nhiên không chỉ vì họ có nhiều tài sản mà còn có vẻ ngoài khiến người ta chói mắt

Ai nói CEO thì không thể vừa đẹp trai lại vừa có tiền, Trương Thác Tái, Đông Phương Thuật cùng Lận Thừa đều có đủ những điều kiện này

Không thể nghi ngờ mà tin rằng, những người phụ nữ độc thân ở Đài Loan, đều nằm mơ giữa ban ngày, mong mình một bước lên mây, hi vọng mình có thể nhận được sự ưu ái của ba người này

Chỉ là người dân bình thường làm sao có thể đến gần CEO hoàng kim cao cao tại thượng đây? Vẫn nên nằm mơ giữa ban ngày thì tốt hơn.....

2. Chương 1

Phòng cao cấp trong cao ốc Tín Nghĩa

Trong phòng cao cấp ở lầu 16, có một màn kịch tình đang diễn ra.....

” Thuật, em còn muốn,.... Cho em.....”

Thang Lan Lan _hiện nay chính là hoa hậu, là đóa hồng với ngoại hình xinh đẹp đoan trang chính là hình tượng để mọi người trên mạng tôn sùng, bình chọn là nữ hoàng hạng nhất

Nhưng lúc này ở trên giường, cô ta đâu còn có hình tượng là người phụ nữ đoan trang

Cô ta dạng chân ở trên người đàn ông, cố gắng lắc lư eo, bộ ngực kịch liệt đong đưa,.....

Đông Phương Thuật nhìn người phụ nữ đang ra sức diễn xuất trên người anh, lúc này tinh thần và thân thể anh tạm thời tách rời, nửa người dưới đang xô xiên qua thân thể của Thang Lan Lan, tại nơi tư mật của cô ra sức rút ra cắm vào, nửa người trên thì đang suy tư về nội dung cuộc điện thoại mới nhận được về mặt thật của cô ta

Phụ nữ mà, càng xinh đẹp thì có nhiều thủ đoạn đáng gờm, hơn nữa Thang Lan Lan lại là người phụ nữ có đầu óc, cô ta tin tưởng rằng chính mình thông minh hay sao?

Phút chốc, anh thẳng lưng, đem dục vọng mãnh liệt giải phóng

” A..... A.....”. Thang Lan Lan điên cuồng hét chói tai, phản ứng cao trào này xem ra quá kiểu cách

Người phụ nữ này có quan hệ với anh duy trì không tới ba tháng, vốn định lấy khuôn mặt cùng dáng người mỹ lệ của cô ta sẽ khiến anh không ngán trong một thời gian ngắn, nhưng bây giờ,.....

Cô ta chỉ khiến anh nôn mửa

Làm tình xong, Thang Lan Lan giống như con mèo nhỏ dựa vào ngực Đông Phương Thuật làm nũng, nhưng anh bất ngờ đứng dậy, xử lý bao cao su, sau đó đi vào phòng tắm tắm

Sau khi ra, anh mặc đồ chuẩn bị rời đi

Thang Lan Lan kinh ngạc đứng dậy, dùng cái mền che lại thân thể mỹ lệ, vội vàng chạy đến cửa ngăn Đông Phương Thuật lại

” Anh phải đi à?” bộ dạng diễm đạm đáng yêu chính là dạng phụ nữ Đông Phương Thuật thích

Đông Phương Thuật không thể không thừa nhận Thang Lan Lan thật thông minh, chỉ cùng anh có 3 tháng thôi mà đã biết anh thích loại phụ nữ nào

Chỉ tiếc cô ta cũng chỉ là một diễn viên, nhìn vẻ mặt giả dạng ‘điềm đạm đáng yêu’ kia, anh đã biết từ lâu “Thế nào? Sợ thời gian còn sớm phóng viên dưới lầu không chờ được sẽ bỏ đi sao?” Đông Phương Thuật lạnh lùng nói

Đông Phương Thuật thích ở cùng phụ nữ, hơn nữa lúc ở trên giường vô cùng tốt đẹp, nhưng thời gian còn lại, phụ nữ đối với anh mà nói giống hệt món đồ trang sức, dùng xong liền vứt, anh đối với các cô không hề có 1 chút sự thương tiếc nào

Giống như bây giờ anh đối với Thang Lan Lan lạnh nhạt, lạnh nhạt như người xa lạ, rất khó tưởng tượng rằng bọn họ vừa mới làm tình xong

Khuôn mặt xinh đẹp của Thang Lan Lan cứng đờ

“Em không hiểu anh nói cái gì?”. Đây là chiêu thức phụ nữ thường dùng — giả bộ ngây ngốc

“Cô coi tôi là thằng ngốc hay sao?”

“Thuật, có phải anh hiểu lầm chuyện gì không?”

“Một tiếng trước tôi cùng cô ở trong này, giám đốc bộ phận an ninh gọi điện cho tôi, đã bắt được hai phóng viên khả nghi, bọn họ khai hết rồi”. Anh nhìn cô ta, muốn xem bao giờ cô ta mới thừa nhận

Nhưng hiển nhiên cô ta phủ nhận tới cùng

“Có phóng viên mai phục ở gần nhà em? Thuật, em hoàn toàn không biết, nhất định là đám phóng viên đổ oan cho em, bọn họ nhất định nói em cung cấp thông tin đúng không?”

Khóe miệng anh lạnh lùng nhếch lên

“Tôi còn chưa nói đám phóng viên nói gì, sao cô đã biết bọn họ vu oan cho cô cung cấp thông tin?”. Đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao?

Thang Lan Lan bị bắt được sơ hở trong lời nói, sợ đến mặt mày trắng bệch

“Em..... Em là ví dụ.....”. Canh Lan Lan cố cứu vớt

“Cô thật thông minh, tùy tiện ví dụ một cái đã đoán trúng, hai phóng viên kia nói, cô tiết lộ tin tức tới nay hai chúng ta sẽ ở đây cho bọn họ, muốn bọn họ chụp chuyện hai chúng ta ở cùng một chỗ, sau đó dựa vào chuyện này công bố quan hệ của hai chúng ta”

Anh vừa nói vừa dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Thang Lan Lan, anh nhìn chăm chú khiến cô ta không nhịn được mà run rẩy

“Tôi đã nói rồi, phóng viên chỉ cần bị bắt sẽ khai ra hết”

“Chỉ là phóng viên bây giờ rất hay, vì để tránh bị kiện, bọn họ lén lút ghi âm lại các cuộc nói chuyện”

“Lén lút, ghi âm”. Giọng nói của cô ta cũng phát run

“Đúng, phóng viên đem cuộc nói chuyện của cô ghi lại, mà người của tôi cũng lấy được nội dung của đoạn ghi âm”

Thang Lan Lan không thể tiếp tục ngụy biện được nữa

“Thuật, anh nghe em giải thích, em là nhất thời bị mê hoặc, cho là chỉ cần quan hệ của chúng ta bị báo đài phát hiện, anh sẽ..... Anh sẽ.....”

“Quan hệ của chúng ta?”. Giọng nói của Đông Phương Thuật nhẹ nhưng đáng sợ: “Giữa chúng ta có bất kỳ quan hệ nào sao?” cô ta cũng không cần tự dấn vào mặt mình đi

Thang Lan Lan vừa nghe Đông Phương Thuật phủ nhận, đầu gối mềm nhũn ngồi phịch ở gần chân anh

” Thuật, cầu xin anh tha thứ cho em..... Em lần sau không dám, em thề em sẽ tuyệt đối giữ bí mật, không bao giờ có ý nghĩa gì khác....”

Đông Phương Thuật lạnh lùng nhìn cô ta

Đối với sự cầu xin cùng nước mắt của cô ta hoàn toàn vô cảm

” Phụ nữ đối với tôi có 2 loại: 1 là trên giường, còn lại là quan hệ hôn nhân, mà cô, nhiều nhất chỉ có tư cách ở trên giường”. Đông Phương Thuật nói chuyện rất vô tình

Mặc dù rất nhiều công ty muốn liên minh bằng cách kết hôn, nhưng anh Đông Phương Thuật hoàn toàn không có hứng thú

Nếu như anh thật sự muốn kết hôn, cũng là phải kết hôn với một tập đoàn có ích

Không sai Thang Lan Lan rất đẹp , nhưng cô ta xuất thân bình thường, vậy mà cũng muốn làm vợ anh? Thật là chuyện cười.

Nhìn bộ dạng chật vật của Thang Lan Lan dưới đất, anh một chút ý muốn đỡ cô ta đứng dậy cũng không có, anh chưa bao giờ biết cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc

” Số tiền còn thiếu mua căn phòng này tôi sẽ bảo thư ký xử lý, coi như là phí cô theo tôi ba tháng đi”

Ba tháng trị giá mấy triệu nguyên, cô ta nên mừng thầm đi

” Không cần, Thuật, đừng bỏ em..... Em yêu anh, em thật yêu anh nên mới nghĩ ra kế này.....”. Thang Lan Lan không còn chút tôn nghiêm nào mà ôm lấy chân Đông Phương Thuật

” Buông ra”. Anh lạnh lùng nói

Ánh mắt cùng giọng nói lạnh lùng của anh, khiến Thang Lan Lan buông lỏng tay, kinh ngạc sững sờ ngồi trên mặt đất

Thì ra là, chỉ có cô tình nguyện, nghĩ đến những điều tốt đẹp, cho rằng mình có thể dựa vào sắc đẹp cùng tài trí của mình có thể một bước thành phượng hoàng, trở thành con dâu nhà giàu được người người ca ngợi

Kết quả, Đông Phương Thuật chỉ coi cô là đối tượng phát tiết tình dục mà thôi

Đông Phương Thuật đối với sự ăn năn cùng bộ dạng thương tâm muốn chết của Thang Lan Lan không hề có bất kỳ rung động nào, nói anh lạnh lùng cũng được , anh Đông Phương Thuật sẽ không lãng phí tình cảm trên người phụ nữ nào

Anh quay đầu rời đi, không hề lưu luyến chút nào

Bước ra khỏi cao ốc, tài xế của anh đã ở đó chờ

” Trở về khách sạn”

” Dạ ông chủ”

Lúc đêm khuya, Đông Phương Thuật rời khỏi nhà tình nhân..... Không phải nói là nhà tình nhân cũ

Khách sạn Đông Phương ở Đài Bắc , là một trong những khách sạn lớn nhất ở Đài Loan

Nói đến tập đoàn khách sạn Đông Phương, không ai là không biết đến, không ai không hiểu, trong tất cả các khách sạn kinh doanh ở khu vực Châu Á, bất kể là khách sạn sang trọng, hoặc là kinh doanh, tập đoàn khách sạn Đông Phương đều hoạt động tương đối tốt

Người thành lập tập đoàn Đông Phương Lân năm nay đã 65 tuổi, năm đó khi ông kinh doanh khách sạn của gia tộc thì nó chỉ là một khách sạn nhỏ

Sau khi ông đến ông kinh doanh khiến cho khách sạn ngày một lớn mạnh, thành lập thành tập đoàn, mấy năm gần đây, Đông Phương Lân lui khỏi vị trí tổng giám đốc đứng ở phía sau, chống gậy giúp đỡ cho con trai độc nhất Đông Phương Thuật

Cái gọi là hổ phụ sinh hổ tử đúng là không sai, Đông Phương Thuật sau khi nhận kinh doanh tập đoàn Đông Phương liền khuếch trương rộng hơn, trước mắt anh đang đảm nhiệm chức vụ tổng giám đốc , với năng lực kinh doanh và vẻ ngoài xuất chúng, anh được mọi người trong giới doanh nhân châu Á biết đến.

Lúc này, ở trong phòng thay quần áo nhân viên của khách sạn Đông Phương ở Đài Bắc, mấy nhân viên nữ trẻ tuổi mỗi ngày đều nói chuyện về ông chủ nhỏ Đông Phương Thuật

” Tớ ngày hôm trước ở đại sảnh khách sạn gặp ông chủ, anh ấy thật sự rất đẹp trai đó! Khiến lòng tớ thật rung động, nếu như tớ có thể lấy anh ấy, muốn kiếp sau tớ làm trâu làm ngựa cũng được”. Một nhân viên A bắt đầu mơ mộng ảo tưởng

” Cậu nằm mơ giữa ban ngày á,... Tớ không cần ớc mơ xa vời vậy,tớ không cần gả cho ông chủ, tớ chỉ cần cùng với anh ấy có tình một đêm là đủ”. Nhân viên B còn nói như vậy

Liễu Duy Nhu nghe bọn họ tràn đầy mơ ước với ông chủ, không nhin được mà mỉm cười

Cô không có xem vào .

Thật ra Liễu Duy Nhu không phải là nhân viên của khách sạn Đông Phương, cô chỉ là thỉnh thoảng đến thay mẹ làm việc

Khách sạn Đông Phương có thể đứng vững trong vị trí cao nhất, vì vậy cũng đối với nhân viên, huấn luyện, quản lý, đều vô cùng khắt khe

Giống như cô thỉnh thoảng đến khách sạn thay mẹ làm việc, nhưng thật ra là không được phép , nếu không phải là mẹ là nhân viên lâu năm, tổ trưởng Hứa cảm thông cho hoàn cảnh gia đình cô, giúp cô che giấu, để cô được làm

Cho nên cô không quen biết một ai trong khách sạn, cố gắng im lặng để tránh mọi người biết

Cô bình thường chỉ nghe nhiều mà không nói, vì thế cho nên những nhân viên trong khách sạn đều rất ít khi nhớ đến

Liễu Duy Nhu thay xong đồng phục khách sạn, nhẹ nhàng rời phòng thay quần áo, hướng đến phòng Bộ phận tạp vụ

” Tiểu Nhu, hôm nay mẹ con có đỡ không?” tổ trưởng cùng mọi người ở đây đều là đồng nghiệp tốt của mẹ

” Có thể là do hôm trước bị nhiễm gió lạnh, hơn nữa em trai của con lại nhập viện rồi, mẹ lại thêm lo lắng, nên cơ thể càng không thoải mái”

Nói đến bệnh tình của mẹ, chân mày cô lo lắng không khỏi nhíu lại

Từ khi cô bắt đầu nhận biết đến nay, mẹ luôn luôn chịu khổ chưa bao giờ có một ngày nghỉ ngơi, chỉ vì cô có một người ba ham cờ bạc, rượu chè , lại lười biếng

Ba cô chưa bao giờ có một chút trách nhiệm với gia đình này, cô cùng em trai từ khi ra đời, mẹ đã ngậm đắng nuốt cay đem hai chị em nuôi lớn

Hơn nữa trái tim của em trai không tốt, ra vào bệnh viện là chuyện thường xuyên, mẹ trừ ngoài việc kiếm tiền, phải chăm sóc hai chị em cô, nếu ba bên ngoài đánh bạc thua lại uống rượu ,khi ông về đến nhà sẽ đánh họ ,mẹ vì muốn bảo vệ hai chị em mà thường xuyên chịu đựng những trận đánh của ba

Vốn là cô sau khi tốt nghiệp trung học tính toán sẽ nghỉ học, cô hy vọng có thể thay mẹ gánh thêm một ít trách nhiệm, còn muốn kiếm được thật nhiều tiền, có thể đưa mẹ và em trai rời xa ngôi nhà khổ sở đó

Nhưng mẹ kiên trì muốn cô phải học lên đại học vì thành tích học của cô xuất sắc, vì sự kiên trì của mẹ, cô liền thi đậu đại học sư phạm, còn cố gắng giành được học bổng để trả học phí

Cô bây giờ đã 20 tuổi rồi, cô tự nói với bản thân, nhất định phải kiên cường, sau này làm chỗ dựa ẹ và em trai

” Tiểu Nhu, con cũng đừng lo lắng quá, hai ngày này để mẹ con nghỉ ngơi đi, trường học con vẫn chưa mở mà, vừa đúng lúc có thể giúp mẹ con làm”

” Tổ trưởng, thật là cảm ơn cô, con biết rõ như vậy sẽ gây phiền phức cho cô”. Bởi vì chuyện gia đình cùng sức khỏe của bản thân, mẹ thường xuyên xin nghỉ, nhưng nếu xin nghỉ quá nhiều sẽ bị trừ lương, lại có thể khiến cấp trên chú ý, có khả năng mất đi công việc ổn định này

Cho nên cô thường lúc nào nghỉ học cùng nghỉ lễ sẽ đến khách sạn thay thế mẹ làm việc mà tổ trưởng sẽ che giấu giúp 2 mẹ con họ

” Nói cái gì vậy, cô cùng mẹ con dù gì cũng hơn 10 năm làm đồng nghiệp với nhau, cô không giúp mẹ con thì giúp ai?”

” Đúng vậy , Tiểu Nhu, tổ trưởng chúng ta tuy rằng bộ dạng hơi hung dữ nhưng thật là lòng của tổ trưởng rất tốt, lại hay mềm lòng”. Một người làm việc khác cười nói

” A Thắm, bà lại ba hoa rồi, cẩn thận tôi sẽ tăng thêm công việc cho bà”

” Không cần, Tiểu Nhu, chúng ta nhanh đi, nhanh đi”. Bà Thắm lôi kéo cô nhanh chóng rời khỏi văn phòng bắt đầu làm việc

Cái gọi là Bộ phận tạp vụ nói toạc ra chính là chịu trách nhiệm sau khi khách trả phòng sẽ dọn dẹp sạch sẽ , bởi vì Bộ phận tạp vụ là bộ phận cấp thấp, cho nên các nhân viên khác trong khách sạn đều không có ấn tượng mạnh với bọn họ

Tại khách sạn bình thường được chú ý nhất là nhân viên lễ tân, đều là những cô gái xinh đẹp hoặc đàn ông cao lớn đẹp trai

Mà Bộ phận tạp vụ đa số đều là các cô, các bác lớn tuổi, cho nên các cô ấy đa số đều yêu thương mẹ, cũng yêu thương cô hiền lành lại hiếu thuận

” Cô Thắm, hôm nay chúng ta phụ trách phòng nào?”

” Để cô nhìn xem...”. Cô Thắm lật xem bảng biểu:” hôm nay tương đối thoải mái, chỉ có nửa lầu 6

Liều Duy Nhu giúp đẩy xe quét dọn đi theo cô Thắm, hai người chung tay bắt đầu quét dọn, bởi vì cô từ năm nhất đã bắt đầu đến làm thay mẹ, cho nên mấy công việc này đều đã làm vô cùng thuần thục rồi

” Cô nói này Tiểu Nhu , con làm trong Bộ phận tạp vụ thật sự rất lãng phí, con nhìn con xem, bộ dạng trắng trẻo, xinh xắn, có thể làm công việc lễ tân nha”

” Cô Thắm, cô đừng nói như vậy, mọi người đều yêu thương con, con làm sao mà có tư cách đi làm nhân viên lễ tân đây, bọn họ đều rất xuất sắc”

Nói thật, khách sạn Đông Phương tuyển nhân viên vô cùng nghiêm khắc, ngoại trừ hình dáng, gương mặt, còn phải biết 3 ngôn ngữ trở lên, còn phải theo học các khóa liên quan đến nhà hàng khách sạn

” Nhưng mà con làm nhân viên tạp vụ này thật lãng phí đó.”

Liều Duy Nhu lắc đầu cười khê:” Sẽ không đâu cô, chỉ cần con có thể giúp mẹ, con thật sự vô cùng cảm tạ các cô đã giúp con”

” Ha ha, đừng có cảm ơn nhiều như vậy, Tiểu Nhu con đã nói cái này không biết bao nhiêu lần rồi, tất cả mọi người đều nghe chán rồi, về sau đừng nói nữa biết không?”

” Vâng ạ”

Duy Nhu lè lưỡi, dí dỏm làm tư thế chào của quân đội, khiến cho cô Thắm cười không ngừng

Họ vừa nói chuyện vừa làm việc quét dọn, bỗng chốc điện thoại của cô Thắm vang lên

” Là con gái cô gọi đến, Tiểu Nhu, cô đi đến cầu thang nghe một chút”

” Được ạ, cô nói lâu một chút cũng không sao còn một phòng cuối cùng, con tự mình dọn cũng được”

Cô biết cô Thắm hai năm trước cùng chồng ly hôn, hai người con gái để chồng nuôi dưỡng, cô ấy cùng con gái thỉnh thoảng có nói chuyện để giải tỏa nỗi nhớ nhung

” Thật xin lỗi, Tiểu Nhu”

” Có gì mà xin lỗi cô, cô nhanh đi nhanh đi đi”. Cô đuối đuối để cô đi

” Đúng rồi, cuối cùng là một phòng khá xa một chút, ở hành lang thứ 2 đếm ngược về bên tay phải “

” Dạ, con biết rồi”. Cô đẩy xe dụng cụ vệ sinh đi về phía trước

” Đi tới hành lang... Nhìn bên phải, a , là phòng này”. Cô nhìn một chút, lại có chút nghi ngờ tại sao căn phòng này lại không đánh số

Sẽ là phòng này phải không? Cô thử cầm tay cầm cửa, không khóa lại, vậy là phòng này rồi

Cô vừa vào cửa, động tác nhanh chóng sửa sang lại chăn đệm trên giường, rút ga giường cùng drap gối, sau đó thay một bộ sạch sẽ

Tiếp theo là dọn dẹp rác, sau đó còn lau mặt bàn cùng ghế, cuối cùng là lau phòng tắm và nhà vệ sinh

Đang muốn mở cửa phòng tắm, thì cửa phòng tắm lại từ bên trong mở ra

Một người đàn ông đang đứng ở cửa phòng tắm.... Không, là mới vừa dội nước qua, cả người còn dính nước bộ dạng vô cùng hấp dẫn

Nhưng mà người đàn ông kia trần truồng, không phải chỉ trần truồng nửa người trên, mà là trần truồng toàn thân!

Liều Duy Nhu bị người đàn ông khóa thân bỗng nhiên xuất hiện dọa cho phát sợ, xanh cả mặt

Khách không phải là đã trả phòng rồi sao? Tại sao lại có khách vừa tắm sạch sẽ trong phòng?

Tầm mắt của cô hạ xuống thấp một chút, cô lại nhìn thấy.....

Bộ phận trọng yếu của người đàn ông

Từ trước đến giờ cô chưa bao giờ nhìn thấy vật này, lúc này nó lại hiện ra thật rõ ràng trước mắt cô

” A A” , giống như thấy quái vật, Liều Duy Nhu thét chói tai lùi về sau, cũng không cẩn thận đạp phải chân bàn, ngã ngồi về phía sau

Cô thề, không phải cô cố ý nhìn xuống bộ phận trọng yếu của anh ta nhưng mà nó đập ngay vào mắt, cô thật sự không thể dời mắt được

Thật giống như sợ cái vật kia sẽ tấn công cô, cô mới phải nhìn chằm chằm nó mới an tâm

Cô phát hiện người đàn ông khóa thân kia đi lại, bộ phận quan trọng kia cũng đang đưa

Trời ạ

Cô không để ý mình đang ngã trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng xanh, hai tay chống xuống, nghiêng ngả bò lên, chạy mất dép....

3. Chương 2

Biết Đông Phương Thuật, hoặc là làm việc bên cạnh với Đông Phương Thuật đều biết rõ, anh không bao giờ cười, cũng là một người không thích cười

Nói cách khác anh ta được coi là người lạnh lùng hoặc người lãnh khốc(lạnh nhạt)

Nhưng từ sáng đến nay anh hoàn toàn không để ý hình tượng, cô gái bỏ chạy khiến anh không nhìn được mà mỉm cười

Rất dễ nhận ra, anh trần truồng làm cô sợ hãi

Trong trí nhớ của anh không có người phụ nữ nào khi nhìn anh trần truồng lại kinh hãi(kinh sợ+ sợ hãi) đến vậy, các cô ấy khi nhìn thấy bình thường đều vui mừng mà dính sát lại

Có thói quen tập thể dục thường xuyên khiến dáng người anh ưng ý mới đúng, tại sao cô lại giống như nhìn thấy cái gì làm người ta ” ghét” và đáng sợ này nọ

Anh xác định trên gương mặt thanh tú của cô là biểu hiện ” ghét”.... Là khi ánh mắt của cô nhìn đến phái nam của anh

Chắc là ” phái nam tượng trưng ” của anh đã dọa cô rồi

Cảm giác biểu hiện của cô không phải là giả bộ đơn thuần mà là thật sự sợ hãi

Đầu năm nay hình như rất ít gặp được cô gái đơn thuần, nhất là khi đối phương có ngoại hình không tệ

Một gương mặt thanh tú xinh đẹp, đôi mắt mềm yếu mang theo nước mắt cùng hoảng sợ, làm cho người ta không nhìn được mà muốn tiếp tục bước đến bắt nạt cô

Đông Phương Thuật thừa nhận, tính tình của anh mang theo chút xấu, thậm chí nói anh có tính cách của người đàn ông lớn tuổi, anh cũng không để ý

Anh vốn là thích cô gái điềm đạm đáng yêu, chỉ tiếc là xã hội hiện nay tạo ra phụ nữ quá mức kiên cường cùng độc lập, muốn tìm thấy một cô gái hồn nhiên, đáng yêu dường như thật khó khăn, mà cũng có ít người giả bộ, giống như Thang Lan Lan

Nhìn thấy phái nam tượng trưng cho đàn ông mà bị kinh sợ cùng đỏ mặt, cô gái như vậy.... Ở thời đại này rất hiếm gặp

” Thuật, cậu gặp chuyện tốt gì? Tâm trạng dường như rất tốt”. Trợ lý của anh, Dư Kiện, đồng thời cũng là bạn học của anh khi ở nước ngoài, bạn học kiêm bạn tốt

Đông Phương Thuật đẩy nhẹ lông mày

” Tâm trạng tốt?” chính anh cũng không biết

” Ừm”. Dư Kiện là một trong số ít dám ở trước mặt Đông Phương Thuật làm càn

” Nhìn ra được sao?”

” Không, là cảm thấy”

Đông Phương Thuật từ trước đến giờ không dễ dàng có biểu hiện cảm xúc hiện lên khuôn mặt, anh đã luyện đến trình độ Lô Hỏa Thuần Thanh (chỉ sự thành công, thành thực)

Nếu không phải là làm bạn đã nhiều năm, anh cũng không cảm nhận được

” Có lẽ vậy, sáng nay gặp được một chuyện buồn cười”. Anh ở trước mặt bạn tốt mới có thể để lộ ra một chút cảm xúc của mình

” Buồn cười?” Dư Kiện kinh ngạc không thôi. ” chuyện gì có thể khiến cho cậu coi đó là chuyện buồn cười?”. Rốt cuộc là chuyện gì? Anh thật tò mò

” Chuyện gì vậy? Nói nghe một chút đi?”

” Không” Đông Phương Thuật trực tiếp từ chối

Anh quyết định rồi

Nếu như anh nhớ không sai, ánh mắt của anh đã từng liếc qua bảng tên trước ngực cô ấy

Liêu Di

Tên của cô

Anh kỳ thực không thích chạm vào phụ nữ làm việc chung, hơn nữa đối phương lại còn làm nhân viên của mình

Nhưng mà, cô đơn thuần , sợ hãi chọc đến tính cách ác liệt kia của anh

Ai kêu cô cố tình xâm nhập vào nơi cô không nên xâm nhập. Ở mỗi một khách sạn của anh đều có một căn phòng của anh, bình thường phòng của anh đều có chuyên gia vệ sinh phụ trách sửa sang lại, sẽ không phải trong phạm vi Bộ phận tạp vụ

Anh đối với cô, sinh ra hứng thú

Cùng Dự Kiện thảo luận xong chuyện công ty, Đông Phương Thuật gọi điện thoại cho Bộ phận tạp vụ yêu cầu gửi mail nhân sự của bộ phận đó lên đây

Anh nhìn vào tài liệu, tìm kiếm Liễu Di

Nhưng trong tài liệu Liễu Di căn bản là người phụ nữ năm mươi mấy tuổi, cùng với Liễu Di anh đã thấy căn bản không phải cùng một người

Ngón trở trên mặt bàn gỗ gõ

Mọi việc dường như ngày càng thú vị rồi

Trừ phi trong Bộ phận tạp vụ có hai người trùng tên trùng họ với nhau, nhưng khả năng này thì ít, bởi vì tài liệu nhân sự của bộ phận này anh đã xem qua, trừ phi.... Có người cố ý che giấu không làm theo quy định của khách sạn

Anh rất ít đối với người phụ nữ như thế tổn tâm tư, sẵn bắt cô giống như một trò chơi thú vị, cô kinh hoàng bỏ chạy giống con nai con, mà anh lại như thợ săn từ trên cao nhìn xuống, chuẩn bị lưới đem cô nhốt vào lòng bàn tay, để cô giãy giụa cách nào cũng không thể trốn thoát

Đông Phương Thuật gọi điện cho thư kí nói:” thông báo trưởng phòng Bộ phận tạp vụ tới gặp tôi”

Quả nhiên đúng như anh dự đoán

Trưởng phòng bộ phận quản lý sau khi anh nhắc đến Liễu Di, chỉ thấy Hứa tổ trưởng mặt mũi trắng bệch Nhìn thấy sự việc đã bại lộ, Hứa tổ trưởng đành phải cầu xin tha thứ

” Tổng giám đốc, Trưởng phòng, thật xin lỗi, thật sự rất xin lỗi, làm trái với quy định của khách sạn là tôi không đúng, nhưng cầu xin ngài đừng trừng phạt Liễu Di cùng con gái bà ấy, tôi nguyện ý gánh hết trách nhiệm”

Trưởng phòng thấy bà quản lý nhân viên mà để cho râu ông nọ cắm cằm bà kia, mà lại không chỉ một lúc, bà rất sợ tổng giám đốc trách tội đến chức vị này cũng khó mà giữ được

” Bà nói chuyện thật khôi hài, bà có thể chịu trách nhiệm gì, nếu như ai cũng giống như bà, để cho người lạ mặt có thể tự tiện trà trộn vào trong khách sạn, vậy khách sạn này sẽ xuất hiện lỗ hổng về an toàn?”

” Tổng giám đốc, nhà Liễu Di thật sự đáng thương, tôi là vì thương cho bà ấy nên mới che giấu giúp, để cho con gái bà ấy khi không đi học có thể đến thay thế bà ấy làm việc, tôi biết rõ tính tình của Tiểu Nhu, cô bé sẽ tuyệt đối không làm ảnh hưởng đến an toàn của khách sạn”

Trên thực tế, nếu như không phải bị phát hiện, thật sự một vấn đề cũng chưa từng xảy ra

Chính là, một nhân viên nho nhỏ, vì sao tổng giám đốc cao cao tại thượng ngày kiểm bạc tỷ này lại chú ý đến đây?

Haizz, hiện giờ nghĩ cùng vô dụng, chỉ có thể cầu xin tổng giám đốc giơ cao đánh khẽ

Đông Phương Thuật đối với sự tình phát triển ngày càng hứng thú, anh muốn trưởng phòng Bộ phận tạp vụ lui xuống trước, sau đó hỏi Hứa tổ trưởng về gia cảnh đáng thương của Liễu Di đến tột cùng là như thế nào

Hứa tổ trưởng thành thật nói ra hết

” Cho nên Tiểu Nhu chính là con gái của Liễu Di?”

” Đúng vậy, Tiểu Nhu thật ngoan lại hiếu thuận, cô ấy đang đi học đại học sư phạm năm 3, là học sinh có nhân phẩm cùng học vấn ưu tú, nếu không trong nhà có hoàn cảnh khốn khổ như vậy, cô bé có lẽ sẽ giống như đa số học sinh bây giờ ăn chơi, yêu đương mà không phải đến khách sạn làm nhân viên quét dọn”

Nhìn thấy tổng giám đốc có dấu hiệu thương hại, Hứa tổ trưởng tận lực nói hết chuyện về hai mẹ con Liễu Di

Đông Phương Thuật chưa từng có thừa thãi lòng thương hại

Anh đều không phải là doanh nghiệp từ thiện, quá nhiều thương cảm sẽ biến thành kẻ kinh doanh yếu đuối, đó là ý nghĩa từ trước đến nay của anh

Anh có hứng thú với Tiểu Nhu kia

Đông Phương Thuật nói với Hứa tổ trưởng:” chuyện này tôi sẽ không truy cứu nữa”

” Tổng giám đốc, thật sự cảm ơn ngài”. Hứa tổ trưởng vô cùng vui sướng

” Nhưng mà con gái thay mẹ đi làm thì không ổn, cũng trái với quy định của khách sạn, như vậy đi, bà sắp xếp một công việc cho cô ấy đến đây làm”

” Thật vậy sao?” Hứa tổ trưởng vui mừng

Khách sạn đến nay không có nhân viên vừa học vừa làm, đều là nhân viên toàn thời gian, bởi vì như vậy mới dễ dàng nhận biết được phẩm chất đạo đức của nhân viên, cho nên lần này Tổng giám đốc đặc biệt cho Tiểu Nhu tới khách sạn vừa học vừa làm đúng là ân huệ to lớn

” Bà sắp xếp cô ấy đến gặp tôi trước”

” Tiểu Nhu sao?”

” Ừ”

” Tổng giám đốc muốn phỏng vấn trước sao?”. Hứa tổ trưởng có chút ngây ngốc, một sinh viên làm part time còn cần tổng giám đốc phỏng vấn sao?

” Xem như vậy”

” Được,tôi sẽ sắp xếp Tiểu Nhu đến phỏng vấn, tôi tin rằng cô bé biết khẳng định rất vui mừng”

Hứa tổ trưởng không hề có nghi ngờ gì, vui sướng rồi đi, trong lòng nghĩ bà nhanh chóng báo ẹ con Tiểu Nhu biết tin tốt này mới được

Còn về Đông Phương Thuật....

Anh đã ném môi, bây giờ chờ Tiểu Bạch Thỏ diễm đam đáng yêu tự tìm đến cửa

Khi Hứa tổ trưởng gọi điện báo cho Liễu Duy Nhu, chuyện cô thay thế mẹ làm việc đã bị phát hiện thì cô lo sợ cực kỳ

Ở bên kia điện thoại, cô kinh hoảng hỏi thăm Hứa tổ trưởng:” con liên lụy đến cô sao? Công việc của mẹ con mất sao?” đây là vấn đề mà cô lo lắng

” Con yên tâm, mọi người nói ông chủ nhỏ Đông Phương rất lạnh khốc vô tình, nhưng sau khi bác gặp qua thấy báo chí viết không hề đúng, thực ra thì tổng giám đốc rất tốt,còn tha thứ cho bác, cũng không có sa thải mẹ con”

” Vậy thì tốt quá”. Liễu Duy Nhu thở phào nhẹ nhõm

” Chỉ là con về sau sẽ không thể thay mẹ làm việc rồi”

” Đó là chuyện con cũng không có cách khác”. Có thể được cấp trên tha thứ đã là may mắn lắm rồi

” Nhưng mà Tiểu Nhu.... Tổng giám đốc nói, muốn con vừa học vừa làm vào khách sạn làm việc”

” Đây là thật sao ạ?” Cô khó có thể tin được

” Ừ, tổng giám đốc nói, sau này con có thể lấy tư cách sinh viên part time vào Bộ phận tạp vụ làm việc, từ nay chúng ta làm việc quang minh chính đại không cần che giấu nữa”

Liều Duy Nhu thật sự vui mừng, cảm thấy rõ cuộc trời cao cũng nghe lời cầu nguyện cả cô, để cho cuộc sống của họ ngày càng tốt đẹp hơn

” Tuần này con mang sơ yếu lý lịch đến đây, tổng giám đốc đích thân phỏng vấn con, có thể nói chuyện với tổng giám đốc là chuyện vinh dự cỡ nào, ngài ấy là người nhân hậu, vừa nghe chuyện của mẹ con liền tha thứ, đến lúc đó còn cần thật lòng cảm ơn ngài ấy biết không?”

” Được, con đã biết”

Liều Duy Nhu mừng rỡ cúp điện thoại, trái tim tràn đầy lòng biết ơn

Liều Duy Nhu run rẩy đứng ở trước phòng làm việc của Đông Phương Thuật, thư ký của anh đang vào bên trong thông báo, chỉ chốc lát sau, thư ký ra ngoài nói cô có thể đi vào

Liều Duy Nhu đẩy cửa ra, khẩn trương nói:” Xin chào, tôi là Liều Duy Nhu”

Cho tới bây giờ cô đều nghe các nhân viên nữ trong khách sạn bàn tán về ông chủ nhỏ, có rất nhiều người nói ông ấy đẹp trai, thậm chí còn mơ mộng cùng ông ấy xảy ra chuyện tình một đêm, lúc ấy cô không thể tưởng tượng, nhưng bây giờ khi nhìn thấy người, bản thân cô mới tin tưởng, những nhân viên kia tuyệt đối không phải là mất cân bằng nội tiết tố mà phát ái tình

Bởi vì Đông Phương Thuật Thật sự anh tuấn đẹp trai bức người

Cô suy đoán thân hình anh cao hơn 1 mét 80, quần áo cắt may tôn lên dáng người cân xứng của anh ta

Gương mặt anh tràn ngập cương nghị, mắt hẹp dài, mũi cao thẳng tắp, bạc môi.... Dù nhìn dưới góc độ nào đều có thể nhìn thấy khuôn mặt tuyệt đẹp

Chính là.... Đối mặt với anh, cô không nhịn được lại phát run

Không biết là lạ ở chỗ nào, Hứa tổ trưởng nói anh là một người nhân hậu, nhưng thần thánh mà nói nhìn hình dáng bên ngoài cô thật không cảm giác được như vậy

Chỉ là, không thể trông mặt mà bắt hình dong, hơn nữa cô đối với xã hội thượng lưu lại không biết gì, hướng hồ đối phương lại là đại nhân vật trong giới kinh doanh, là trùm khách sạn, cô không đủ tư cách để bình luận đối phương

” Mời ngồi”

Đông Phương Thuật rời bàn làm việc đi đến bàn để tiếp khách, đều là dùng ghế salong da trâu mắc tiền, mặt anh không đổi sắc cẩn thận đánh giá Liều Duy Nhu

Giống hệt ấn tượng trước đây của anh, cô chẳng phải là tuyệt đối xinh đẹp, nhưng khuôn mặt thanh tú giống như viên trân châu, lại mang theo một chút rụt rè lại hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của anh

Cô không cao lắm, cỡ vừa phải, người lại hơi gầy, da thịt trắng nõn

Cái trán thanh thuần, tóc cô thẳng tới bả vai, không uốn cũng không nhuộm

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh lệ không hề có chút phấn son trang điểm, hoàn toàn để mặt mộc

Nếu như anh nhớ không sai, cô đang học đại học năm 3, nhưng hiện nay học sinh đều ăn mặc nóng bỏng, trang điểm đậm nét, cô lại giống như đoá hoa màu trắng trong mọc trong mùa đông giá rét này

Cùng với những người phụ nữ trước đây của anh hoàn toàn khác biệt, nhưng gương mặt thanh thuần, thanh tú của cô lại kích thích dục vọng chinh phục của anh

Anh muốn cô

” Tổng giám đốc, cảm ơn ngài, không chỉ tha thứ cho chúng tôi còn để cho tôi vừa học vừa đi làm ở khách sạn”

Liều Duy Nhu e lệ ngồi xuống, đưa ra hồ sơ lý lịch của mình

Đông Phương Thuật đem bảng lý lịch xem qua một lượt

Liều Duy Nhu? Tên của cô thật giống người, nhỏ nhắn, mềm mại e lệ làm người ta tiếc

Anh nói chuyện cũng không thích vòng vo, quanh cô, hướng hồ anh có rất nhiều công việc phải làm, đối với phụ nữ... Anh tự thấy cô đã lãng phí thời gian của mình rồi

Cho nên anh lựa chọn đi thẳng vào vấn đề

” Cô không cần cảm ơn tôi, bởi vì tôi có mục đích”. Đông Phương Thuật ngồi ở ghế soffa, hai chân vắt chéo, toàn thân toát ra hơi thở vương giả

” Đối với tôi không có ấn tượng sao?”. Đông Phương Thuật tò mò hỏi

Liều Duy Nhu lắc đầu một cái

Xem ra là tôi đã tự dất vàng vào mặt mình, có rất ít phụ nữ gặp qua tôi còn đối với tôi không hề có một chút ấn tượng cũng không có, hơn nữa chúng ta lần đầu tiên gặp mặt dưới tình huống vô cùng đặc biệt.....”

Đông Phương Thuật cười như không cười ám chỉ

Vốn là Liều Duy Nhu không nhớ đến, nhưng nghe lời nhắc nhở như vậy, trong đầu cô nhanh chóng hiện lên hình ảnh xấu hổ kia....

Anh ta, anh ta, không phải là người kia.....người đàn ông toàn thân trần truồng từ phòng tắm đi ra, cũng là người lần đầu tiên để cô nhìn thấy hình dáng thật sự của ” phái nam” , chính là người đàn ông này?

” Nghĩ đến?”

Nhìn cô trợn to mắt, Đông Phương Thuật hài lòng với trí nhớ của cô

” Ôi trời ơi..... Anh chính là anh ta..... Làm sao có thể...”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bắt đầu khấn trương, khí nóng toát ra, từ cổ bắt đầu, bắt đầu lan dần, cuối cùng nguyên cả khuôn mặt đều nhuộm đỏ ửng

Gặp phụ nữ đỏ mặt không nhiều,.... Đông Phương Thuật hài lòng cực kỳ, Liều Duy Nhu người phụ nữ này anh nhất định phải có được

Anh thật muốn xem khi anh xâm nhập trong cơ thể cô, chạy nước rút thì cô có hay không cũng e lệ, toàn thân đều ửng đỏ

Hiện tại tưởng tượng hình ảnh kia, khiến vật nam tính của anh nhanh chóng sưng đù

Không được, anh phải nhịn một chút, anh muốn kéo dài quá trình để tăng độ hấp dẫn, như vậy sẽ tăng niềm vui thú (lý: ặc anh nì biến thái quá >”<)>

Nếu như anh nói ra anh muốn có cô, cô sẽ phản ứng như thế nào?

Sẽ làm anh thất vọng hay không?

Giả thiết nếu cô đồng ý và đưa ra giá như vậy anh sẽ thật sự thất vọng, thậm chí đối với cô mất đi hứng thú

Cái anh muốn phản ứng của cô là.....

” Thật xin lỗi, ngày đó tôi..... Tôi.. Không phải cố ý, tôi thấy được anh trần truồng,tôi..... Bởi vì nhất thời luống cuống, không thể làm gì khác là chạy”

Sau đó cô làm đổ toàn bộ chén nước, khuôn mặt đỏ bừng, tim đập loạn xạ

Sau đó cô Thắm cùng tổ trưởng hỏi cô bị làm sao, thì cô lại không thể nói ra, chuyện mất mặt như vậy cô không thể nói ra được “

Không ngờ người đàn ông kia lại chính là tổng giám đốc tập đoàn khách sạn Đông Phương, cô tự ý xông vào phòng của anh, còn xâm phạm chuyện riêng tư của anh, anh chẳng những không có trách tội cô, lại ẹ con cô có cơ hội làm việc

Trong lòng cô tràn đầy cảm kích

” Tổng giám đốc, thật sự cảm ơn anh, anh thật sự là một người tốt”

Không thể tin được anh lại được coi là người tốt, anh thật sự rất muốn cười to

” Người tốt? Cô làm sao lại cho rằng tôi là người tốt? Tôi mới nói, tôi có mục đích, cô có muốn nghe mục đích của tôi là gì không. Lúc ấy cảm ơn tôi cũng không muộn”

” Tôi không hiểu, mục đích mà tổng giám đốc nói là.....”

” Mục đích của tôi là, cô, Liễu Duy Nhu, tôi muốn cô trở thành phụ nữ trên giường của tôi”

4. Chương 3

Cô bước vào phòng làm việc của Đông Phương Thuật chỉ trong vòng 10 phút mà tâm trạng của cô nhanh chóng thay đổi, giống như từ thiên đường mà rơi xuống địa ngục

Cô cho rằng anh ta là người tốt, đồng ý cho hai mẹ con cô cơ hội

Nhưng anh ra nói: anh ta muốn cô trở thành phụ nữ trên giường của anh ta

Phản ứng của cô vô cùng kịch liệt, mặc dù do quá mức đường đột, cô còn chưa kịp tiêu hóa lời nói của anh ta

Đợi sau khi cô nghe rõ, gương mặt cô đỏ ửng, kích động đứng lên

” Anh nói tôi... Trên giường...”. Cô thậm chí ngay cả nói hết câu cũng không thể nói hết

Đông Phương Thuật cực kỳ hài lòng.

” Anh.... Không biết xấu hổ”. Liễu Duy Nhu rất tức giận, cô từ ghế salon bật tức đứng lên, cô kích động đến mức cả người phát run

Đối với sự chỉ trích của cô, anh không để ý, thậm chí nhân cơ hội này quan sát cô kỹ hơn từ đầu đến chân, ánh mắt xem thật kỹ lưỡng, giống như đang đánh giá cô gái này có giá bao nhiêu tiền?

Liễu Duy Nhu tin rằng nếu như bây giờ mình đang cầm một đồ gì đó trên tay, nhất định cô sẽ hướng vào mắt anh ta mà đập

Ánh mắt của anh ta vô cùng hạ lưu, khiến người ta khinh thường

” Mặc kệ anh nói giá bao nhiêu, tôi đều không đáp ứng, anh đừng suy nghĩ chuyện này nữa”

Đông Phương Thuật khẽ nhướn mày:” Thật xin lỗi, tôi cũng không định ra giá”

Nếu như anh đưa ra giá, như vậy thì không vui rồi

Cô cảm thấy mình bị sỉ nhục nghiêm trọng, khóe mắt dâng lên nước mắt uất ức

” Cô rốt cuộc có giá bao nhiêu tiền? Tôi quyết định để cho cô tự nói, hơn nữa còn cam tâm tình nguyện nói ra”

Anh cũng sẽ không cưỡng bức cô

” Đối với việc anh cho tôi cơ hội làm nhân viên part time, thật xin lỗi tôi không có phúc để hưởng, hẹn gặp lại. Không, là hẹn vĩnh viễn đừng gặp lại”.

Liễu Duy Nhu tự nhận mình là người không có suy nghĩ chín chắn như người lớn, chỉ là lời đề nghị của Đông Phương Thuật quá đáng ghét, căn bản là khinh người quá đáng, nên cô mới có thể nói như vậy

” Trước khi cô đi, tôi phải nhắc nhở cô....”. Nhìn thấy tay của Liễu Duy Nhu đang cầm tay cầm cửa, Đông Phương Thuật nói ra một lời khiến cô phải dừng lại:” nếu cô không nhận lấy cơ hội làm nhân viên part time của khách sạn, như vậy công việc của mẹ cô cùng tổ trưởng Hứa sẽ bị ảnh hưởng gián tiếp”

Nói cách khác, nếu cô tính toán không đi làm, mẹ cô cùng tổ trưởng Hứa sẽ bị nghỉ việc

Cô thật không thể tin được

” Anh đang uy hiếp tôi?”

Tại sao trên thế giới lại có người xấu xa như vậy, mà cô lúc này như bị mù mà cho rằng anh ta là người tốt

” Nếu tôi đã nói cho cô vào khách sạn Đông Phương làm việc, tôi tuyệt đối không nói đùa”

Liễu Duy Nhu cảm thấy , anh ta thật sự xấu xa:” Anh vì uy tín cùng danh dự của bản thân, giống như đang ép buộc tôi”

Đông Phương Thuật nhún nhún vai:” Cho nên tôi đã nói rồi, tôi không phải người tốt”

Đầu tiên là bị sỉ nhục, sau đó là bị uy hiếp, cô vừa tức giận vừa uất ức

Vì mẹ cùng tổ trưởng Hứa, cô không thể không vào khách sạn Đông Phương làm việc, không thể không tiếp nhận sự uy hiếp của anh ta

” Cô yên tâm, chỉ cần cô ngoan ngoãn ở lại làm việc, tôi sẽ không can thiệp vào mọi chuyện nữa..” Đông Phương Thuật lại nhắc nhở lại:” Tôi nói rồi, tôi muốn cô cam tâm tình nguyện trở thành bạn trên giường của tôi, tôi sẽ đợi, đợi cô chủ động đưa ra giá tiền...”

” Không bao giờ có ngày đó, anh cứ chờ đi”. Liễu Duy Nhu nói xong tức giận bỏ đi

Đông Phương Thuật không hề để ý đến thái độ của Liễu Duy Nhu, anh cùng cô có cái nhìn hoàn toàn trái ngược nhau, anh cho rằng anh sẽ đợi đến ngày đó, anh tin rằng ngày này không còn xa

Loại chờ đợi với một người phụ nữ này, vả lại anh có thói quen được phụ nữ ôm

Kết thúc giờ học, hai chương trình học bắt buộc, Liễu Duy Nhu nhẹ nhàng cự tuyệt bạn học hẹn cô đến quán cà phê ngồi nói chuyện, mà đi đến thư viện

Bây giờ trong đầu cô đang vô cùng rối loạn, rất cần một chỗ yên tĩnh

Chọn một góc thật yên tĩnh ngồi xuống, cô đem sách mở ra nhưng một chữ cũng không vào đầu

Rất khó thể tưởng tượng ” giao dịch quan hệ bất chính” lại xảy ra trên người cô

Nói về sắc đẹp, cô chẳng được coi là gái đẹp, vóc người cũng thuộc loại khá mà thôi, về cách ăn mặc của cô cũng vô cùng bình thường , không giống với các bạn học khác ăn mặc phong cách

Dù sao với hoàn cảnh gia đình không cho phép cô mua những thứ như vậy

Vậy vì sao Đông Phương Thuật lại coi trọng cô? Thậm chí anh ta còn tự tin cô sẽ đến tìm anh ta, lại còn muốn chính cô đưa ra giá?

Bất luận như thế nào cô cũng cảm thấy mình bị sỉ nhục

Tuy rằng nhà cô nghèo khó, nhưng mẹ cô kiên trì dạy dỗ hai chị em, không cho phép cô cùng em trai nghỉ học, chính vì muốn dù nhà nghèo nhưng không được phép coi thường mình, bán đứng tự tôn của bản thân

Nếu Đông Phương Thuật nghĩ rằng cô sẽ bán mình, vậy thì anh ta hoàn toàn sai rồi

” Duy Nhu, đúng là em ở chỗ này”. Một giọng nam ôn hòa cắt đứt suy nghĩ của cô

Liễu Duy Nhu ngược mắt nhìn người vừa đến, giọng nói lộ ra xấu hổ, cùng nụ cười nhẹ dịu dàng

” Học trưởng , hôm nay anh không có tiết học , sao lại đến trường?”

” Thầy giáo có chuyện tìm anh, vì vậy anh đặc biệt đến trường một chuyến”. Trương Duy Hào nhanh chóng kéo ghế bên cạnh Duy Nhu ngồi xuống

Trương Duy Hào là học trưởng cùng ngành với Liễu Duy Nhu, là một người lịch sự, là nam sinh có phong cách tao nhã

Liễu Duy Nhu học năm nhất thì bắt đầu ngưỡng mộ Trương Duy Hào, ngưỡng mộ được 3 năm, một tháng trước đây, Trương Duy Hào đưa ra đề nghị hai người qua lại

Bây giờ bọn họ xem như chính thức qua lại, chỉ là tình yêu của bọn họ rất trong sáng, chỉ ở giai đoạn nắm tay mà thôi

” Buổi trưa ăn cơm cùng anh nhé!”. Trương Duy Hào nở nụ cười ôn nhu với bạn gái:” anh mời em”

Anh biết gia cảnh nhà Duy Nhu, tuy rằng nhà anh chỉ thuộc dạng bình thường nhưng so với cô, dù sao cũng đỡ hơn nhiều

” Có thể cùng nhau ăn cơm, nhưng anh không cần phải mời em, mỗi lần để anh mời thật khiến em áy náy”

” Chính là ăn một bữa cơm đơn giản thôi mà, nếu ăn một bữa tiệc lớn anh mời em cũng không nổi nha”

Trương Duy Hào không phải là người hiềm hoi nở nụ cười, cô rất thích anh cười, chỉ cần anh cười có thể xua đi tâm tình hỗn loạn của cô

So với Đông Phương Thuật là người đàn ông lãnh khốc thì cô thật sự không thích

Dù anh ta có bề ngoài đẹp trai, nhưng anh ta luôn cao ngạo lạnh lùng, bộ dạng làm cho người ta rất không thoải mái, không hiểu sao nữ nhân viên trong khách sạn lại yêu thích anh ta như vậy

” Đồng ý nể mặt anh sao? Học muội dễ thương”

” Ừ”. Cho dù bọn họ có quan hệ yêu đương, nhưng vẫn gọi nhau là học trưởng, học muội.

” Em không phải còn có tiết học sao? Vậy anh sẽ ở thư viện chờ em”

” Được”. Liễu Duy Nhu lặng lẽ đem bàn tay mềm mại của mình bỏ vào tay của học trưởng

” Từ hôm nay em bắt đầu đến khách sạn Đông Phương làm việc sao?”

Nhắc tới vấn đề nhạy cảm là khách sạn Đông Phương, thân thể cô chợt cứng đờ

Cô gật đầu một cái

Cô không muốn đi, nhưng lại không thể không đi

” Vậy sau này anh lại ít có cơ hội gặp em rồi”

Trương Duy Hào đã thi đậu nghiên cứu sinh đại học công lập, sau khi tốt nghiệp anh chỉ có thể cùng cô gặp mặt nhau ở ngoài trường

” Học trưởng, anh có thể gọi điện cho em”

” Chỉ sợ em phải làm việc, không có thời gian nghe điện thoại của anh”

” Sẽ không, chỉ cần học trưởng gọi đến em nhất định sẽ nghe máy”. Liễu Duy Nhu mắc cỡ đỏ mặt

Trương Duy Hào đem tay nhỏ bé của cô siết chặt, hai người ngọt ngào yêu say đắm không cần phải nói ra bằng lời

Liễu Duy Nhu đem bóng dáng hung hăng cao ngạo của Đông Phương Thuật vắt ra khỏi đầu, chỉ cần nghĩ đến học trưởng là tốt rồi

Cô thích cảm giác đi chung với học trưởng, có hạnh phúc nhẹ nhàng vang vọng trong lòng

So với Liễu Duy Nhu đơn thuần yêu, đối với Đông Phương Thuật mà nói trước đến nay anh không hiểu cái gì gọi là tình yêu, phụ nữ đối với anh mà nói làm công cụ giải quyết dục vọng lớn hơn là tình yêu

Anh đến Nhật Bản, quan sát khách sạn Đông Phương, đêm nay người giúp anh làm ấm giường chính là bà chủ khách sạn quen biết nhiều năm trước, Tinh Dã Tinh Tử

” Emvẫn như vậy.....”

Đông Phương Thuật sau khi kết thúc công việc liền gọi điện cho Tinh Dã Tình Tử, cô ta đầu tiên đóng cửa đến khách sạn Đông Phương gặp tình nhân, vừa vào đến cửa, cô ta khẩn cấp nhào vào anh, nhiệt tình và mãnh liệt

Không cần tiền bạc, Đông Phương Thuật đã đem Tinh Dã Tình Tử đè lên tường, phát hiện cô ta mặc ki mô nô đan trang nhưng bên trong không mặc quần lót, hơn nữa cô ta đã sớm ướt đầm

Vật giữa háng anh nhanh chóng cứng rắn lên, kéo khóa quần xuống, vật nam tính anh nhanh chóng nhảy ra

” A..... A..... ” anh nâng ột chân của cô ta, kịch liệt xỏ xiên đẩy vào rút ra

Nhất thời bên trong căn phòng tràn đầy tiếng rên rỉ

Nam tính của anh vừa thô vừa khổng lồ, ở nơi ẩm ướt của cô ta mãnh liệt co rút

” thậm chí ngay cả quần lót cũng không mặc.....”. Anh rút ra đưa vào bên tai cô ta cười nói

” Cần gì mặc ? Ở trên đường chỉ nghĩ đến anh cũng đã ướt, mặc quần lót là dư thừa”

Quan hệ tình dục rất thành thực, lại không hề có gánh nặng, chính vì như thế quan hệ của bọn họ nhanh chóng nhiệt tình

Đông Phương Thuật đâm sâu và mạnh, nhanh chóng mang cô ta lên đỉnh

Khi cao trào đi qua, anh nhanh chóng rút ra, tay của cô ta nhanh chóng cầm lấy vật to lớn, anh khẽ phát ra tiếng thở gấp, bắn vào trong lòng bàn tay của cô ta

Đối với một người phụ nữ thành thực như Tinh Dã Tình Tử mà nói, một lần sao có thể thỏa mãn được, mà Đông Phương Thuật cũng có nhu cầu nhiều, thể lực lại tốt, bọn họ khi ở trên giường với nhau có thể nói là ” Dư dả”

Tinh Dã Tình Tử yêu chết cảm giác cùng Đông Phương Thuật ân ái, đáng tiếc số lần anh đến Nhật Bản không nhiều, hơn nữa lần nào đến rồi đi cũng rất vội vàng

Sau đó, bọn họ lại làm một lần trên ghế sofa, cổ áo ki mô nô của Tinh Tử đã mở rộng, hai vú trắng nõn thoát ra ngoài khiêu gợi

Anh tham lam mút

” A,... A....” . Ngón tay cô ta đâm vào trong hoa huyệt của bản thân

Anh thích hơi thở dâm đãng của cô ta lúc ân ái

” Tôi muốn...”. Cái miệng nhỏ nhắn của cô ta ngậm chặt vật cứng, thật sâu

” Ừ...”. Anh ngồi ở ghế sofa, hai chân rộng mở, cô ta quỳ gối ở phía dưới anh, anh nhào nặn tuyết lê của cô ta

Chiếc lưỡi của cô ta linh hoạt khiến anh phát quờng, thúc giục cô ta ngồi lên hông của anh

Lại một lần nữa, bọn họ cùng nhau tận hưởng khoái cảm mà cả hai mang lại

Vui sướng đi qua, bọn họ tắm rửa xong, ngồi trên ghế sofa nói chuyện

Đông Phương Thuật coi Tinh Dã Tình Tử là bạn bè, có thể cùng lên giường cũng có thể cùng ngồi nói chuyện. Bởi vì Tinh Dã Tình Tử là người phụ nữ thành thực, dù đã 38 tuổi nhưng cô ta vẫn có dáng người duyên dáng, da trắng như tuyết

Ngoài chuyện đó ra, cô ta kinh doanh quán rượu cùng khách sạn vô cùng có nhiều thủ đoạn, rất nhiều doanh nhân Nhật bản,, Đài Loan đều thích ghé quán rượu của cô ta, hoặc là để nói chuyện làm ăn, hoặc là để thư giãn

” Đông Phương, lần trước chúng ta gặp mặt cách đây bao lâu?”. Hai ly thủy tinh trên không khẽ chạm vào nhau, vang lên tiếng vang thanh thúy

” Chắc là gần 1 năm”

” Anh không nhớ tôi sao?”. Giọng điệu của cô ta có chút oán giận nói

” Chuyện này thật sự không giống như lời em nói”

Đông Phương Thuật khẽ nhấp ly rượu

” Nói như vậy hình như anh rất hiểu em?”

” Tôi cho đến bây giờ cũng không muốn hiểu rõ phụ nữ, nếu như em muốn tôi thích em, trừ khi em không là phụ nữ”. Đông Phương Thuật lạnh lùng nói

Cô ta khẽ cười lên, chỉ là sâu trong đôi mắt có ẩn chứa chút cô đơn

Đông Phương Thuật luôn luôn vô tình hay cố ý đem quan hệ hai người tách ra

Anh cùng cô lên giường, có thể nói chuyện, nhưng nếu nói về chuyện tình cảm nam nữ, rất xin lỗi, anh một chút cũng không muốn nói

Tinh Dã Tinh Tử là một người phụ nữ thông minh, biết nên cùng Đông Phương Thuật duy trì quan hệ” bạn bè”. Cô ta nhất định phải kìm nén tim mình lại

Cô ta chuyển chủ đề

” Gần đây thế nào?”. Cô ta khôi phục giọng nói quan tâm của một người bạn

” Gần đây..... Bắt được một Tiểu Bạch Thỏ, rất thú vị”. Đông Phương Thuật nhớ lại Liễu Duy Nhu rõ ràng là yếu đuối nhưng vẫn cố cật lực chống lại , cái khí thế ấy rất buồn cười

” Ồ? Là Tiểu bạch thỏ như thế nào?”

Đông Phương Thuật đem con mồi là Liễu Duy Nhu nói đại khái với Tinh Dã Tinh Tử

” Thật khó tin được, anh sẽ quan tâm đối với phụ nữ, lại là một cô bé mới 22 tuổi, điều này làm cho tôi , người sắp 40 tuổi cũng cảm thấy ghen tỵ đây”. Lời nói của cô ta mang theo chút ghen tỵ

” Em, tối nay có chút mất khống chế?”. Đông Phương Thuật uống xong ly rượu đỏ trong tay, động tác có ý muốn tiễn khách

” Đuổi người? Được, tôi đi đây”. Tinh Dã Tinh Tử đặt ly rượu xuống chuẩn bị rời đi

Ở cửa ra vào cô ta hình như có chút không cam tâm, quay đầu cho Đông Phương Thuật lời khuyên

” Có lẽ anh cảm thấy mới mẻ thú vị, nhưng đừng nhất thời ham chơi mà đem trái tim của mình cho đi mất”. Cô ta là ghen tỵ đối với cô gái 22 tuổi kia, mới có thể nói ra lời nói như vậy

” Cảm ơn lời khuyên của em, nhưng mà dư thừa rồi”. Đông Phương Thuật lạnh lùng trả lời:” tôi đối với phụ nữ, cho đến bây giờ đều không có trái tim, cho nên em cũng không cần lo lắng tôi sẽ giao trái tim cho phụ nữ”

5. Chương 4

Từ khi cô hiểu chuyện đến nay mẹ luôn là người bận rộn cùng khổ cực

Mà ba lại không thường xuyên ở nhà, một khi ông về nhà không phải là đã say rượu thì cũng là mượn tiền của mẹ, nếu không đưa tiền thì ông sẽ đánh mẹ cùng 2 chị em cho hả giận

Mẹ vì bảo vệ hai chị em, mỗi lần ba say rượu là đánh mẹ rất thảm, nhưng hôm sau mẹ vẫn tiếp tục đi làm

Còn nhớ cô đã từng khóc hỏi mẹ:” mẹ tại sao mẹ bị thương còn muốn đi làm?”

Mẹ sờ sờ đầu cô dịu dàng nói:” nếu như mẹ không đi làm, Tiểu Nhu sẽ không có tiền để tiếp tục học, mà em trai con cũng không có tiền mà đi khám bác sĩ “

Lúc ấy Liễu Duy Nhu còn nhỏ, chỉ biết rằng em trai từ khi sinh ra thân thể đã không tốt, thường xuyên ra vào bệnh viện, vì vậy cô rất sợ em trai mình sẽ chết

Lo lắng em trai nếu không có tiền gặp bác sĩ sẽ chết, cô chỉ có thể để mẹ đi làm việc

Ngay lúc đó cô chỉ có một điều ước, đó chính là nhanh lớn lên để có thể kiếm thật nhiều tiền, như vậy ba sẽ không vì không có tiền mà đánh mẹ, mẹ sẽ không cần làm việc cực khổ như vậy, cũng có thể tìm bác sĩ nổi tiếng để chữa bệnh cho em trai

Bây giờ cô đã trưởng thành, nhưng cô vẫn có điều ước như vậy

Nhưng mà sau khi cô lớn lên đã hiểu rõ hơn hoàn cảnh của mình, cô muốn kiếm thật nhiều tiền, thế nhưng đó cũng không phải là một chuyện dễ dàng

Cô cũng đã biết rõ, ba mình ham mê bài bạc lại nghiện rượu, mặc cho có bao nhiêu tiền cũng không thể thỏa mãn được ông, có lẽ mẹ sẽ vất vả cả đời như vậy.... Mà bệnh của em trai số tiền thuốc thang không phải là một con số nhỏ mà thôi

Cô từ từ đón nhận sự thật, mặc dù gia cảnh nghèo túng, mặc dù không thể nào thực hiện ước mơ kiếm được thật nhiều tiền, nhưng chỉ cần có thể cùng mẹ và em trai trải qua cuộc sống yên bình cô chỉ cần có vậy

Cho nên khi Đông Phương Thuật muốn bao nuôi cô, cô vẫn kiên quyết từ chối

Ngoại trừ danh dự của bản thân, cô tuyệt đối sẽ không thể để mẹ thất vọng, nếu như cô bán thân thể của mình, mẹ nhất định sẽ đau lòng lắm

Nhưng cô không ngờ rằng, khi cô cầu nguyện cuộc sống yên bình thì thử thách ngay lúc cô không phòng bị liền tới

Ngày ấy, cô từ trường học về nhà, khoảng chừng 4 giờ chiều, thăm nghĩ hôm nay là ngày nghỉ của mẹ, em trai đi thi giữa kì chắc giờ này cũng đã về nhà, đêm nay cô tính nấu lẩu cho cả nhà hưởng thụ một bữa tối ấm áp

Khi xuống xe bus trở về con hẻm nhỏ, có một cái xe màu đen chặn ngay trước cửa chính nhà cô

Cô miễn cưỡng chen qua chiếc xe, lấy chìa khóa mở cánh cửa lớn màu đỏ đã loang lổ, leo cầu thang lên lầu 4

Kì lạ, nhà tại sao lại không có khóa cửa, hơn nữa bên trong hình như vang lên giọng nói của nhiều người

"Mẹ, có khách sao?". Liễu Duy Nhu đẩy cửa vào

"Tiểu Nhu, không nên đi vào, đi mau!". Giọng nói của mẹ khàn khàn nói lớn mong cô đi

Trong phòng khách có 4 người mặc đồ đen đem mẹ cùng em trai vây lại

"Các người là ai? Muốn làm gì mẹ cùng em trai tôi?". Vừa thấy mẹ cùng em trai có khả năng gặp nguy hiểm, Liễu Duy Nhu không để ý tới lời cảnh cáo của mẹ, kích động lao về phía bọn họ

"Tiểu Nhu, không nên vào. Đi mau"

"Chị, không cần..."

Chỉ nhận ông ta là ba tôi cả, ông ta nợ các ông, các ông đi tìm ông ta mà tính, chúng tôi không hề liên quan

"Buông tôi ra! Các người là ai? Rốt cuộc muốn làm gì?"

"Chắc chắn, xem ra lão Liễu không lừa ta, lão ta thật sự có con gái". Trong đó người cầm đầu đám người áo đen thô lỗ nắm cầm Liễu Duy Nhu quan sát

"Dáng dấp không tính là thật sự xinh đẹp, nhưng phong cách rất tốt, nghe lão Liễu nói học xong tương lai trở thành cô giáo"

"Đầu năm nay mấy khách đều thích phong cách nữ sinh, chỉ là dựa vào khuôn mặt này không thể nổi tiếng rồi"

Người áo đen ngay trước mặt Liễu Duy Nhu bàn bạc

"Tôi van cầu các ông, tôi quỳ xuống dập đầu lạy các ông, cầu xin các ông giúp đỡ, Tiểu Nhu là con gái bảo bối của tôi, cầu xin các ông đừng bắt con bé đi, ông ta nợ tiền các ông tôi sẽ kiếm tiền trả nợ các ông, tôi cầu xin các ông...."

Liễu Di quỳ xuống dập đầu cầu xin mấy người áo đen, không ngừng dập đầu, chỉ mong bọn họ bỏ qua cho Tiểu Nhu

"Mẹ, không cần....". Liễu Duy Nhu vẫn còn chưa rõ tình cảnh hiện giờ, thấy mẹ mình như vậy, kích động mà khóc lên

"Các người rốt cuộc là ai.... Mẹ....". Liễu Duy Nhu muốn chạy đến đỡ mẹ đang còn quỳ lạy, lại bị người áo đen kia giữ chặt

"Con nhóc chết tiệt này, xem ra vẫn còn chưa rõ tình trạng của mình nhỉ". Người cầm đầu bọn áo đen cầm lấy tóc dài của cô giật giật

Da đầu bị lôi kéo đau đến mức cô không thể chịu được mà hít vài ngụm không khí

"Ba cô mượn chúng ta một khoản tiền lớn, nói là sẽ lập tức trả lại, kết quả là tiền thua sạch xong còn trốn, mẹ nó, ông ta coi bọn ta là người ngu ngốc có thể lừa giỡn chắc, xem tiền của chúng ta là tiền chùa sao?"

"Ba tôi.... Không, tôi chưa bao giờ nhận ông ta là ba tôi cả, ông ta nợ các ông, các ông đi tìm ông ta mà tính, chúng tôi không hề liên quan".

"Tao bắt được lão, nhưng lão nói lão không có tiền, chỉ là có một con gái"

Nhìn khuôn mặt cùng giọng nói của ông ta khiến Liễu Duy Nhu muốn nôn mửa, chẳng lẽ bọn họ muốn....

"Không cần, ông ấy nợ các người bao nhiêu tiền, tôi trả là được không cần bắt con gái của tôi đi...."

"Mẹ....". Liễu Duy Nhu bây giờ đã hiểu, lòng cùng đóng băng lại rồi

Cái người đàn ông kia, cô căn bản chưa từng nghĩ có một ngày kêu ông ta là ba, ông ta cũng không có tư cách làm ba cô, nhưng lại muốn bắt cô đi trả nợ đánh bạc!

Muốn cô trả thế nào đây? Dĩ nhiên là muốn cô dùng thân thể đi trả nợ, bọn họ buộc cô đi làm gái kiếm tiền trả họ

"Năm triệu, ông ta thiếu ông mày năm triệu nếu như các người có tiền bây giờ lấy ra đây trả ông mày, ông mày sẽ thả cô ta ra"

Năm triệu!

Nghe thấy con số, Liễu Duy Nhu ngây ngốc, mà mẹ cùng em trai cũng thế

Bọn họ đến đâu mà mượn được năm triệu đây, đối với những người nghèo khổ như bọn họ số tiền này chính là một con số khổng lồ

"Đại ca, em thấy bọn họ không có tiền đâu"

"Tao cũng thấy thế". Người cầm đầu bọn áo đen còn lấy một chân đạp ngã Liễu Di đang quỳ trên mặt đất, cũng ra lệnh cho đàn em mang Liễu Duy Nhu đi

Liễu Di nhìn đau đớn, liều mạng lôi kéo chân của người áo đen. Mặc kệ đối phương có đá đạp thế nào cũng không chịu buông tay

"Đừng! Mẹ.... Không cần đá mẹ tôi..... Mẹ, mẹ mau buông tay...."

Liều Duy Nhu bị bắt tới cửa nhìn mẹ bị bọn họ đối xử như vậy, cô cũng không để ý đến bản thân mình, cô khóc to, muốn mẹ mình buông tay

Liều Duy Hiền nhìn thấy mẹ bị đá đánh, mà chị yêu quý của mình sắp bị người xấu bắt đi, cậu kích động khóc lớn, mà quên rằng thân thể mình không được kích động

Phút chốc cậu nắm chặt ngực trái, thân thể run lẩy bẩy liên hồi, sắc mặt trắng

bạch

” Tiểu Hiền....” . Liễu Di phát hiện con có chuyện, vội vàng ôm lấy con

Liễu Duy Nhu cũng nhìn thấy, cô liền mạng đánh tay người đàn ông bắt cô

” Tiểu Hiền.... Không cần, trời ơi.... Ông buông tôi ra, buông tôi ra, trái tim của em tôi không khỏe , bệnh của nó tái phát, ông để cho chúng tôi gọi xe đưa nó đến bệnh viện....”

Liễu Duy Nhu vừa khóc vừa la

Người cầm đầu bọn áo đen thấy trường hợp nhốn nháo như vậy, không vui hất mặt lên

” Anh Chung, em thấy thằng nhóc kia không phải giả bộ bệnh, xem ra trái tim của nó thật sự có vấn đề”

” Em nghĩ hôm nay chúng ta nên rút trước, nếu thằng nhóc kia chết, chúng ta sẽ gặp rắc rối lớn”. Có người nói với Chung lão đại

” Cũng được,hôm nay trước mắt bỏ qua cho các người, nhớ lấy, lão Liễu thiếu tao năm triệu, hôm nào chúng ta sẽ trở lại lấy”.

Chung lão đại hướng người áo đen đang bắt Liễu Duy Nhu, đối phương lập tức buông Liễu Duy Nhu ra

Được tự do, Liễu Duy Nhu nhanh chóng lao về phía em trai

” Tiểu Hiền, em mau tỉnh lại, đừng dọa chị....”. Liễu Duy Nhu cầm điện thoại lên vội vàng gọi 110, tay của cô run run nói xong cũng không giữ được điện thoại

Lúc này mấy người áo đen đã bỏ đi hết, nhưng mà nguy cơ chưa được giải trừ, càng không đoán được khó khăn gian khổ phía trước

Bây giờ là mấy giờ rồi?

Liễu Duy Nhu ngồi ở hành lang dài ngoài bệnh viện, thời gian giống như dừng lại ở trên người cô, ngoại trừ tiếng mưa rơi ngoài cửa sổ không ngừng nghỉ

Khi nào, trời bắt đầu mưa?

Là từ lúc bọn họ đưa tiểu Hiền lên xe cứu thương sao? Lúc ấy hỗn loạn, cô đã không còn nhớ rõ

Cô chỉ nhớ mình cùng mẹ nắm tay Tiểu Hiền, muốn em tỉnh lại không cần hôn mê

Sau đó bác sĩ đưa vào bệnh viện, Tiểu Hiền lập tức được đưa vào phòng phẫu thuật, mẹ vì nể thương mà cũng cần phải nằm ở bệnh viện quan sát trị bệnh

Chỉ còn lại cô, một mình, ngồi ở trên ghế dài ngoài hành lang, ngơ ngác nhìn người qua lại

Bây giờ là mấy giờ rồi?

Cô một chút cảm giác cũng không có, muốn lấy điện thoại di động ra xem thời gian nhưng một chút sức lực cũng không có

Trên hành lang đèn đã sáng mà người đi lại cũng ít đi rồi

Vốn dự tính là tối nay cùng mẹ và em trai ăn một bữa lẩu cá cũng tan thành mây khói

Liễu Duy Nhu nắm tay thật chặt

Cô hận, cái người tự xưng là ba cô chưa từng có một ngày làm tròn trách nhiệm của một người ba

Ông ta thậm chí là vì bài bạc , đem cô, còn có mẹ và em trai dính vào đó

Cô thật sự hận, thật hận

Nhưng cô có thể làm gì?

Người ba không chịu trách nhiệm sớm đã chạy trốn, ông ta không thể nào ra mặt đi trả số tiền mà mình thiếu nợ đánh bạc

Mà mẹ bị tập đoàn đòi nợ đánh cho bị thương khắp người, hơn nữa ngay cả Tiểu Hiền cũng bị thương, còn tiền thuốc thang của Tiểu Hiền cũng là một phần gánh nặng

Cô lúc này nghĩ đến tương lai, liền nhìn thấy mặt biển đêm một màu đen, giống như khi cô bị ngã xuống, cô muốn cầu cứu.... Nhưng người nào có thể để cô dựa vào, cô có thể cầu cứu ai đây?

Liễu Duy Nhu nắm chặt điện thoại di động, nghĩ tới muốn gọi điện thoại cho học trưởng cùng anh bày tỏ... Nhưng bàn tay cô khi bấm phím số đột nhiên dừng lại

Coi như nói cho học trưởng biết thì thế nào, chỉ là thêm một người lo lắng cho cô thôi

Liễu Duy Nhu bỏ qua ý niệm kể lể cùng học trưởng

Nói một cách thẳng thừng, học trưởng cùng cô qua lại không lâu, nếu như nói ra hoàn cảnh của cô bây giờ sợ rằng sẽ chạy mất dép

Liễu Duy Nhu cười, nụ cười kia là một nụ cười khổ thật là khổ

" Cô Liễu, mẹ cô tỉnh, cô có muốn đi vào thăm bà?. Một cô y tá đi ra từ phòng bệnh nhẹ nhàng nhắc nhở cô

" Vâng, cảm ơn cô"

Y tá gạt đầu rồi đi, Liễu Duy Nhu đứng ở trước cửa phòng bệnh điều chỉnh lại tâm tình mấy giây mới đẩy cửa vào

Lúc đó khi mẹ theo xe cứu thương đến bệnh viện do lo lắng cho bệnh tình của Tiểu Hiền, tâm tình kích động không thôi, mẹ lại không muốn bác sĩ băng bó vết thương ỉnh, do đó bác sĩ phải tiêm cho bà một liều thuốc an thần, bác sĩ mới có thể băng bó vết thương ẹ được

" Mẹ...". Nhìn mẹ nằm trên giường bệnh gầy yếu khuôn mặt tái nhợt, hốc mắt cô bắt đầu đỏ lên

" Tiểu Nhu, Tiểu Hiền, nó....."

" Mẹ, mẹ yên tâm". Cô vội vàng bước lên nắm chặt tay của mẹ:" phẫu thuật đã kết thúc, bác sĩ nói không có nguy hiểm đến tính mạng rồi"

Liễu Duy Nhu lựa chọn kỹ những vấn đề để nói với mẹ, thật ra bác sĩ đã nhắc nhở nói rằng trái tim của Tiểu Hiền đã sắp không thể co bóp được nữa, phải sớm tiến hành phẫu thuật

Nhưng mà bọn họ tìm đâu ra tiền giúp Tiểu Hiền có tiền phẫu thuật thay tim.... Cô không dám nói chuyện này với mẹ, cô sợ nếu nói ra chuyện này sẽ làm ảnh hưởng tới thân thể của mẹ

" Vậy thì tốt, vậy thì tốt". Trái tim đang treo lơ lửng của Liễu Di cuối cùng cũng trở lại bình thường, bà vuốt ve khuôn mặt của con gái:" May mắn con không có việc gì, nếu con bị bọn họ bắt đi..". Bà ghen ngào

" Mẹ, mẹ không cần phải lo lắng, quan trọng nhất là mẹ hãy bồi dưỡng thân thể mình cho thật tốt"

" Không được, Tiểu Nhu, nghe mẹ nói, con mau về nhà dọn dẹp quần áo đến nhà bạn học con ở tạm, mẹ sợ đám người xấu đó lại tìm đến cửa, bọn họ nhất định không dễ dàng để yên như vậy đâu"

" Mẹ, con đã báo công an, công an nói bọn họ sẽ xử lý"

" Có thật không?"

" Đúng vậy, mẹ, mẹ cũng đừng lo lắng quá"

Đúng là cô đã báo công an, nhưng cô nghi ngờ hiệu suất làm việc của bọn họ, dù sao bên phía công an cũng đã nói, không xác định khi nào sẽ phá vụ án này, vì họ còn rất nhiều việc, kêu cô tạm thời chú ý an toàn của bản thân

Nói cách khác, những người mặc áo đen kia có thể đến bất cứ lúc nào, trừ khi cô có năm triệu trả tiền cho bọn họ thay ông ta

Cô thấy hai quầng thâm đen hiện rõ dưới mắt mẹ, thấy mẹ đã mệt mỏi lắm rồi, cô cố nặn ra một nụ cười:" mẹ, mẹ nghỉ ngơi một lát đi, khi tỉnh dậy hai mẹ con mình phải qua thăm Tiểu Hiền"

Liều Di gật đầu, lần nữa nằm xuống ngủ

Liều Duy Nhu đợi mẹ ngủ say mới rời khỏi phòng bệnh, trở lại hành lang lạnh lẽo, lúc này đêm cũng đã hơn mười một giờ khuya, bệnh viện bây giờ cũng đã ít người, có vẻ hiu quạnh

Cô nên làm gì? Cô muốn mẹ không phải lo lắng, gánh nặng đè lên vai mẹ gần như muốn sụp xuống

Hiện tại người duy nhất có thể cứu cô.... Chỉ có bản thân

Thay vì bị những người áo đen kia bắt đi làm gái, còn không bằng cô bán mình cho người đàn ông muốn mua cô

Vào giờ phút này, danh dự cùng tôn nghiêm của bản thân cũng không thể chống lại thực tế, cô không còn sự lựa chọn nào khác

Liều Duy Nhu bước từng bước chân nặng nề rời khỏi bệnh viện, bắt một chiếc xe tắc xi chạy thẳng tới khách sạn Đông Phương

Mà cô, hiện tại muốn đi, bán chính bản thân mình....

Liều Duy Nhu đi qua lối vào của nhân viên khách sạn, đi tới căn phòng lần đầu tiên cô gặp Đông Phương Thuật, sau này cô mới biết, ở bất kì quốc gia nào, chỉ cần là khách sạn Đông Phương cũng sẽ có một căn phòng riêng cho Đông Phương Thuật

Vì bận rộn kinh doanh buôn bán, tổng giám đốc luôn lấy khách sạn làm nhà, đây cũng là lí do vì sao tập đoàn Đông Phương dưới sự dẫn dắt của Đông Phương Thuật trong một năm lại có thể phát triển mạnh như vậy

Lúc này cô vừa khẩn trương lại mâu thuẫn

Cô không xác định được Đông Phương Thuật có ở trong phòng lúc này không, cô đem tương lai của mình cho ông trời quyết định, nếu như Đông Phương Thuật ở đây, cô nhất định sẽ đem bản thân bán cho anh ta, nếu anh ta không có ở đây, có lẽ ông trời cũng cho cô một cơ hội, để cô không phải lấy thân thể của mình ra bán để giải quyết vấn đề khó khăn trước mắt này....

Anh ta đang, hoặc không có ở đây?

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, cô nhìn chăm chăm vào cánh cửa, cho là đã qua một thế kỷ rồi

Sau đó, cánh cửa mở ra

Đông Phương Thuật ở đây

Mà cuộc đời của cô cũng được quyết định ngay lúc anh ta mở cửa

” Đi tắm trước”

Đông Phương Thuật nhìn thấy người ngoài cửa là Liều Duy Nhu thì anh cũng không có quá nhiều kinh ngạc, chỉ là thản nhiên lui về phía sau, nói cô đi vào

Sau khi cô vào phòng thì câu đầu tiên là nói cô đi tắm

Liều Duy Nhu ngược mắt nhìn, trong lòng xúc động muốn nói gì, lại bị anh ngăn lại

” Tôi không muốn nói chuyện cùng cô gái toàn thân ướt nhẹp cùng sắc mặt trắng bệch”

Liều Duy Nhu vốn dĩ muốn tốc chiến tốc thắng (nhanh chóng), nhưng Đông Phương Thuật lại rất khăng khăng

Liều Duy Nhu đành phải tuân theo chỉ thị, tiến vào phòng tắm tắm rửa

Chẳng qua là, thật không dễ có được dũng khí, khi cô vừa bước vào phòng tắm nháy mắt đã biến mất hầu như không còn một chút nào, khiến cô ở trong phòng tắm kì cọ gần một giờ mới bước ra

6. Chương 5

Cô mặc áo choàng tắm màu trắng, tóc dài đã được cô lau khô trong lúc kéo dài thời gian trong phòng tắm, hiện tại đang phủ xuống vai cô, cô khấn trương bước ra khỏi phòng tắm, vốn tưởng rằng cô sẽ nhìn thấy Đông Phương Thuật đang nhìn chăm chăm để cười nhạo mình

Không ngờ Đông Phương Thuật đang vui đầu vào bàn làm việc, anh ta vừa phê duyệt giấy tờ, một bên lại còn chủ trì cuộc họp qua webcam

Anh chỉ liếc nhìn Liễu Duy Nhu khi cô đi ra phòng tắm, nhìn về phía bàn trà

“Ồ đó canh nóng vừa mang đến, em uống trước đi”

Không ngờ rằng Đông Phương Thuật còn giúp cô gọi canh nóng, cô nhất thời phát hiện thật sự cô không thể hiểu người đàn ông này

Nhìn canh nóng đang tỏa hương trước mặt này, Liễu Duy Nhu mới giật mình thấy bụng mình đã kiến nghị

Từ buổi chiều tan học cho tới bây giờ, liên tiếp trải qua giông tố, cô cùng mẹ và em trai không có một bữa tối hạnh phúc, cô đã quên luôn cơn đói, chỉ đến khi nhìn bát canh nóng cô mới nhận ra

Cô liếc trộm Đông Phương Thuật, anh ta không để ý đến cô mà tiếp tục làm việc, Liễu Duy Nhu ngồi xuống, từ từ uống từng chút một

Nước canh ấm áp vào đến dạ dày trống rỗng, một cảm giác ấm áp bắt đầu xuất hiện trong lòng cô

Cô chuyên tâm uống canh, một hơi lại một hơi, giống như chỉ cần uống canh có thể xua tan đi phiền muộn trong lòng

Mãi cho đến khi canh hết, cô ngẩng đầu lên mới phát hiện Đông Phương Thuật đã không làm việc, mà ngồi ở ghế sofa quan sát cô

Cô nhanh chóng nhìn về hướng khác, một lúc lâu mới đem ánh mắt trở về

Cô không nói chuyện, anh ta cũng không nói, giống như đang đợi cô quên mất sợ hãi, cùng khấn trương

Cô tự nói với bản thân không thể tránh né, nếu đã đi đến nơi này, thì cũng phải nói gì chứ

” Tôi...”. Liễu Duy Nhu hít thở thật sâu, đè nén thân thể đang run rẩy:” Anh đã nói.... Giá tiền tự tôi đưa ra”

” Đúng vậy, em muốn ra giá bao nhiêu?”

Liễu Duy Nhu cười khê, trong tiếng cười có cả ý châm biếm, cô đang cười nhạo bản thân mình

Cô có phải nên cho rằng mình thật may mắn vì tự đưa ra giá của bản thân, người đang ngồi trước mặt cô lúc này chính là ông trùm của khách sạn, giá trị con người anh ta lên đến hơn trăm triệu, mà anh ta coi trọng cô, còn để cô tự ra giá

” Anh có thể xác định xem tôi đáng giá bao nhiêu?”

Đông Phương Thuật vung tay:” tôi từ trước đến nay nói lời giữ lời”

” Nếu tôi thét giá cao thì sao?”

” Vậy tôi cũng đành phải chấp nhận chứ sao?”. Đông Phương Thuật giống như có tính toán từ trước

Nhìn bộ dạng anh ta tràn ngập tự tin khiến cô cảm thấy căm ghét cuộc đời

Vì sao cùng là con người, nhưng số phận lại khác nhau, cô gặp cảnh khốn khó mà phải bán thân mà anh ta lại có thể tùy ý vung tay giống như dùng bao nhiêu tiền cũng không hết

Nhìn như vậy trong phút chốc cô muốn đưa ra giá trên trời (ý chỉ ra giá cao). Dù sao Đông Phương Thuật không quan tâm thì cô cần gì phải quan tâm

Cô cũng không phải là người phụ nữ như vậy, cô cũng không cho phép mình căm ghét cuộc đời, không ỉn đáng thương lại càng đáng thương, không cho bán đứng bản thân mình, như vậy bản thân lại càng rẻ mạt

” Mười triệu”. Cô đấu tranh sau đó nói ra giá của mình

Đông Phương Thuật đối với giá cô đưa ra không ý kiến, anh lấy chi phiếu viết số tiền vào sau đó ký tên

” Đây là mười triệu, ngày mai em có thể ra đổi tiền được rồi”

Chỉ đơn giản như vậy, có lẽ cô kiếm tiền hết đời cũng không thể nhanh chóng kiếm ra con số này, vậy mà chỉ cần mấy giây Đông Phương Thuật đã nhanh chóng xài hết

Quả nhiên khoảng cách giữa con người với con người không cách nào rút ngắn, càng xa thì càng mất đi thăng bằng.

Cô nhận tiền, như vậy tiếp theo cô sẽ phải trả giá thật lớn

Thấy đáng vẻ muốn nói lại thôi của Liễu Duy Nhu, Đông Phương Thuật nhướn mày thật cao

” Thế nào, em còn lời gì muốn nói?”

” Nếu tôi đã nhận tiền của anh rồi, vậy...”

” Tôi không phải là người tốt, nhưng tôi cũng không phải là cầm thú, sẽ không vừa đưa tiền xong liền nhào về phía em”

” Là tôi.... Nếu không phải lúc này, tôi sợ mình sẽ mất đi dũng cảm”. Cô thật vất vả lấy dũng cảm đem tự ái mà vất bỏ đi

” Cũng được, tự mua quà cũng tự bóc quà, loại cảm giác này cũng không tệ”. Đông Phương Thuật hướng cô ngoắc ngoắc đầu ngón tay

Đã như vậy anh cũng không khách sáo

” Đến trước mặt tôi.... Chính là chỗ đó, đừng nhúc nhích”

Anh muốn cô đứng cách mặt anh 3,4 mét

” Đem áo choàng tắm cởi ra”. Đông Phương Thuật ra lệnh

Liễu Duy Nhu kinh ngạc, chần chừ

” Thế nào, không phải đã bán cho tôi sao?”. Anh nói xấu xa

Thì ra trong lòng anh ẩn dấu hơi thở bá đạo. Một khẩu lệnh cũng khiến anh hưng phấn không thôi

Đúng vậy, cô đã bán cho anh, lấy mười triệu

Liễu Duy Nhu run run lấy tay cởi dây bên hông áo choàng tắm sau đó chậm chạp cởi áo choàng tắm ra, cô phơi bày toàn bộ thân hình mảnh khảnh ở trước mặt anh

Đông Phương Thuật cực kì hài lòng

Xem ra mười triệu anh bỏ ra rất đáng

Mặc dù khuôn mặt cô không quá xinh đẹp, nhưng thân thể lại cân xứng vô cùng, hơn nữa anh còn ngửi được hương thơm của xử nữ (gái còn trinh)

Bờ vai mảnh khảnh, bộ ngực mỹ lệ trắng như tuyết, tuy không quá to, nhưng lại cân đối đủ để 1 tay anh nắm trọn

Mê người nhất là quần nhũ trắng hồng, khi gặp ánh mắt soi mói nóng bỏng của anh, đầu vú nhạy cảm mà vun cao hơn

Xem ra cô là một cô bé nhạy cảm.... Anh cực kỳ hài lòng

Liễu Duy Nhu cố gắng để cho hay tay của mình không che đậy thân thể lại, nước mắt uất ức của cô đã dâng lên

Cô đang run rẩy, cực kỳ run , bị anh phát hiện ra

Nụ hoa màu hồng nhạt nơi quần vú thật mê người, thật muốn nuốt một ngụm đem nó ngậm vào, chắc chắn mùi vị sẽ rất tuyệt

Đông Phương Thuật cảm thấy như có một luồng hơi nóng bốc lên giữa đũng quần, anh bắt chéo chân kẹp lại, tránh cho bản thân trong lúc nhất thời quá mức không khống chế được

Nói cũng kỳ lạ, bản thân anh đã qua thời kì thanh niên xúc động, làm sao có thể chỉ vì nhìn một phụ nữ không mặc gì mà đã không chịu nổi đây?

Anh đã cùng trải qua với biết bao mỹ nữ, nhưng cô gái ngây thơ này lại khiến anh khó mà nhịn được

Tầm mắt anh di chuyển xuống, phát hiện cô mặc quần lót cotton màu trắng thật là đáng yêu, so với những cô em mặc những chiếc quần lót đủ kiểu lại có thể hấp dẫn anh hơn

Đông Phương Thuật mất kiên nhẫn đè nén thân thể, không muốn mình giống như những thanh niên còn trẻ nữa

Anh thích trò chơi ra khẩu lệnh này, thật là thú vị

” Đem quần lót cởi ra”. Anh muốn xem nơi bí mật chưa từng được người đàn ông nào thám hiểm

“...”. Liễu Duy Nhu ngậy ngốc nhưng cô vẫn chưa làm theo

” Em không có nghe sai, cởi nó...”

Anh thích nhìn bộ dáng tay chân luống cuống cùng ngại ngùng đỏ mặt của cô

” Hay là muốn tôi cởi cho em”. Anh xấu xa đề nghị

” Không...”. Cô không dám nhìn anh ta, chỉ có thể nghe theo mệnh lệnh của anh ta, đem vật che chắn duy nhất trên người cởi ra

Thật đẹp, vùng đất hoang của cô.....

Tam giác thần bí tuyệt đẹp, da cô trắng nõn nên nó càng hiện lên rõ ràng

Mà bộ lông tuyệt đẹp, chưa hề có người khai phá

Cô không dám nhìn anh ta, lại cảm thấy rõ ràng, sự chú ý của anh tập trung chỉ ở một điểm

Cô chưa bao giờ bị quan sát như vậy, không phải nói là, cô chưa bao giờ đứng trước mặt người đàn ông mà không mặc gì

” Tình dục là một chuyện làm người ta say đắm, khi đã sa vào đó rồi thì sẽ muốn ngừng cũng không được”.

Đông Phương Thuật lấy thân phận người từng trải nói với Liễu Duy Nhu những chuyện mà cô sắp trải qua

Đông Phương Thuật mở rộng hai chân, khiến Liễu Duy Nhu nhìn rõ sự thay đổi của vật dưới đũng quần anh

Vật nam tính của anh đã sớm có phản ứng

Liễu Duy Nhu chỉ ngó rồi xấu hổ nhanh chóng chuyển ánh mắt

” Đi lại đây với tôi”. Anh lại ra một chỉ thị

Liễu Duy Nhu không thể không thể không nghe theo, cô đi về phía anh

” Giúp tôi cởi quần áo”. Anh muốn cô quỳ xuống dưới hai chân anh, giúp anh cởi quần áo

Ngón tay của cô không tìm được mà run rẩy, khóe mắt chảy xuống giọt nước mắt uất ức

Đông Phương Thuật lấy tay lau đi nước mắt của cô, nhưng không có ý thương xót. Cô là người phụ nữ anh dùng mười triệu để mua, anh có quyền đòi hỏi muốn làm gì cô thì làm

Đông Phương Thuật thấy đôi tay luống cuống của cô, anh giúp cô một tay, đem quần của mình cởi ra

Lộ ra chính là một cây gậy khổng lồ khiến cô sợ hãi, nhìn bộ dáng ngậy ngời của cô khiến anh tức cười

” Lần này không cho em chạy trốn nữa”

Anh nhớ lần trước cô nhìn thấy anh không mặc gì, còn nhìn thấy vật tượng trưng phía dưới của anh, mà nhanh chóng chạy trốn, để anh khắc sâu ấn tượng với cô

Đây chính là người đàn ông....

Mặc dù không phải lần đầu tiên cô nhìn thấy, mà lần trước cô đi nhầm phòng cũng từng thấy qua, chỉ là” lúc đó” và” bây giờ” khác biệt quá lớn

Trong lòng cô vẫn còn khiếp sợ

” Đây là chỗ miễn cảm nhất của đàn ông, nếu người phụ nữ lấy tay hoặc dùng miệng vỗ về sẽ khiến nó rất thoải mái...”. Khi nào thì anh giống như thầy giáo dạy tình dục rồi

Lấy tay hoặc dùng miệng vỗ về.... Cô bắt đầu hoài nghi, vật to lớn như vậy, lấy tay còn thể, nhưng dùng miệng....

Đông Phương Thuật thấy bộ dạng do dự của cô, lập tức cho cô một đáp án khẳng định

” Có thể”. Anh để vật to lớn ngay bên môi cô, muốn cô mở miệng ngậm vào

Hai chân anh mở rộng, cô quỳ gối ở dưới, mở miệng đem vật to lớn nhét vào

” A, trời ơi...”. Cô ngượng ngùng nếm thử mùi vị kì lạ, cả người khê run

Bàn tay anh đặt ở sau gáy cô, dùng sức áp nhẹ cô, muốn cô đem vật to lớn của mình ngậm vào nhiều hơn

Liều Duy Nhu có cảm giác cái vật đó ở trong miệng mình càng trở nên to lớn

” Quá tuyệt vời...”. Đông Phương Thuật mạnh mẽ hít thở, động tác của cô khiến anh thỏa mãn vô cùng

Anh ước gì cô có thể đem tất cả nó ngậm vào

Cô ngượng ngùng uốn cong lưng chạm vào đỉnh đầu miễn cảm của anh, một đời lừng lẫy của anh suýt tí nữa đã bị kỷ lục ngắn ngủi ấy hủy hoại chỉ trong chốc lát

Cô gái bé nhỏ này.... Dưới bề ngoài ngậy thơ chính là linh hồn của yêu nữ

Anh không thể không nhìn lại cô

” Đủ rồi”. Anh cắn chặt răng buông tha lúc này, đuổi cánh tay nhắc cô lên, muốn cô vòng tay qua cổ và ngồi trên đùi anh

Bây giờ trên ghế sofa ngoại trừ anh ngồi còn có cô

Bộ ngực diễm lệ đang đặt ngay cằm anh, chỉ cần anh nghiêng về phía trước là có thể ngậm lấy

Anh không chần chừ.... Lấy lưỡi thăm dò trước, đóa hoa dưới sự cắn mút của anh mà bắt đầu nở rộ

Anh tinh tế nhắm nháp, mà bên kia nụ hoa còn lại cũng được bàn tay anh chăm sóc

” A...”. Âm thanh gì vậy? Cô quả thật không dám tin, người đang kêu ra âm thanh rên rỉ lại chính là mình?

Cô vốn chuẩn bị tâm lý, cho dù thế nào cũng phải cắn răng mà chịu đựng, cô tuyệt đối không thể nào chìm trong đó....

” Đừng... Như vậy...”. Cô muốn đưa tay ngăn cản anh, nhưng cánh dường như không có sức lực

” Em sẽ thích”. Anh khê cắn nụ hoa của cô

“A...”

” Phản ứng này thật mê người”

Anh sao không hiểu suy nghĩ của cô chứ, cô muốn đánh nhanh thắng nhanh, nhưng làm sao anh có thể cho cô được như ý nguyện

” Trải nghiệm tình dục hoàn toàn không có gì xấu hổ”

Bàn tay vuốt ve làn da trắng như tuyết của cô, cảm xúc mềm mại vô cùng kích thích lòng bàn tay của anh
Anh tò mò, nơi u cốt thần bí chưa ai khám phá liệu có khiến người ta điên cuồng giống vậy không?

Ngón trở khê chui xuống vùng đất huyền bí, tìm kiếm đóa hoa nhạy cảm kia....

“A...”. Cô khẽ kêu lên, khi anh đụng chạm tới điểm nhạy cảm của cô

Tìm ra rồi

Đông Phương Thuật dùng sức khê xoa nụ hoa của cô, cô còn chưa từng trải qua loại cảm xúc xa lạ này, cả khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên

” Để cho tôi vào...”. Cái tay còn lại của anh tiến vào khe hở của cô

Có rồi, anh đã cảm thấy có chút ẩm ướt

Anh cho ngón tay vào

Cảm giác có một thứ lạ đang đi vào, cả người cô bỗng chốc cứng đờ

” Nào, thả lỏng....”

Liễu Duy Nhu dùng ánh mắt cầu xin nhìn anh

Trong mắt cô tràn ngập hoang mang không biết làm sao

Cô tưởng rằng dùng mười triệu để mua, anh ta sẽ rất hung hăng, nhưng lại không có, anh mặc dù rất bá đạo, rất đáng ghét, nhưng lúc này cô không ngờ anh lại dịu dàng như vậy

Anh dùng tay đẩy khe hở ướt át của cô, đem phái nam mạnh mẽ ở ngay lối vào

Nhân lúc cô vẫn chưa có nhận ra, thì nhanh chóng xông vào phá rách tấm màng mỏng, xuyên vào trong

Cô đau đến mức liên tiếp hít không khí khỏe mát rưng rưng,

” Đau.... Đi ra ngoài. Anh đi ra ngoài đi”. Cô nắm chặt tay, đánh vào vai anh

” Đừng cử động, ngoan, đừng cử động sẽ nhanh không đau...”. Anh nắm chặt vòng eo thon thả của cô, cây gậy vẫn đang ở trong cô

Liễu Duy Nhu khóc , anh chưa bao giờ bị nước mắt của phụ nữ khổng chế, nhưng bây giờ anh rất muốn hôn cô, an ủi cô

Đông Phương Thuật cảm thấy mình có thể bị mê hoặc rồi, chuyện này thật sự không phải chuyện tốt

Đông Phương Thuật ghét mình bị mất khống chế, anh không hề dịu dàng nữa, cũng không khống chế dục vọng của mình nữa, anh thông thả kéo ra lấp vào

Liễu Duy Nhu chưa bao giờ trải qua chuyện này chỉ có thể đi theo anh, anh cứ thế ra vào khiến nụ hoa của cô phải mở ra

Cô thật đau, nhưng khi đau đến quá đi chỉ có thể hình dung là khoái cảm lại tới

Đau đến cùng kích thích đồng thời tồn tại

Giống như lúc này trong lòng cô đang cảm nhận về người đàn ông Đông Phương Thuật

7. Chương 6

Sau khi Đông Phương Thuật phá đi tấm thân xử nữ của Liễu Duy Nhu, giao dịch của bọn họ chính thức thành lập

Trừ mười triệu tiền mặt ra, Đông Phương Thuật còn nhờ vào mối quan hệ của mình giúp em trai cô sắp xếp vào một bệnh viện và bác sĩ nổi tiếng có thể tiến hành phẫu thuật thay tim

Hơn nữa vì để tránh ẹ cô nghi ngờ, trong lòng cô cũng vô cùng biết ơn Đông Phương Thuật chuyện này, chỉ biết ơn thôi, chứ cô vẫn cảm thấy anh ta chẳng phải là người tốt

Đông Phương Thuật còn đặc biệt khiến quản lý của bộ phận tạp vụ ra mặt, đến bệnh viện giúp đỡ an bài mọi chuyện, hơn nữa còn nói với mẹ cô, đây là phúc lợi của nhân viên, tất cả phí đều có bảo hiểm của công ty trả. Tất nhiên là lời nói dối, tiền chữa bệnh của Tiểu Hiền đều là do cô tự mình trả, cô không muốn nợ Đông Phương Thuật càng nhiều ân tình

Sau đó cô cũng trả sạch món nợ năm triệu của ông ta, cũng không bị công ty đòi nợ đến quấy rầy

Liễu Duy Nhu cũng lo lắng mẹ sẽ hỏi nên nói:” công an đã đem tập đoàn đòi nợ hỏi thăm, sau này bọn họ sẽ không đến làm phiền chúng ta nữa”

Mẹ cô cũng không hề có nghi ngờ gì, chỉ có thể nói rằng ông trời thương hại, để cho bọn họ khi vào thời điểm khó khăn, không lối thoát. Lại mở ra cho họ một con đường nhỏ cứu bọn họ

Cô rất thận trọng giữ bí mật, về hợp đồng giữ cô và Đông Phương Thuật

Cái này cũng giống như điều kiện Đông Phương Thuật đưa ra

” Yêu cầu của tôi rất đơn giản”

Sau khi làm xong, không hề có lời ngon tiếng ngọt, mà nhanh chóng đưa ra lý lẽ để nói

Cô cũng không giống tiểu thuyết hay mô tả, là nằm trong lòng người đàn ông làm nũng, cô đã mặc xong quần áo, nhin xuống chua xót, lắng nghe điều kiện của Đông Phương Thuật

” Thứ nhất, giữ kín như bưng, một khi quan hệ của chúng ta bị phát hiện, tôi sẽ lập tức phủ nhận đến cùng”. Anh tuyệt đối không cho phép phụ nữ lợi dụng quan hệ với anh mà có mộng tưởng có thể bay lên cây thành Phượng Hoàng

” Vấn đề này thì anh yên tâm, tôi so với anh lại càng không muốn quan hệ này bị phát hiện”. Cô tuyệt đối không thể để mẹ yêu quý của mình phát hiện cô vì tiền mà bán đi bản thân

Mặc dù điều kiện là anh nói, nhưng nghe Liễu Duy Nhu nói như vậy trong lòng anh có chút không vui

Những người phụ nữ trước đây luôn muốn quan hệ của anh và bọn họ có tiến triển, chỉ có Liễu Duy Nhu là đem vạch rõ giới hạn với anh

Đông Phương Thuật đè nén niềm không vui trong lòng, nói tiếp:” Thứ 2, không cho yêu tôi”

Những lời này nếu từ trong miệng một người đàn ông khác nói ra chắc chắn sẽ gây cười, nói anh ta đang dát vàng lên mặt(ý chỉ vọng tưởng cao), nhưng từ trong miệng Đông Phương Thuật nói ra một chút cảm giác cười cợt cũng không có

Cũng đúng, lấy giá trị con người cùng gương mặt đẹp trai khiến bao phụ nữ mơ ước, đàn ông thì ghen tỵ với khuôn mặt của anh ta, anh ta nói câu này tất cả mọi người sẽ gật mạnh đầu đồng ý

Liễu Duy Nhu không phủ nhận anh ta có thể khiến phái nữ yêu từ cái nhìn đầu tiên, nhưng cô muốn giữ gìn chút tôn nghiêm của bản thân, vì thế nên trả lời:” Đừng lo. Tôi có bạn trai rồi”

Đông Phương Thuật có chút bất ngờ, anh nhướn mày, dùng ánh mắt dò xét cô

Liễu Duy Nhu làm sao có thể không hiểu hàm ý của ánh mắt kia

” Chúng tôi là...chỉ là đơn thuần yêu nhau”. Cô cãi lại vì mình

Anh ta rõ ràng đang hoài nghi cô, đã có bạn trai sao còn có thể là xử nữ

”Ồ”. Đông Phương Thuật đối với ” đơn thuần yêu nhau” không lấy làm lạ

” Đơn thuần yêu nhau” đối với anh mà nói cùng đầm rồng hang hổ (ý chỉ tự nhiên) cũng không khác lắm

Quan hệ giữa con trai và con gái anh chỉ cho rằng có hai loại: một là lên giường và hai là kết hôn. Người đầu tiên không thể có tình cảm người sau cũng sẽ không có, nhưng kết hôn, nhất định phải có thân thể cùng bối cảnh, có thể xứng đôi với tập đoàn Đông Phương của anh. Anh không ngại đem hôn nhân trở thành việc kinh doanh, nói anh lạnh lùng vô tình cũng được, tình yêu đối với anh mà nói nó chỉ là cái khịt mũi (anh coi thường tình yêu)

Giống như lúc này anh cảm thấy khinh thường ” quan hệ đơn thuần” của Liễu Duy Nhu với bạn trai cũng rất khó chịu

Bạn trai cô làm sao có thể so sánh với anh

“” Đối với người đàn ông mà nói tuyệt đối không thể có chuyện” quan hệ đơn thuần”, bạn trai cô không phải không có năng lực chứ?”

Mặt Liễu Duy Nhu đỏ lên, đối với những lời nói bắn thủ của anh ta cảm thấy vô cùng tức giận

” Anh ấy cũng không phải là anh”

” Tất nhiên anh ta không thể là tôi, công phu trên giường của tôi là hạng nhất, tất cả phụ nữ dùng xong đều khen ngợi”. Đông Phương Thuật cố ý nói sai ý của Liễu Duy Nhu

” ...”. Liễu Duy Nhu không muốn tiếp tục nói chuyện với anh ta về vấn đề này

Nhưng Đông Phương Thuật chưa nói xong

” Nếu như vậy, hai người cứ tiếp tục duy trì ” quan hệ đơn thuần” đi, tôi không phản đối em có bạn tải, nhưng tôi không thích cùng với người đàn ông khác cùng chung một phụ nữ.... Tôi chỉ muốn lên giường, đến khi nào tôi chưa chán, tốt nhất em nên nói bạn trai em nhin xuống”

Cô cảm thấy bị sỉ nhục, cô cùng học trưởng bây giờ chỉ có nắm tay mà thôi, học trưởng cô luôn ngưỡng mộ từ trong lời nói của anh ta quả thật không chịu nổi

Cô nhin xuống nước mắt tủi nhục, đáp ứng điều kiện của Đông Phương Thuật

” Học muội , đợi chút”. Khi Liễu Duy Nhu chuẩn bị rời khỏi trường học, ở trước cổng trường nghe thấy tiếng gọi của Trương Duy Hào

” Học trưởng”. Liễu Duy Nhu xoay người hướng về phía Trương Duy Hào, mỉm cười:” Hôm nay lại đến trường học tìm thầy giáo?”

” Đúng vậy, tiết học của em hôm nay kết thúc rồi sao?”

” Vâng, buổi sáng hôm nay chỉ có một tiết mà thôi”

Hai người cùng sánh vai đi trong vườn trường, Trương Duy Hào thể hiện chăm sóc:” anh giúp em đeo balo”. Sách ở đại học đều là sách bìa cứng, đối với con gái thì rất nặng

” Không cần, học trưởng, em đeo được”

Trương Duy Hào không đồng ý:” em ấy, rốt cuộc có xem anh làm bạn trai không?”

Liễu Duy Nhu nghe Trương Duy Hào hỏi vậy, trong lòng cô phút chốc sợ hãi

Thật ra kể từ khi cô cùng Đông Phương Thuật thành lập hiệp ước cùng anh ra quan hệ, cô luôn tránh xa Trương Duy Hào

Cô cảm thấy mình đã không còn xứng với Trương Duy Hào rồi

Không phải bởi vì cô bị mất tấm thân xử nữ, mà bởi vì cô bán mình lấy tiền

” Nghe nói em trai em vừa mới được phẫu thuật thay tim”. Trương Duy Hào nhắc:” chuyện lớn như vậy mà em cũng không nói với anh”

Giọng nói của anh có chút oán giận

” Em ngại quấy rầy anh.....”

” Em chính là như vậy, mặc dù anh chẳng giúp được gì, nhưng ít ra anh có thể ở bên cạnh em, làm chỗ dựa, giúp em vượt qua những thời khắc khó khăn”

Bị những lời nói ầm áp khiến mắt cô đỏ lên, cô vội vàng quay mặt đi để tránh bị Trương Duy Hào nhìn thấy, cho đến khi tâm trạng của mình khôi phục trở lại mới quay đầu lại

” Cảm ơn học trưởng đã quan tâm”

” Không cần cảm ơn anh, anh cũng chưa giúp gì cho em mà”

” Học trưởng, đối với em, như vậy cũng đủ rồi”

” Em ấy, như vậy liền xong, khát vọng cũng quá ít rồi”

Liễu Duy Nhu cũng gật đầu đồng ý:” khát vọng chỉ là chuyện nhỏ, cuộc sống yên mình mới là chuyện lớn”. Cô luôn hi vọng mình không cần trao đổi với Đông Phương Thuật

Lời nói của Liễu Duy Nhu khiến Trương Duy Hào cảm động, anh dịu dàng cầm tay cô

” Phẫu thuật của em trai em thành công không?”

” Rất thành công, tháng sau có thể xuất viện, nếu nghỉ ngơi thật tốt, từ nay Tiểu Hiền có thể khỏe mạnh như bao bạn bè cùng lứa rồi”

” Thật sự là quá tốt”. Trương Duy Hào đột nhiên nhớ ra chuyện gì, anh mở ba lô lấy ra 1 phong bì” em cầm lấy mà dùng”

Liễu Duy Nhu mở phong bì ra xem, nhanh chóng trả lại

” Em không thể nhận, em không thể cầm tiền của anh được”

Trương Duy Hào kiên trì:” Số tiền này là anh kiếm được, cũng không nhiều lắm, nhưng cũng không phải không dùng được, em cứ cầm trước”

” Học trưởng, thật sự không cần. Tiền thuốc của em trai em đều có bảo hiểm chi trả, không cần tốn tiền”. Liễu Duy Nhu nói ra y chang như khi thuyết phục mẹ

” Em trai em có bảo hiểm?”. Trương Duy Hào không thể tin được

” Là mẹ em có bảo hiểm làm việc ở khách sạn”

” Nhưng theo như anh biết, nếu là phẫu thuật cho người thân bảo hiểm cũng chỉ chi trả một phần chi phí thôi sao?”

Trên trán Liễu Duy Nhu khẽ tuôn mấy giọt mồ hôi lạnh, không biết học trưởng tại sao phải hỏi cặn kẽ như vậy

” Bởi vì mẹ em là nhân viên lâu năm, đây là quyền lợi mà nhân viên lâu năm trong khách sạn được hưởng”

” Anh nhớ mẹ em làm việc ở khách sạn Đông Phương đúng không?”

” Vâng”

” Điều này cũng đúng, tập đoàn Đông Phương là tập đoàn số 1 Châu Á, phúc lợi của họ đúng là khác với những khách sạn khác”

Liễu Duy Nhu cười miễn cưỡng:” Đúng vậy, em cùng mẹ vô cùng biết ơn”. May mắn là học trưởng cũng đã tin

” Cho nên, học trưởng em không nhận số tiền này được”. Liễu Duy Nhu kiên quyết đem phong bì trả lại cho Trương Duy Hào

” Được rồi, nhưng em phải đồng ý với anh, có khó khăn gì phải nói cho anh biết, để anh giúp một tay, nếu không người bạn trai như anh quả thật không có đất dụng võ

” Được, được, học trưởng, cảm ơn anh”

Trương Duy Hào cương chiều xoa đầu Liễu Duy Nhu:” Không nhận tiền, thì để anh mời em ăn cơm nhé?”

Liễu Duy Nhu cười gật đầu, cô chủ động nắm tay Trương Duy Hào để tỏ lòng biết ơn

Hành động của hai người thân mật, ngọt ngào trước cổng trường đã lọt hết vào mắt Đông Phương Thuật đang ngồi trong xe cách đó không xa

Anh mới trở về từ Châu Âu, vừa xuống máy bay, cũng không có công việc gì, vì vậy muốn tài xế đưa anh đến trường học của Liễu Duy Nhu

Tại sao lại có hành động như vậy? Đông Phương Thuật cho rằng mình bị chênh lệch thời gian ảnh hưởng nên nhất thời mất đi khả năng phán đoán

Anh cau mày, trên thực tế, anh cũng không biết mình đang cau mày

” Trở về khách sạn”. Anh ra lệnh, đang phủ nhận tâm trạng của mình bây giờ không phải là vui mừng

Anh đối với chuyện cô cùng học trưởng ” quan hệ đơn thuần” mà cười nhẹ, nhưng khi tận mắt thấy, trong lòng lại càng khinh thường

Lâu lắm rồi, mới thấy cái tình yêu cũ kỹ như vậy trong điện ảnh — nam xoa đầu, nữ nắm tay nam cười

Nụ cười này của Liễu Duy Nhu... Anh nhìn thấy rõ, cũng cảm thấy rất chướng mắt

Mà anh cảm thấy chướng mắt nhất chính là, quà tặng anh đặc biệt mua từ nước Pháp — trọn bộ mỹ phẩm cao cấp tinh chất từ thiên nhiên, chăm sóc từ gương mặt đến thân thể, giá trị theo tiền Đài Loan khoảng năm vạn

Đối với người phụ nữ cùng anh lên giường, anh đều rất hào phóng từ trước đến nay, chỉ cần đối phương tuân thủ hiệp ước, ngoan ngoãn, không mơ mộng trào cao, chỉ cần như vậy dù đối phương có muốn gì anh cũng chưa bao giờ nói No

Mà trong số những người phụ nữ đó, Liễu Duy Nhu là người ít đòi hỏi nhất, không phải nói là cô chưa bao giờ đòi hỏi

Trừ lúc đầu cô nói muốn mười triệu

Thậm chí tiền thuốc 1 ngàn vạn của em trai cô, cô cũng trả lại, cô nói không muốn chiếm tiện lợi từ anh

Ha, thật sự rất buồn cười, từ trước đến nay phụ nữ đều ao ước chiếm được lợi ích từ anh, kết quả là anh lại có thể tìm được một cô bé không nghĩ đến việc chiếm tiện nghi của anh

Cũng vì như vậy ,mà bộ mỹ phẩm từ thiên nhiên này là món quà mà lần đầu tiên anh tốn tâm tư mua tặng

Anh cũng nghĩ cô không bao giờ trang điểm là do không thích ứng với các loại mỹ phẩm , nên mới đặc biệt chọn mua món quà này....

” Tiểu Lý, tôi nhớ hình như anh vừa mới kết hôn phải không?”. Đông Phương Thuật hỏi tài xế đang ngồi lái xe

” Vâng, tổng giám đốc Đông Phương, tháng trước tôi mới kết hôn”

” Cái quà tặng này anh hãy mang về tặng vợ mới cưới của mình”. Đông Phương Thuật đem hộp quà mỹ phẩm đưa về phía trước

” Cảm ơn tổng giám đốc, vợ tôi nhất định sẽ rất thích”

Đông Phương Thuật nhắm hai mắt lại nghĩ ngợi

Dù sao cô cũng không muốn lợi dụng anh, vậy nhất định sẽ không nhận món quà này, đã vậy, anh cần gì phải làm việc thừa thãi

Anh tuyệt đối sẽ không bao giờ thừa nhận là — anh có ý muốn Liễu Duy Nhu vui vẻ

Không, anh tuyệt đối không có.....

Sau khi kết thúc bữa ăn trưa với học trưởng, Liễu Duy Nhu đến khách sạn Đông Phương chuẩn bị làm việc. Đủ được ca làm, cùng đồng nghiệp xác định hôm nay cô sẽ phụ trách khu khối, làm việc từ 3 giờ đến 6 giờ mới xong

” Tiểu Nhu, xe này con đem đẩy vào phòng quản lý trung tâm “.. Cùng làm việc với cô hôm nay là một gì dặn dò nói

” Vâng, con đẩy đi trước:”. Liễu Duy Nhu đẩy xe về phía hàng lang, đột nhiên thấy phía trước đang xôn xao. Thì ra là tổng giám đốc đang đi kiểm tra

Liễu Duy Nhu tranh thủ đẩy xe sang một bên, cùng các nhân viên khách sạn đứng xếp hàng ngay ngắn gần tường, kính cẩn cúi đầu thấp

Đây là lần đầu tiên Liễu Duy Nhu chạm mặt với Đông Phương Thuật trong công việc

Quan hệ của bọn họ là trong bóng tối, trong khách sạn cô là nhân viên của anh, cho nên khi đụng mặt anh đi kiểm tra, cô cùng các nhân viên khác giống nhau, khi anh đi ngang qua phải chào một tiếng —

” Chào tổng giám đốc”

Đông Phương Thuật đi kiểm tra nên bước chân rất nhanh, anh khẽ đáp lại nhân viên bằng cái gật đầu, vẻ mặt rất ít khi nở nụ cười

Cô nhớ lại khi còn ở phòng thay quần áo nghe được hai cô gái say mê Đông Phương Thuật nói chuyện, Đông Phương Thuật là người có tiếng lạnh lùng, mặc kệ là khi ở bên ngoài hoặc lúc riêng tư cũng không thấy cười

Cũng là vì chuyện đặc sắc này, mà rất nhiều phụ nữ say mê anh ta không dứt

Thật là lạ, người đàn ông không cười lại được phụ nữ quan tâm đón nhận, đầu năm nay xu hướng thẩm mỹ cũ đã bị phá bỏ

” Đàn ông không hư, phụ nữ không yêu”, đó là vấn đề thường được bàn bạc

Loại đàn ông lạnh lùng như Đông Phương Thuật là người đàn ông hư mà bao nhiêu người phụ nữ muốn nhảy vào, đương nhiên giá trị con người anh ta cũng một phần là do phụ nữ đề ra

Bóng dáng của Đông Phương Thuật đã sớm đi xa, các nhóm nhân viên bắt đầu đứng lên

Các nhân viên nữ bắt đầu hưng phấn, dù sao ở hành lang gặp được tổng giám đốc bận rộn 1 tháng mới đi kiểm tra một lần, đó là một sự kiện may mắn

Liễu Duy Nhu lặng lẽ đem xe đẩy đi, đi qua thang máy đến tầng 5 trung tâm phòng quản lý, nơi này là nơi cất dụng cụ vệ sinh

Liễu Duy Nhu đem xe dọn vệ sinh đẩy vào, cô cởi bao tay plastuc, khom người sửa sang lại dụng cụ vệ sinh trên xe, sau đó cô nghe được tiếng khóa cửa ở phía sau, cô đang muốn đứng lên, đang định quay đầu đột nhiên cả người bị ôm vào

Một cái hôn ấm áp ngay phía sau cổ, bàn tay to mạnh mẽ của đối phương muốn cởi cúc áo trước ngực cô

” Buông tôi ra.... Buông tôi ra”. Trực giác của cô cho rằng, mình đã gặp phải kẻ háo sắc

Cô liều mạng giãy giụa, lấy khuỷu tay đánh về phía sau, ý đồ muốn dùng lực để đối phương buông cô ra

” Thì ra tính cách dịu dàng bình thường là giả, thật ra chính là một tiểu hổ bạo lực”. Đông Phương Thuật vẫn vui đùa vào cổ cô, ngực anh bị cô đánh trúng vài phát

Vừa nghe thấy là giọng nói của Đông Phương Thuật, nỗi sợ hãi kinh hoàng của cô mới tạm thời lắng xuống

Nhưng cô vẫn bị ôm trong ngực anh

” Rốt cuộc anh muốn làm cái gì?”. Giọng nói cô có chút hỗn loạn cùng giận dữ

Anh dọa cô rồi

Đông Phương Thuật đem cô dán sát vào thân thể anh, để phía dưới của cô có thể cảm nhận anh đang cứng lên

Liễu Duy Nhu thở dốc kinh ngạc, không dám tin

Nơi này là khách sạn, là chỗ làm việc của bọn họ, anh làm sao có thể.... Phát dục lúc này?

” Đừng đùa giỡn, nơi này thỉnh thoảng sẽ có người đi vào “

Cô thật sự không tin, Đông Phương Thuật là người đàn ông có thể khống chế năng lực rất mạnh mới đúng, anh không giống như là người đàn ông có ham muốn yêu đương vụng trộm

” Sẽ không đâu, tôi đã khóa cửa rồi”

Hoàn toàn chính xác không phải là Đông Phương Thuật

Anh là một người rất nghiêm khắc với bản thân mình, phụ nữ và công việc phân chia rõ ràng, hơn nữa anh coi công việc quan trọng hơn so với phụ nữ rất nhiều

Nhưng mà hôm nay không biết tại sao lại thất thường như vậy, hơn nữa không chỉ là thất thường 1 lần, mà là liên tiếp

Sau khi máy bay hạ cánh, anh đã dẫn dò tài xế lái xe đến trường học của Liễu Duy Nhu, chờ đợi cô tan lớp, mãi cho đến khi đi kiểm tra nhìn thấy hình dáng của cô, anh lấy lý do để ly khai thư ký cùng cấp dưới, đi theo Liễu Duy Nhu cùng vào phòng quản lý trung tâm

Lúc này trong đầu anh có hai trạng thái song song

Một là giận dữ... Đúng, anh thừa nhận, thấy hành động hồn nhiên của cô cùng bạn trai khiến anh cảm thấy rất khó chịu. Một trạng thái khác là dục hỏa, anh thích nhìn bộ dáng cô mặc đồng phục

Đồng phục khách sạn được chia ra làm nhiều loại, bộ phận tạp vụ là áo sơ mi màu đen phối hợp cùng váy bó màu đen, dưới chân đi một đôi giày đế bằng

Anh cũng thường xuyên gặp nhân viên dọn dẹp vệ sinh đi qua, ánh mắt đã sớm mất cảm giác, nhưng hôm nay khi nhìn thấy Liễu Duy Nhu mặc đồng phục thì trong lòng dâng lên một trận dục hỏa khó nhịn

Bàn tay to của anh vội vàng kéo cổ áo cô, nắm lấy một bên dây đàn, nhẹ nhàng vuốt ve, nhào nặn

” Không cần....”. Cô kháng cự

Anh tại sao lại có thể ở nơi này muốn cô.....

” Em không có quyền cự tuyệt”. Đông Phương Thuật đem bàn tay thâm nhập vào bên trong váy, kéo xuống quần lót, đồng thời cũng cởi quần mình, đem vật nam tính cắm vào bên trong khe hở màu hồng của cô

Những lời này như một con dao sắc nhọn khê đâm vào lòng cô, máu tuôn ra nhanh chóng

Anh nói không sai, thật sự cô làm gì có quyền cự tuyệt

Liễu Duy Nhu chỉ có thể mặc anh quyết định

Anh tiến vào từ sau lưng cô, âm thầm và mạnh mẽ rút ra cắm vào

Cô cắn môi, thừa nhận là anh làm cô thấy thích thú

Mặc dù bây giờ không phải là cô mong muốn quan hệ, nhưng phản ứng sinh lý lại khiến cô không thể nào khống chế

Anh ta quả nhiên là cao thủ tình dục, anh cùng cô trải qua quan hệ có mấy lần thôi, mà anh ta đã tìm ra những nơi nhạy cảm của cô

Một bên anh đâm vào, một bên lại xoa bóp đầy đặn của cô, mỗi lần xuyên qua xuyên lại đều là trực tiếp đi vào nơi sâu nhất của cô

” A.....”. Cô cắn môi không để ỉnh phát ra tiếng rên rỉ

Cảm giác yêu đương vụng trộm lại kích thích giác quan của hai người, cao trào nhanh chóng xuất hiện

Anh chợt rút ra, đem mầm mống phun ra trên đùi cô

Song, kích tình ngắn ngủi qua đi, hai người đều im lặng

Liều Duy Nhu khóc

Cô không muốn khóc, bởi vì anh nói đúng, giao dịch được thành lập và cô không có quyền cự tuyệt, tất nhiên cũng không có quyền khóc

Nhưng cô không nhận được uất ức

Đông Phương Thuật nhìn nước mắt cô tuôn rơi, bàn tay nắm chặt, cũng không hề vươn ra lau giúp cô

” Cho dù tôi bán cho anh.... Anh cũng không thể sỉ nhục tôi như vậy”. Liều Duy Nhu không cam chịu nói

” Em dám nói, vừa rồi em không thấy vui sướng, chỉ cảm thấy tủi nhục sao?”. Đông Phương Thuật là người không bao giờ nhường nhịn ai, làm sao lại có thể nói anh sỉ nhục cô

” Tôi không muốn cùng anh cãi cọ, bởi vì tôi cần của anh mười triệu, cho nên dù có bị anh sỉ nhục tôi vẫn phải nhẫn nhịn nói cảm ơn anh”

Liều Duy Nhu hướng anh nói xong, đau lòng xoay người rời đi

....

” Tâm tình cậu không vui.”

Đây là câu tự thuật không phải là câu nghi vấn

Trợ lý của Đông Phương Thuật , Dư Kiện sau khi bước vào phòng thì hướng phía anh nói

Đông Phương Thuật ngẩng đầu lạnh lùng liếc cậu ta một cái, có lúc anh thật hối hận vì để Dư Kiện làm trợ lý, không phải bởi vì cậu ta không có năng lực, mà là người có thể dễ dàng nhìn thấu tâm tình người khác, thật đúng là một chút riêng tư cũng không có

Anh còn được rất nhiều tiền bối trong giới kinh doanh khen ngợi là người chín chắn, cho dù có cẩn thận quan sát nét mặt anh, cũng chưa chắc nhìn ra tâm trạng của anh là tốt hay xấu

Nhưng Dư Kiện lại có thể nhìn thấu tâm trạng của anh

Anh thật sự có tâm trạng không tốt, bởi vì nước mắt của Liều Duy Nhu, bởi vì cảm xúc của anh lại bị dao động bởi một người phụ nữ

Dư Kiện không hy vọng Đông Phương Thuật sẽ có phản ứng, nhưng cậu ta là ông chủ của mình. Do đó anh chỉ cần nhìn nét mặt, nhanh chóng thông minh đổi đề tài

” Đầu tháng sau cậu qua Thượng Hải công tác, trong đó có một buổi đấu giá từ thiện mà cậu phải tham dự, buổi đấu giá có quy định phải mang theo bạn gái, cậu có muốn tớ giúp cậu liên lạc với cô Lâm Lệ, muốn cô ấy buổi tối tham gia cùng với cậu không?”

Lâm Lệ là bạn gái tri kỷ của Đông Phương Thuật ở Thượng Hải, đồng thời cũng là người thiết kế quần áo có tiếng tại Thượng Hải

Đông Phương Thuật vốn là đồng ý, nhưng bỗng nhiên anh nhớ ra một người khác thích hợp hơn — bởi vì gia cảnh nhà cô, Liều Duy Nhu chắc chưa từng xuất ngoại, hơn nữa trường học cô đã được nghỉ lễ, ah có thể mang cô đến Thượng Hải với mình, thuận lợi cùng vui vẻ mua sắm

Có điều , Đông Phương Thuật nhất định không thừa nhận mình đang lấy lòng Liều Duy Nhu, đồng thời muốn cô tha thứ mình

” Không, tớ sẽ tự mình mang bạn gái đến”

“Được”

” Chỉ là phải sửa lại chút”

” Tại sao?”

” Bởi vì tớ sẽ dẫn bạn gái là người Đài Loan cùng bay đến Thượng Hải”

Dư Kiện ghi chép lại yêu cầu của ông chủ, không biết vì sao, anh có cảm giác ông chủ sau khi nói ra chuyện này, tâm trạng dường như có chuyển biến tốt

8. Chương 7

Anh ta muốn cô cùng đi Thượng Hải với anh ta, cô chỉ cần cầm hộ chiếu đến, mọi thứ đều đã được sắp xếp sẵn, đến lúc đó sẽ có tài xế lái xe đưa cô đến sân bay, cô chỉ cần đi người không là được rồi, không cần chuẩn bị hành lý cũng được, có gì qua Thượng Hải sẽ mua sau

Bởi vì hoàn cảnh gia đình, nên Liễu Duy Nhu chưa từng ra nước ngoài

Trước đây đi học, thường nghe bạn bè nói chuyện rằng kỳ nghỉ đông, nghỉ hè họ cùng ba mẹ ra nước ngoài, cô chỉ có thể dấu niềm hâm mộ vào sâu trong lòng, cũng chưa bao giờ nói mơ ước này ẹ biết, bởi vì cô không muốn mẹ mình có thêm nỗi lo

Từ lần trước Đông Phương Thuật ở trong phòng cất đồ muốn cô, khiến cô phải khóc, sau đó suốt 2 tuần lễ anh ta cũng không gọi điện thoại đến

Cô âm thầm cầu nguyện anh ta sẽ chán cô, nhưng mà lại không được như vậy

Liễu Duy Nhu còn rất giận, giận anh ta tùy tiện muốn làm gì thì làm

Vì đi Thượng Hải, cô phải nói dối mẹ, nói rằng nghỉ hè bạn bè rủ cô đến quên ở Hoa Liên du lịch, mẹ không hề nghi ngờ gì hết, thậm chí còn cổ vũ cô hãy đi ra ngoài nhiều hơn

Bởi vì Tiểu Hiền đã xuất viện, mà cơ thể bây giờ tốt hơn rất nhiều so với trước, hơn nữa vì tập đoàn đòi nợ tìm đến cửa nên ba cô trốn tránh không dám về nhà, vì vậy trong nhà cũng yên bình hẳn

Mẹ nói xin lỗi cô, nói chưa bao giờ cho cô được một cuộc sống như những cô gái bình thường, bà không muốn cô vì gia đình mà phải vất vả như vậy

Liễu Duy Nhu an ủi mẹ, nói mẹ đừng nghĩ ngợi nhiều

” Con ở lại đó chơi vài ngày cho vui vẻ rồi hãy về”. Mẹ vừa giúp cô thu dọn quần áo vừa nói

” Chỉ có 3 ngày thôi mẹ, ba ngày sau con sẽ trở về”.

” Ngày hôm đó người đưa con đến khách sạn là học trưởng sao?”. Mẹ nháy nháy mắt mờ ám hỏi

Liễu Duy Nhu dừng lại động tác gấp quần áo, có chút im lặng, không phải là mẹ cho rằng cô cùng ra ngoài với học trưởng cho nên mới mong cô đi vài ngày chứ?

” Mẹ, con và học trưởng thật sự chỉ có quan hệ đơn thuần là học trưởng- học muội (dàn anh- dàn em). Có lẽ họ đã từng có quan hệ, nhưng bây giờ cô đã hạ quyết tâm

Gần đây cô dần dần xa cách Trương Duy Hào, cô cho rằng có nhiều người tốt hơn cô yêu anh, cô chỉ là một người phụ nữ vì tiền mà bán đi cơ thể mình, nếu để ọi người biết chuyện này nhất định sẽ khinh bỉ cô biết chừng nào

” Quan hệ đơn thuần mà tay trong tay?”. Liễu Di cho rằng con gái đang ngược ngạo:” Thật ra con cũng đã đến tuổi có thể quen bạn trai, mẹ cũng không phải là người cổ hủ, mẹ sẽ không phản đối con”

” Mẹ, không phải giống như lời mẹ nói đâu...”. Liễu Duy Nhu nghe mẹ nói mà vừa bực lại vừa buồn cười:” Con cùng học trường.... Không thích hợp”

Liều Duy Nhu nói kín đáo

” Làm sao mà không thích hợp? Chẳng lẽ là cậu ta không thích nhà chúng ta nghèo?”

“Mẹ, học trường không phải là người như vậy, là con không tốt , con không xứng với anh ấy”

Liều Di nghe con gái nói như vậy, trong nhất thời dâng lên cảm xúc đau thương

” Tiểu Nhu, mẹ thật xin lỗi con....”

” Mẹ , mẹ đừng như vậy”. Là cô nhận thấy mình không xứng với học trường, nguyên nhân không phải do mẹ:”Con của mẹ xinh đẹp như vậy, tương lai tìm người đàn ông thế nào mà không được, đúng không mẹ?”

Cô cố làm không khí trở nên vui vẻ, hơn nữa còn ôm mẹ một cái

” Đúng vậy, con gái mẹ rất xinh đẹp , tính tình lại rất tốt”

” Mẹ, con với mẹ nói như vậy có phải rất giống mẹ hát con khen hay không?”. Liễu Duy Nhu cùng cười với mẹ

” Không phải là mẹ hát mà con mẹ thật sự rất xinh”. Liễu Di vuốt ve mái tóc mềm mại của con gái

Nhìn khuôn mặt hiền từ của mẹ, trong lòng cô tự thề, cả đời này cô sẽ bảo vệ cả nhà, khi nào Đông Phương Thuật chán ghét cô , hợp đồng của bọn họ ngưng lại, cả đời cô sẽ không kết hôn, lựa chọn sống bên mẹ và em trai

” Mẹ, chúng ta nhanh chóng sắp xếp xong hành lý, rồi ra ngoài mua đồ ăn, Tiểu Hiền luôn miệng nói em muốn ăn lẩu”

” Được”

Cả nhà cùng nôi lẩu ấm áp, bây giờ có thể thành hiện thực rồi

Ngày hôm đó đến Thượng Hải, Đông Phương Thuật nói tài xế lái xe chở cô đến sân bay, còn có người giúp cô kí gửi hành lý đưa cô lên máy bay

Nhưng cô lại không nhìn thấy Đông Phương Thuật đâu

Anh ta nói là anh ta muốn cùng cô đi Thượng Hải, nhưng không có nói là bọn họ sẽ đi cùng chuyến bay

Liều Duy Nhu thở phào nhẹ nhõm, lại phát hiện nữ tiếp viên hàng không dẫn cô đến chỗ ngồi là – khoang vip không 1 bóng người

Là người chưa bao giờ xuất ngoại cũng chưa từng đi máy bay bao giờ, Liễu Duy Nhu bắt đầu hoảng sợ, quay đầu lại định hỏi tiếp viên hàng không, thì thấy Đông Phương Thuật đứng đằng sau cô tiếp viên

Cô lại thêm ngạc nhiên nữa, cô nghĩ rằng anh ta sẽ không cùng bay với mình mà đáp máy bay đi đến Thượng Hải trước

” Xin chào, Ngài Đông Phương”. Nữ tiếp viên xinh đẹp phụ trách khoang Vip vừa thấy Đông Phương Thuật đến , liền lộ ra vẻ mặt tràn đầy tôn sùng

” Tôi đã bao toàn bộ khoang Vip, em muốn ngồi đâu cũng được”

Bởi vì có chút xấu hổ, Liễu Duy Nhu chạy nhanh tìm đại vị trí mà ngồi xuống, chỉ cần không chạm mặt với anh ta là tốt rồi

Ai biết rằng, cô ngồi ở đâu đều ngồi cạnh Đông Phương Thuật, anh ta thấy cô ngồi đâu cũng ngồi xuống cạnh đó

” Anh.....”. Liễu Duy Nhu trừng mắt nhìn anh.

” Tôi làm sao?”. Anh ngược lại, lại vô cùng bình thường

” Ở đây có rất nhiều chỗ ngồi....”. Ý là anh có thể không cần ngồi cạnh cô

” Ừ, đúng là có rất nhiều chỗ, nhưng tôi có thói quen ngồi ở đây”.

Đông Phương Thuật cởi xuống áo khoác ngoài, tùy ý vắt ở ghế ngồi phía sau

Anh rõ ràng là cố ý

Dù sao thì là người ta có tiền, có thể bao cả 1 khoang vip để đặt áo khoác, sau đó lại cùng cô ngồi chen chúc, cô có thể làm gì được anh đây?

” Em yên tâm, trong lúc bay tôi phải xử lý công việc, sẽ không làm phiền em”

Liều Duy Nhu liếc anh một cái, biết anh có ý gì, lời nói chứa đầy hàm ý

Chuyến đi đến Thượng hải này rõ ràng muốn làm cô vui vẻ— tuy rằng Đông Phương Thuật không thừa nhận, nhưng nhìn vẻ mặt muốn xa cách của cô, là anh nhin không được liền mở miệng châm chọc

Liều Duy Nhu quay đầu ra ngoài cửa sổ, không nghĩ đến anh nữa

Đông Phương Thuật thấy vậy liền nở ra một nụ cười khổ mà ngay cả bản thân anh cũng không phát hiện

Mấy phút sau, máy bay cất cánh, mặc dù lúc đầu tâm trạng khá căng thẳng, nhưng khi máy bay bay lên, tâm trạng của Liều Duy Nhu từ từ tốt hơn

Cô chưa bao giờ đi máy bay, không biết khi nhìn thấy máy bay bay trên không trung lại vui đến như vậy, cô vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, cảm thấy máy bay bay càng cao, có thể thấy được những điều thay đổi mới mẻ của những đám mây trên bầu trời.

Đông Phương Thuật phát hiện tâm trạng của Liều Duy Nhu rất tốt, anh cũng tuân thủ lời hứa không có quấy rầy cô, chỉ là một tay xử lý công việc, vừa nhìn cô, cùng chia sẻ niềm vui của cô

Lúc này cô giống như cô gái nhỏ mặc váy hồng, cái chân mập mập đáng yêu , vui vẻ đùa giỡn.

Cô nhìn vật dụng gì trên máy bay cũng đều tò mò, sờ đông, sờ tây, một chút nhưng lại không dám xử dụng chúng

Đông Phương Thuật thấy cô đang chạm vào màn hình lớn phía trước, anh lên tiếng

” Nhấn vào nút đỏ phía dưới bên góc phải, nó sẽ mở ra”. Anh giơ tay chủ động giúp cô:” Đây là màn hình chuyên dùng, em có thể dùng nó làm chuyện gì em muốn làm, xem phim, nghe nhạc, chơi trò chơi hoặc đọc sách điện tử”

Nhưng mà màn hình trừ cái nút mở, cũng không có cái nút nào khác nha”. Liều Duy Nhu vẫn chưa hiểu

“Đây là màn hình cảm ứng, em có thể trực tiếp ấn vào màn hình để chọn”. Đông Phương Thuật làm mẫu cho cô, Liều Duy Nhu vừa vui lại vừa sợ, nhưng cảm thấy chơi rất vui

Trừ chuyện này, nữ tiếp viên xinh đẹp phục vụ khoang hạng Vip cũng khiến Liều Duy Nhu mở rộng tầm mắt, mấy cô tiếp viên xinh đẹp này cô có thể nói họ phục vụ bất cứ điều gì

Sắp đến bữa ăn, Liều Duy Nhu cho rằng nữ tiếp viên sẽ đưa đồ ăn cho họ— đây là cô nghe bạn học nói, bạn ấy nói, đồ ăn trên máy bay đều được chuẩn bị từ trước, sau đó sẽ đun nóng lại, mùi vị của thức ăn cũng không ngon, có thể nói là khó ăn

Kết quả là nữ tiếp viên lại mang lên một menu vô cùng đẹp, để cho bọn họ chọn món ăn

Liều Duy Nhu dựa vào sát Đông Phương Thuật , nhỏ giọng hỏi:” Chúng ta không phải là ăn cơm hộp mà họ đã chuẩn bị sẵn sao?”

Câu hỏi của cô bị nữ tiếp viên xinh đẹp nghe được, cô phát hiện trong ánh mắt của cô tiếp viên thoáng qua một tia châm chọc

Nhìn vẻ mặt của cô tiếp viên hàng không khiến Liều Duy Nhu có cảm giác mình giống hệt cô gái nhà quê, cô giật mình, chẳng lẽ mình nói sai, tự nghĩ, chắc Đông Phương Thuật cũng nghĩ cô như vậy

Nhưng Đông Phương Thuật không có

” Khoang hạng nhất không có sẵn cơm hộp , nếu em muốn ăn, tôi sẽ nói cô ấy mang đến”, mắt anh nhìn về phía cô, trong ánh mắt không hề có bất kỳ sự khinh thường nào

Ngay lúc ấy, Liễu Duy Nhu có cảm giác một dòng nước ấm chảy vào trái tim.... Về sau khi nhớ lại, có lẽ trong lúc đó, cảm giác phòng bị của cô đối với Đông Phương Thuật hoàn toàn bị phá vỡ

Bởi vì lý do bay một mạch , nên máy bay bay từ Đài Bắc đến Thượng hải mất 2 tiếng

Vừa xuống máy bay, ngay lập tức có 2 người trợ lý đi đến, Liễu Duy Nhu mới hiểu ra, Đông Phương Thuật làm sao có thể 1 mình đi Thượng Hải, nhất định sẽ có trợ lý đi theo, chỉ là trợ lý không ngồi khoang hạng nhất với họ

Chẳng lẽ Đông Phương Thuật bao cả khoang hạng nhất là vì cô.... Không, chắc cô suy nghĩ quá nhiều, chắc anh ta không muốn quan hệ của bọn họ bị phát hiện thôi

” Tôi để người nơi này tìm một cô gái và một tài xế, họ sẽ đi cùng em, em muốn đi đâu chỉ cần nói với bọn họ là được, về phần chi phí tôi sẽ thay em trả, em không cần phải lo lắng”

Đông Phương Thuật nói xong, chuẩn bị đi, Liễu Duy Nhu nhanh chóng gọi anh lại

” Đợi chút, tôi không muốn dùng tiền của anh”

Đông Phương Thuật nhìn cô một cái :” Cô à, cô bây giờ là người phụ nữ của tôi, tôi không thể để phụ nữ của mình tự trả tiền được”

Anh nói rất bá đạo:” Điều này là điều mới trong hợp đồng của chúng ta, miễn cho về sau tôi bận ...công việc lại phải bàn vấn đề này với em

Tất cả đã được quyết định như vậy, Liễu Duy Nhu không thể chống lại

Bọn họ ở sân bay mỗi người đi một nơi, Đông Phương Thuật cùng trợ lý đi xử lý công việc, còn lại cô cùng tài xế chuẩn bị hành trình du lịch

Đông Phương Thuật vì cô mà thuê Hải Nhi, một cô bạn bằng tuổi cô cũng học đại học, Hải Nhi là cô bạn có cá tính rất nhanh nhẹn lại dễ hòa đồng, cũng không hỏi chuyện gì vượt qua giới hạn

Liễu Duy Nhu nói chuyện rất hợp với Hải Nhi

Bởi vì trước khi đến Thượng Hải Liễu Duy Nhu không hề tìm hiểu gì, nên chuyến đi này chỉ có thể giao toàn bộ cho Hải Nhi sắp xếp

Nhưng mà Hải Nhi chắc được người ta giao việc từ trước rồi, cô ấy dẫn Liễu Duy Nhu đến những nơi phong hoa nhất ở Thượng Hải

Cô ấy dẫn cô đến Lâm Lập, Hoài Hải là nơi có nhiều nhãn hiệu nổi tiếng thế giới để mua sắm, còn dẫn cô tới Thiên Địa uống trà, uống xong mới đi dạo phố

Hải Nhi chắc chắn đã được sắp xếp, chỉ cần cô đứng xem đồ gì một lúc, hay hứng thú chạm vào 1 đồ vật nào, cô ấy đều mua toàn bộ

” Hải Nhi, cậu đừng như vậy, cậu cái gì cũng mua, như vậy tớ không dám sờ cái gì nữa rồi”. Như vậy sẽ khiến cô có áp lực thật lớn.

” Tiểu Nhu, cầu xin cậu....”. Vì hai cô gái bằng tuổi nên gọi tên nhau thân mật:” Nếu như cậu còn muốn ngày mai tớ đi cùng cậu, thì đừng ngăn cản tớ”. Cô bị ông chủ dẫn, tuyệt đối không được làm mất lòng vị khách quý này

Liễu Duy Nhu không muốn làm Hải Nhi phải khó xử, chỉ có thể nhẹ than thở

Sau khi mặt trời lặn, Hải Nhi dẫn Liễu Duy Nhu đến một nơi nổi tiếng ở Thượng Hải — bãi ghềnh

” Nơi này nhiều du khách lắm, căn bản đều phải chen chúc nhau, chúng ta trực tiếp lên du thuyền, chẳng những có thể tránh được nhiều người, lại có thể ngắm được cảnh đẹp vô cùng”.

Ngồi trên du thuyền, rốt cuộc Liễu Duy Nhu cũng thở nhẹ một hơi, bởi vì cuối cùng Hải Nhi cũng không phải mua này mua nọ cho cô nữa rồi.

Sau khi dùng xong bữa tối, chắc cũng khoảng 9 giờ tối, Hải Nhi đưa Liễu Duy Nhu trở lại khách sạn Đông Phương

Liễu Duy Nhu nghĩ rằng Đông Phương Thuật chắc đang ở trong phòng đặc biệt, nhưng không ngờ là Đông Phương Thuật lại đặt hai phòng

Sau khi tắm xong, Liễu Duy Nhu nhìn những túi xách chứa đầy đồ, cô thật sự hết sức mà đi dọn gọn lại, bởi vì từ lúc cô chào đời đến nay, cho dù là những thứ đồ dùng cần thiết, cô cũng phải tính toán chi ly, chưa bao giờ lại tốn nhiều tiền để mua nhiều đồ đến thế

Cô nên nói với Đông Phương Thuật một tiếng, nói cô không quen cuộc sống phung phí như vậy

Đứng ở cửa sổ sát mặt đất nhìn ra cảnh đêm bên ngoài, Liễu Duy Nhu chờ Đông Phương Thuật trở về

Chỉ là chờ đến hơn 11 giờ, cô thật sự không thể chờ nữa, ở trong hai phòng chọn 1 phòng, quyết định đi ngủ trước

Khi cô dần dần ngủ say, trong đầu cô chợt nghĩ: 1 ngày cô xuống máy bay đã mệt lắm rồi, nhưng Đông Phương Thuật từ lúc lên máy bay cũng không ngừng làm việc, từ sân bay đến lúc này cũng hơn 12 tiếng, không ngờ anh ta còn chưa trở lại nghỉ ngơi

Thì ra muốn công ty thành công lớn mạnh thì phải có một cơ thể bằng sắt..... Liễu Duy Nhu cũng không phát hiện, cô lại đang lo lắng cho Đông Phương Thuật....

Khi đang ngủ Liễu Duy Nhu có cảm giác có người đang hôn trán cô, còn vuốt tóc.

Cô khẽ mở mắt ra.

"Nhắm mắt lại, ngủ đi". Đông Phương Thuật nói nhỏ bên tai cô

"Ừ...". Cô đem đầu chôn sâu vào gối mềm mại:" Trời sáng rồi?"

" Vẫn chưa?"

" Anh bây giờ mới về?"

" Ừ". Đông Phương Thuật khẽ chạm vào môi cô, ngồi bên giường nhìn cô lần nữa tiến vào mộng đẹp

Bây giờ đã là 1 rưỡi khuya, anh vừa mới trở về khách sạn

Không lựa chọn cùng chung giường với Liễu Duy Nhu, anh lựa chọn ngủ ở phòng khác

Khi Liễu Duy Nhu tỉnh lại lần nữa, bây giờ đã là 9h sáng rồi.

Giấc ngủ này của cô thật là khiến cô thỏa mãn

Đêm khuya ngày hôm qua hình như Đông Phương Thuật có trở về, nhưng lại không thấy giấu vết gì là đã ngủ trên giường cô c

Liễu Duy Nhu ngồi nghĩ thầm, hôm qua anh ta thật sự ngủ ở một phòng khác sao?

Điện thoại đột nhiên vang lên, đánh gãy suy nghĩ của cô, cô nghe điện thoại

" Tôi nghĩ em nên dậy, khó có cơ hội được ra ngoài một chuyến, cũng không phải là dùng để ngủ". Là Đông Phương Thuật gọi đến

"Anh đã ra ngoài rồi sao?". Liễu Duy Nhu kinh ngạc:" Anh không có ngủ à?"

" Có, tôi có ngủ, vì muốn mình ngủ nhiều một chút, nên mới sắp xếp phòng có 2 phòng ngủ".

Lúc đầu Liễu Duy Nhu không hiểu rõ ý của anh, ngày ngốc một lát mới hiểu được, cô kinh ngạc thở dốc, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng.

Ý của anh là, nếu cùng cô ngủ chung 1 giường , giấc ngủ sẽ ít hơn, về phần tại sao lại ngủ ít tất nhiên là

Liều Duy Nhu im lặng không trả lời, Đông Phương Thuật biết cô hiểu ý của anh
Anh hài lòng nhếch miệng, mà trợ lý bên kia thì há hốc mồm kinh ngạc
“Tối nay chúng ta gặp”. Nói xong, Đông Phương Thuật kết thúc cuộc trò chuyện
Anh nói buổi tối gặp, có ý là,... Đêm nay anh về khách sạn sớm hay sao? Liều Duy Nhu nghĩ như vậy
Cô rửa mặt, thay quần áo, đến đại sảnh cùng Hải Nhi gặp mặt
Hôm nay cô yêu cầu Hải Nhi dẫn cô đi đến một số thắng cảnh ở Thượng Hải để ngắm, như vậy mới không
giẫm vào vết xe đổ của ngày hôm qua, 1 một đồng hàng hiệu mà không dùng đến
Mãi cho đến 4 giờ chiều, Hải Nhi nói với cô:” kế tiếp mới là phần quan trọng của đêm nay”
” Cái gì?”
” Cậu phải cùng ngài Đông Phương tham gia buổi đấu giá từ thiện, đây là nơi tụ tập của những người nổi
tiếng, cậu phải ăn mặc cho thật đẹp”
Liều Duy Nhu vô cùng kinh ngạc, tại sao Đông Phương Thuật lại không nói với cô?”
Cô nghĩ lại, buổi sáng nói chuyện với anh, xem ra câu nói:” Tối nay chúng ta gặp”....
Thì ra là có âm mưu từ trước.
Hải Nhi nói tài xế chở cô đến một spa cao cấp, khi cô bước vào, một người hơi mập, nhưng dáng vẻ rất
nhông nhẻo, ông chủ”nam” nhiệt tình nghênh đón cô
” Cô chính là cô Liều sao?”
Thật sự là có âm mưu từ trước, Đông Phương Thuật đã sắp xếp cả rồi.
Đã xác định được đáp án, ông chủ kia vỗ vỗ tay, lập tức có 5 người trợ thủ sắp xếp ngay ngắn phía sau cô
” Được rồi, đầu tiên đóng cửa tiệm lại, thời gian bán hàng hôm nay kết thúc, bây giờ chúng ta toàn tâm ,
toàn ý phục vụ cô Liều đây, để cho tối nay cô ấy là người phụ nữ sáng chói nhất, mọi người làm việc”
Liều Duy Nhu tay chân luống cuống bị 5 người trợ lý bao vây, kéo cô vào trong cửa hàng
Trong 2 tiếng, cô bị cải tạo triệt để ,bao gồm làm tóc, sơn móng tay, cùng trang phục, trang điểm,.... Cô
như 1 con búp bê mặc người ta tùy ý quyết định.

9. Chương 8

Bây giờ đã là 7 giờ 50 phút, cách buổi đấu giá từ thiện còn 10 phút. Đông Phương Thuật đã mặc áo vest và
thắt nơ, đang đứng chờ bạn gái ở lối vào hội trường
Anh nhìn thấy cô, trong mắt tràn ngập kinh ngạc
Một bộ sườn xám ôm trọn lấy người cô, làm cô càng toát ra vẻ dịu dàng, thật ra vóc dáng của cô rất tốt, eo
thon cùng hông vênh cao tạo thành đường cong hoàn mỹ
Khi cô từ từ bước lên bậc thang, thì chiếc đuôi đẹp của cô lộ ra
Mái tóc dài được búi lên, kết hợp với hoa tai bằng ngọc trai, cùng với trang sức xinh đẹp ở cổ... Cô chưa
bao giờ trang điểm, chỉ có trang điểm nhẹ chút thôi mà khuôn mặt của cô xinh xắn hẳn lên.
anh là người đàn ông của cô, trong phút chốc Đông Phương Thuật có cảm giác hạnh diện cùng kiêu ngạo.
Cô đứng ngay trước mặt anh, trong ánh mắt tràn đầy sự khấn trương.
Anh lấy tay nắm lấy bàn tay cô.

Anh nói cô không nên khấn trương, cô làm sao có thể không khấn trương?

Quần áo cùng với nơi sang trọng như vậy, đều là lần đầu tiên của cô

Khi đi vào hội trường, nhìn thấy những người trước mặt đều mặc quần áo sang trọng, đẹp đẽ. Còn có đèn thủy tinh trong suốt với chiếc piano.... Đây là nơi cô chưa bao giờ được tham gia.

Cô lo lắng đến mức dạ dày co lại, nhờ có bàn tay ấm áp của Đông Phương Thuật mà cô có chút đỡ hơn.

"Tôi cảm thấy giống như.... Rất nhiều người đang nhìn tôi....". Có phải là quần áo của cô bị gì, hay là hành động của cô không đúng.

"Bọn họ nhìn em bởi vì em là cô gái rất xinh đẹp".

Đông Phương Thuật cũng để ý đến, rất nhiều người đàn ông đang tay trong tay với bạn gái, nhưng vẫn lên nhìn sang bên này, ánh mắt bọn họ nhìn cô tràn đầy ngưỡng mộ cùng kinh ngạc.

Đông Phương Thuật tiến lên nắm chặt chiếc eo nhỏ nhắn của Liễu Duy Nhu, ôm cô chặt hơn.

"Không được cách xa tôi nửa bước".

Liễu Duy Nhu nghĩ Đông Phương Thuật nói vậy là sợ khi cô rời đi, sẽ làm ra chuyện gì không đúng khiến anh ta mất mặt, chứ hoàn toàn không biết chỉ đó chỉ là ham muốn chiếm hữu của Đông Phương Thuật mà thôi.

Vì vậy cô nhắm mắt mà đi theo bên cạnh Đông Phương Thuật, những người không biết chuyện cho rằng hai người họ thật thân mật, gần gũi, tràn đầy tình cảm.

Trong đó tất nhiên là không thiếu những phóng viên đến từ Đài Loan

Những phóng viên Đài Loan vừa thấy ông chủ nhỏ của tập đoàn Đông Phương mang theo niềm vui mới, hơn nữa hai người lại thân mật trước công chúng như vậy, xem ra người đàn ông được các cô gái bình chọn "CEO độc thân hoàng kim làm phụ nữ phải thèm thuồng" có phải cũng sắp có tình yêu, bước vào giáo đường hạnh phúc?

"Anh Đông Phương, xin hỏi bạn gái anh hôm nay có phải... Là tiểu thư nhà nào? Có thể giới thiệu ọi người biết được không?". Thật đúng là cá mập khát máu, lập tức bắt đầu tụ tập vây hỏi

Đối với Đông Phương Thuật, đây là tình huống bình thường có thể dễ dàng ứng phó, bởi vì anh đứng trước mặt các vị phóng viên đều trưng ra vẻ mặt lạnh lùng, mặc kệ họ.

Chính bởi vì như vậy, cho nên phóng viên đối với anh vừa yêu lại vừa hận, nhưng nhiều người nhìn vẻ mặt lạnh lùng của anh, họ, cũng chẳng có cách gì, nhưng vẫn kiên trì tiến lên phỏng vấn

Đông Phương Thuật cũng lười trả lời, chỉ là mảy nhíu lại, sau đó ôm lấy thắt lưng Liễu Duy Nhu bỏ đi

Liễu Duy Nhu lúc này mới dám mở miệng thở, lúc này cô thật sự căng thẳng muốn chết.

"Đó là phóng viên Đài Loan, tôi sợ nếu như bị phát hiện...". Như vậy quan hệ của cô và Đông Phương Thuật bị vạch trần rồi.

Đông Phương Thuật liếc mắt nhìn cô một cái:"Em yên tâm, tôi chắc chắn bộ dạng của em lúc này, dù bây giờ gặp người quen cũng chưa chắc nhận ra được".

"A?". Liễu Duy Nhu theo phản xạ nhanh chóng sờ vào mặt mình:"Hình dáng của tôi.... Rất lạ sao?"

Bởi vì chưa bao giờ ăn mặc như vậy, Liễu Duy Nhu đối với bản thân mình không có chút tự tin nào.

"Không phải, rất đẹp". Khó có khi được Đông Phương Thuật khen ngợi, khiến gò má của cô ửng đỏ, trong lòng có một niềm vui thích nhẹ nhàng.

Vì lời khen mà trong phút chốc cô quên mất đi quan hệ hợp đồng của mình và Đông Phương Thuật, nhưng vì sao cô vì lời khen của anh mà vui mừng đây?

"Đi nào, buổi đầu giá sắp bắt đầu, chúng ta đi thôi". Đông Phương Thuật dẫn cô đến hội trường, bọn họ được sắp xếp ngồi ở vị trí đầu tiên

Với cô mà nói tới nay thật sự có rất nhiều lần đầu tiên.

Lần đầu tiên mặc sườn xám, lần đầu tiên được tham dự bữa tiệc, còn có lần đầu tiên bước chân vào buổi đấu giá, nhìn những thứ đồ đấu giá vô cùng xa xỉ bên dưới còn có những đại gia ở trên gờ băng giá.

Nhìn trong mắt cô tràn ngập sự tò mò, Đông Phương Thuật không làm chủ được mà nở ra vẻ mặt cứng chiều

” Thật ra cái gọi là đấu giá ‘từ thiện’ đều được sắp xếp từ trước”. Đông Phương Thuật nhỏ giọng giải thích với Liễu Duy Nhu.

” A?”

” Hơn nữa những buổi đấu giá đều do những nhân vật trong nhà nước tổ chức, bình thường đơn vị tổ chức sẽ đi thông báo cho những công ty về vật phẩm mà mình phải ‘đấu giá’, ngoài ra giá tiền cũng được bàn bạc từ trước.

” Có thật không?”. Liễu Duy Nhu không thể tin được là buổi đấu giá cũng được sắp xếp, đều được” làm giả”

Thật ra thì cũng không phải là” làm giả”, chỉ là đảm bảo những vật phẩm của đơn vị được bán ra, cũng để lại chút mặt mũi cho chủ nhân tổ chức. Bởi vì nếu không có như vậy, chủ của những công ty cũng muốn nhân cơ hội này mà làm việc thiện, dù sao cũng đều phải quyên, không bằng cùng nhau thương lượng giá cả trước .

” Thì ra là vậy, nói cách khác, chỉ là muốn hấp dẫn người xem, còn thực chất đều được sắp xếp người mua từ trước”

” Đúng”

” Vậy thì cho hỏi vật phẩm mà anh phải mua là cái nào?”

Đông Phương Thuật nhìn vào mục lục vật phẩm trong tay, chỉ vào vật phẩm được đánh số 27, đó là một cái ghế dựa thời cổ.

” Giá được niêm yết là bao nhiêu?”

” Một trăm vạn”. Đây là số tiền mà Tập đoàn Đông Phương Thuật bỏ ra quyên.

Buổi đấu giá sau khi được chủ tịch thành phố đọc lời chào mừng chính thức bắt đầu, rất nhanh đến vật đấu giá số 27, Đông Phương Thuật làm như như lời, có nhiệm vụ phải đấu giá cho được vật này, mọi người cũng không hứng thú lắm với đồ cổ này, có khoảng 2, 3 người đấu .

Cuối cùng Đông Phương Thuật cũng bỏ 100 vạn ra mua nó.

Liễu Duy Nhu thừa nhận mình là hai lúa, bởi vì cô không thể nào nhìn ra chiếc ghế này lại có giá trị to lớn như vậy, buổi đấu giá từ thiện vẫn còn kéo dài.

Số 32 được bán chính là một chiếc trâm cài tóc của Trung Quốc, phía trên chiếc trâm có đính mấy trâm châu màu hồng, người thiết kế chiếc trâm này là nhà thiết kế trang sức vô cùng nổi tiếng.

” Thật là đẹp...”. Liễu Duy Nhu không kìm được mà thốt lên.

Trong vô thức cô cũng bị chiếc trâm cài tóc trâm châu đặc biệt này hấp dẫn.

Đông Phương Thuật nghe được giọng nói nhỏ của cô, ánh mắt của anh liếc nhìn về phía chiếc trâm cài tóc

“Giá khởi điểm, mười vạn”. Người chủ trì đấu giá bắt đầu nói giá.

Chiếc trâm cài tóc đúng là hấp dẫn ánh mắt của mọi người, rất nhiều người gờ băng, giá đấu càng ngày càng được lên cao.

” 75 vạn lần thứ nhất, 75 vạn lần thứ 2,...”. Nhìn thấy người chủ trì đấu giá sắp nói lên câu chốt, Đông Phương Thuật đột nhiên gờ băng trong tay lên.

” Có, Có người đã trả giá 80 vạn”.

Liều Duy Nhu kinh ngạc nhìn về phía Đông Phương Thuật

Người chủ trì đấu giá bắt đầu lặp lại giá xác nhận

” 80 vạn lần thứ nhất, 80 vạn lần thứ 2, 80 vạn lần thứ 3, và chốt lại”. Người bán đấu giá tuyên bố:”Chiếc trâm cài tóc này thuộc về quyền sở hữu của giám đốc tập đoàn Đông Phương, Đông Phương Thuật”.

Sau đó người chủ trì đấu giá bắt đầu hỏi:” Đông Phương Thuật mua chiếc trâm cài tóc này có phải muốn tặng cho vị mỹ nhân bí ẩn bên cạnh không, vì muốn làm cô ấy vui hay sao?”

” Đúng vậy”. Đông Phương Thuật thẳng thắn nói, mọi người ở đây nhanh chóng ồ lên, bao gồm cả bản thân Liều Duy Nhu.

Anh đấu giá chiếc trâm này là vì tặng cho cô?

” Vì sao?”

” Bởi vì em thích, hơn nữa tôi cảm thấy rất thích hợp với em”. Bây giờ anh phát hiện khí chất nhẹ nhàng của cô vô cùng xứng đôi với chiếc trâm này.

” Nếu như vậy, xin mời ngài Đông Phương Thuật cài trâm lên tóc vị mỹ nhân bí ẩn...”. Trợ lý của người chủ trì lấy chiếc trâm cài tóc về phía Đông Phương Thuật.

Đông Phương Thuật cầm chiếc trâm cài tóc cài lên đầu Liều Duy Nhu, trong hội trường vang lên tiếng vỗ tay, các cô gái ở đây lại bắt đầu ghen tỵ mà nhìn về phía Liều Duy Nhu.

” Đúng là rất thích hợp với em”. Anh lộ ra nụ cười nhạt

Khó mà thấy được anh cười như vậy, Liều Duy Nhu bắt đầu ngây ngẩn.

Trong lòng của cô bây giờ như được gắn thêm đôi cánh, từng bước từng bước một bay ra ngoài phạm vi khống chế của cô...

Đông Phương Thuật cũng thừa nhận rằng đêm nay tâm trạng của anh vô cùng tốt...

Động tác của cô, khiêu gợi đến vật đàn ông của anh, còn ánh mắt của những người đàn ông khác nhìn cô, khiến anh muốn bốc hỏa.

Từ lúc lên xe trên đường về khách sạn, anh đặt tay mình nắm chặt eo nhỏ của cô, mặc dù không hề có động tác gì trêu đùa, nhưng anh có thể cảm nhận được bàn tay của mình ngày càng nóng, ngón tay đụng chạm cơ thể của cô mà phát ra tín hiệu, khiến cơ thể của Liều Duy Nhu cũng không thể nhịn được.

Cô có thể cảm nhận được khát vọng của anh, còn có ham muốn vô hình giữa hai người ngày càng mạnh

Đến cửa khách sạn, bước chân của anh có chút gấp gáp dắt cô thẳng đến thang máy

” Tối nay tôi sẽ không ngủ giường khác”. Trong thang máy, anh nghiêng đến gần tai cô, mà nói nhỏ, giọng nói tràn ngập mờ ám

Cơ thể của Liều Duy Nhu khẽ run lên.

Cô không thể không thừa nhận, người đàn ông này có cách khiêu gợi tình quả là cao thủ.

Vào trong phòng, anh lôi cô vào ngực, cúi đầu cho cô một nụ hôn nóng bỏng, cô có thể nghe thấy tiếng môi lưỡi chạm vào nhau .

Bàn tay to của anh nhẹ nhàng vuốt ve bên ngoài áo sườn xám từ ngực đến hông, đem cơ thể của cô thiêu đốt đến cùng cực.

Anh ngồi xuống, nâng cao chân của cô gác lên bả vai anh, vén áo sườn xám của cô lên, từ từ mở ra tam giác thần bí.

Trời ơi, cảnh sắc bên trong vô cùng mỹ lệ.... Dưới sườn xám cô chỉ mặc 1 chiếc quần chữ C.

Đông Phương Thuật có cảm giác mình vô cùng kích động giống như quỷ hấu sắc.

” Ăn mặc như vậy là muốn quyến rũ anh sao?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Liễu Duy Nhu đỏ ửng lên.

” Người thế kể nói nếu mặc cái kia sẽ làm mất đi vẻ đẹp của chiếc sườn xám”.

Thật sự là cô bé đáng yêu, một chút mưu kế cũng không có, nói chuyện vô cùng thành thật.... Đông Phương Thuật giúp cô cởi chiếc quần chữ C ra, dùng ngón tay đẩy khe hẹp màu hồng của cô, thăm dò bên trong, mà hút lấy.

“A... A....”. Khoái cảm như dòng điện chạy xuyên suốt cơ thể. Anh làm sao có thể như vậy, thật ngưỡng ngưỡng mà.

Anh dùng đầu lưỡi chọc ghẹo nụ hoa mẩn cảm của cô, khiến cô phát ra tiếng rên rỉ không ngừng, không có biện pháp, cái này thật sự đáng sợ, thật là vô cùng thích thú...

Lúc lưỡi của anh tiến vào bông hoa thần bí, cả người cô như mềm nhũn ra rồi

” Thật là ẩm ướt....”. Anh nuốt mật ngọt của cô, muốn ngừng lại mà không được.

” Đừng....”. Cô muốn đẩy đầu của anh ra

” Không thích sao?”. Anh xấu xa hỏi, anh dùng lưỡi liếm liếm môi, bây giờ trong miệng anh đều là mùi vị của cô.

“...”. Cô thật sự không biết phải trả lời thế nào.

Anh tại sao có thể nói ra những lời khiến người ta tim đập nhanh, mặt thì đỏ như vậy?

” Tôi biết, có lẽ em thích...một cái...”. Đông Phương Thuật đứng lên, cởi quần áo của mình, đem vật nam tính đang cứng lên giải phóng ra ngoài.

” Đi, chúng ta đến cửa sổ sát đất”. Anh muốn ở chỗ cảnh đêm thượng Hải đẹp đẽ này, cùng làm tình với cô.

Anh muốn cô nằm úp về phía cửa sổ, lật áo sườn xám lên, đi vào từ phía sau lưng cô, tiến vào trực tiếp.

” A....”. Anh lấp đầy khoảng trống trong cô.

Anh từ từ rút ra, đưa vào, tiết tấu thông thả giống như muốn giày vò cô vậy.

Nhìn xuyên qua cửa sổ sát đất, anh có thể nhìn thấy vẻ mặt nhuốm đầy tình dục của cô, có lúc anh rút ra đâm vào lại càng mạnh mẽ làm cô vừa đau lại vừa thích.

Lúc anh rút ra đâm vào với tốc độ nhanh hơn, càng ngày càng cắm rút mạnh mẽ, làm cho cô càng rên rỉ cuồng nhiệt hơn.

Lướt qua, bàn tay của anh nhanh chóng xé nát áo sườn xám của cô, khiến cặp nhũ hoa trắng nõn lộ ra ngoài.

Anh nắm một bên nụ hoa, tốc độ cũng ngày một mạnh mẽ hơn.

Bây giờ cửa sổ sát đất hiện lên hình ảnh kích thích tình cuồng nhiệt, khiến cho anh càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Tốc độ của anh càng ngày càng nhanh, mạnh, giống như muốn vĩnh viễn chôn sâu ở trong nụ hoa của cô, vĩnh viễn không xa rời.

“A.... A....”. Lúc cô sắp lên đỉnh của thiên đường, bỗng nhiên anh dừng lại, giống như là lần vận động vừa rồi đã tiêu phí nhiều sức lực của anh.

Nhìn vào cửa sổ anh có thể thấy được khuôn mặt của cô.

Đôi mắt của cô giống như đang cầu xin anh, nhưng mà ánh mắt của cô thì chưa đủ.

” Xin anh....”. Anh nói.

Cô cần môi, bú sữa bình không chịu nói.

Tình dục của anh đang dâng cao và chuẩn bị bùng nổ, nhưng anh muốn cô thừa nhận rằng bản thân cô cũng cần anh.

Bọn họ cùng so sức chịu đựng.

Cuối cùng thì Liễu Duy Nhu cũng không chịu được, cô là người đầu hàng trước.

” Xin anh...”

Vừa nghe được lời cầu xin của cô, tất cả sức lực của anh bắt đầu tấn công, mỗi lần đều chạm vào nơi sâu nhất của cô.

Hai người họ cùng nhau lên đỉnh, cùng nhau lên thiên đường của tình dục,,,,

” Chị, chị?”. Liễu Duy Hiền đi vào phòng bếp, nhìn thấy chị mình đang ngậy ngấn đứng ở bồn rửa chén, cậu gọi mà chị vẫn không có phản ứng, chỉ có thể giữ tay trước mặt chị

Liễu Duy Nhu giật mình, bị dọa cho sợ hãi, vỗ vỗ ngực:” Tiểu Hiền, em hù chị sợ đó”.

” Em làm gì có, em có gọi chị mấy lần mà đâu có thấy chị trả lời, chị đang nghĩ gì vậy?”. Chỉ có rửa mấy cái chén mà cũng mất hơn nửa tiếng.

” Không có, chị có suy nghĩ gì đâu”. Liễu Duy Nhu nói mà dấu đầu lòi đuôi.

” Em tìm chị?”

” Mẹ nói muốn cùng chị coi phim Hàn”. Gần đây mẹ rất mê xem phim cổ trang của Hàn, một mình xem còn chưa đủ, còn muốn kéo theo chị cùng xem.

Tuy cô không có hứng thú với phim Hàn, nhưng vẫn cùng mẹ xem phim

” Được, chị rửa nốt chén, sau đó gọt trái cây mang ra”.

Liễu Duy Hiền nhìn về phía đồng chén vẫn còn đầy xà bông, im lặng một lúc

” Chị, chị gần đây rất lạ đó”.

” Chị làm gì có, nhóc con không có việc gì đừng suy nghĩ lung tung”. Liễu Duy Nhu làm vẻ mặt nghiêm túc đuổi em trai ra khỏi phòng bếp.

” Em không có nói lung tung”. Liễu Duy Hiền nghiêm túc kháng nghị, cậu đã học cấp 3, không còn là nhóc con:” Mấy ngày gần đây chị thường xuyên ngăn người, giống như bây giờ, chị vào phòng bếp cả tiếng mà vẫn chưa làm xong chuyện gì”. Càng ngày càng chậm chạp quá đi.

Bị em trai nói trúng tim đen, khuôn mặt của Liễu Duy Nhu bỗng nhiên đỏ ửng.

Cô cũng biết mấy ngày gần đây mình hay thất thường, từ lúc từ Thượng Hải trở về. Cô không thể kiểm soát được suy nghĩ của mình, cũng không thể kiểm soát được nó.

Ký ức ở Thượng Hải vô cùng đẹp đẽ, cũng vô cùng ngọt ngào, khiến cô không thể nào quên.

Khi cô ở sân bay Thượng Hải, cô và anh mỗi người đi một hướng, cô trở về Đài Loan, còn anh thì phải đến khảo sát ở Moscow của Châu Âu, tình hình là có khả năng cuối năm khách sạn Đông Phương sẽ đi vào thị trường Moscow ở Châu Âu.

Tính thời gian, cũng đã hơn một tháng, mà anh chưa có về.

Mà thời gian cô suy nghĩ lung tung cũng ngày càng nhiều.

” Chị, chị yêu rồi hả?”. Liễu Duy Hiền nói ra giá thiết lớn nhất, cẩn thận tìm nguyên nhân

” Chị không có”. Liễu Duy Nhu nhanh chóng phủ nhận, nhanh đến nỗi chính cô cũng cảm thấy chột dạ

” Có hay không thì trong lòng chị biết “.

” Nhóc con”. Liễu Duy Nhu tỏ ra oai phong của người làm chị, đánh em mình 1 cái:” Nhanh đi ra ngoài đi, đừng làm phiền chị nữa”.

” Muốn làm nhanh, thì chị đừng có suy nghĩ vẩn vơ nữa là được”. Liễu Duy Hiền vô cùng thông minh nói xong nhanh chóng chạy đi.

Liều Duy Nhu vừa bực mình lại vừa mắc cười, cô thở ra một hơi bắt mình phải tỉnh táo lại, xắn tay áo lên tiếp tục rửa chén.

Rửa được 1 nửa thì bỗng nhiên di động của cô reo lên, cô chạy nhanh đem xà bông trên tay rửa sạch, sau đó lau khô tay, mới nhận điện thoại.

” Đang làm gì đó?”

Nghe được giọng nói đã lâu không thấy, trong phút chốc Liều Duy Nhu ngây người không kịp phản ứng.

” Không tiện nói chuyện sao?”

” Không, có thể”. Liều Duy Nhu rút cuộc cũng có thể nói ra

” Xuống lầu đi”

” Cái gì?”

” Tôi đang ở dưới nhà em”

Liều Duy Nhu im lặng

” Không, không được...”. Nếu bây giờ cô đi ra sẽ khiến mọi người nghi ngờ.

Nhưng làm sao anh có thể đến nơi ở của cô , không phải trước đây quan hệ của hai người đều giữ bí mật sao, nhưng trong lòng cô lại có khát vọng, vang lên: đi xuống gặp anh

Nhưng cô không biết mình nên làm thế nào?

” Tôi đi hơn hai mươi mấy tiếng mới xuống được máy bay, bây giờ không còn sức mà nói...”. Giọng nói của anh đúng là có phần mệt mỏi.

“Tôi chờ em năm phút , nếu em không xuống gặp tôi, tôi liền đi lên”. Đúng là rất có phong cách kiêu ngạo của Đông Phương Thuật.

Anh đang thách thức cô.

Khi nói xong câu đó, thì cắt đứt điện thoại.

Ổ yên trong xe, Đông Phương Thuật nhìn thời gian trôi qua từng phút từng phút một, anh lại nhớ lại chuyện cũ.

Anh biết mình không bình thường, cũng không muốn tìm hiểu, đơn giản chỉ là kết quả sẽ làm ăn sợ hãi và sẽ mất đi không chế của mình.

Anh vẫn là Đông Phương Thuật, quyết định lấy cuộc hôn nhân của mình trở thành lợi ích của công ty.

Mà anh, cũng thật sự làm như vậy.

Lúc ở Châu Âu làm cuộc khảo sát thì nhận được cuộc điện thoại của ba, nói rằng con gái của bạn tốt của ba đang đi du lịch ở Bỉ gặp chút chuyện, muốn anh” thuận đường” đi giúp.

Lúc ấy anh đang ở Anh, Anh cùng Bỉ đều ở Châu Âu, nhưng không hề” Thuận đường” chút nào, rõ ràng lời nói của ba có ý khác.

Với lại ba đã nói rồi, người bạn tốt của ba là chủ 1 tập đoàn ngân hàng Đại Trung Hoa.

Anh làm sao không hiểu được dụng ý của ba, nên anh tạm thời gác hết mọi chuyện, “thuận đường” đi giúp đỡ tiểu thư của nhà họ Đồ

Ba mẹ chưa bao giờ can thiệp vào cuộc hôn nhân của anh, nhưng số tuổi của anh càng lớn thì họ bắt đầu có dự tính, khát vọng muốn ôm cháu trai của hai người càng ngày càng mãnh liệt.

Lần này ba đích thân nói ra tên của một cô gái.

Đông Phương Thuật không dám nói, anh ” thật sự vừa lòng” đối với Đồ Yên

Cái gọi là” thật sự vừa lòng” chính là gia thế bối cảnh của cô— đối với chuyện năm sau tập đoàn bắt đầu muốn tiến quân vào thị trường Châu Âu và Russia thì có được ngân hàng lớn nhất Châu Á giúp đỡ là vô cùng có lợi

Một khi anh cùng Đồ Yên lấy nhau, chắc chắn tổng giám đốc Đồ sẽ toàn lực giúp đỡ người con rể là anh.

Đông Phương Thuật ở lại Bỉ hai ngày một đêm, giúp Đồ Yên giải quyết một số việc, sau đó sắp xếp mọi chuyện cho cô

Hai ngày sau anh gọi điện thoại báo cho ba, nói Đồ Yên có ấn tượng vô cùng tốt với anh, và anh đối với Đồ Yên cũng vậy, như vậy khi tin tức hai người kết hôn cũng được, còn tình cảm thì từ từ sẽ vun đắp.

Đông Phương Thuật cũng đồng ý, tin tức anh cùng Đồ Yên kết hôn mấy ngày sau sẽ được công bố ra ngoài.

Cốc. Cốc. Có người gõ cửa xe làm ngắt quãng suy nghĩ của Đông Phương Thuật

Là Liễu Duy Nhu từ trên lầu đi xuống.

Cô rất muốn bịa đại lý do để tự nói với mình, nhưng tất cả chỉ là những lý do kém cỏi, chỉ vì không thể đòi nén khát vọng muốn gặp anh.

Đông Phương Thuật mở cửa xe, cho Liễu Duy Nhu vào xe.

Liễu Duy Nhu có chút ngạc nhiên, vì Đông Phương Thuật tự lái xe đến, hơn nữa giống như là từ sân bay đi thẳng đến nhà cô

” Anh có chuyện gì sao?”. Anh sẽ không phải là vừa xuống máy bay thì nhớ đến hợp đồng của hai người? Có chuyện gì gấp sao?

Cô suy nghĩ gì tất cả đều hiện rõ trên mặt.

Đông Phương Thuật cảm thấy biểu cảm trên mặt của cô vô cùng đáng yêu.

” Em yên tâm, tôi sẽ không làm, nhưng mà nếu như em đồng ý phối hợp thì tôi cũng không để ý”. Đông Phương Thuật cố tình dọa cô.

” Tôi không thể xuống quá lâu đâu”. Bởi vì anh không hề báo trước , khiến cô không có sự chuẩn bị trước.

” Không sao, chỉ cần năm phút là tôi có thể giải quyết”. Anh nói rất hợp lý.

Về mặt của Liễu Duy Nhu sưng sốt, khiến Đông Phương Thuật đang trêu ghẹo cô không nhịn được mà phá lên cười.

Anh cười thật phô trương, còn nằm xuống tay lái mà cười.

Liễu Duy Nhu không biết nên nói gì?

Là lời nói của cô khiến anh kinh ngạc, lâu rồi anh không thể cười to như thế được.

” Anh có cần cười thẳng như vậy không, vô cùng buồn cười sao?”. Cô hỏi.

Anh thu lại nụ cười, biết bản thân của mình không khống chế được, anh nhẹ ho một tiếng, từ ghế sau lấy một cái hộp.

” Đây là gì?”

” Quà tặng”

Vừa nghe đến hai từ quà tặng sắc mặt của cô chợt tối lại.

Cô không thích anh tặng quà cô, khi ở Thượng Hải, anh lấy hơn 80 vạn mua cho cô một chiếc trâm cài tóc, lúc ấy cô vô cùng cảm động, nhưng quà tặng này khiến cô vô cùng khó xử.

Anh càng tặng cô những quà tặng quý, sẽ làm bản thân của cô giống như người phụ nữ hám của.

“Tôi không thể nhận”.

” Em yên tâm, tôi biết em đối với quà tặng không thích lắm, nên tôi phải chọn lọc quà để tặng”. Anh mở hộp quà ra, bên trong là mô hình tháp ở Paris, ở cuối cái tháp còn có 1 cái cây để cầm, làm người ta có cảm giác giống như kẹo mút.

” Đây là?”. Đồ trang sức sao?

” Kẹo mút”. Đông Phương Thuật chọn kẹo mút làm quà tặng cho cô:” quà tặng này em sẽ nhận thôi”.

Liễu Duy Nhu cảm thấy anh thật sự có sáng tạo rồi, sau đó vui mừng nhận lấy kẹo mút

Cô cũng không có suy nghĩ nhiều, mà trong lòng dâng lên một cảm giác ngọt ngào? Cô với Đông Phương Thuật không phải là có ký một hợp đồng sao, tại sao lại có cảm giác ngọt ngào đây?

10. Chương 9

Nghỉ hè kết thúc, Liễu Duy Nhu cũng học lên năm tư, bởi vì Liễu Duy Nhu là một học sinh giỏi lại học hành nghiêm túc, năm tư bài vở không nhiều, cô cũng không cần chú tâm lắm, cho nên sau thời gian học tập, cô đi làm để giảm bớt gánh nặng ẹ.

Khi đi đến khách sạn, cô cảm thấy không khí trong khách sạn không hề bình thường, nhất là những nhân viên nữ trẻ tuổi, có cảm giác rất lạ kỳ.

Đi đến phòng thay đồ, mọi người cùng tụ tập lại nói chuyện phiếm, cũng không làm việc

” Lòng của tôi tan nát, tan nát, tan nát,...”. Liên tiếp ba tiếng tan nát để làm phụ họa, những người bên cạnh còn tỏ ra thái độ gật đầu đồng ý.

Liễu Duy Nhu trước giờ đều là người im lặng nghe.

” Tại sao thần tượng lại kết hôn đây?”

” Theo ý cô chẳng lẽ cả đời anh ấy không kết hôn à? Làm sao có thể, nói về diện mạo cùng hoàn cảnh gia đình, những thiên kim tiểu thư kia làm sao có thể bỏ qua cho anh ấy được?”

” Anh ấy sao lại không thể lấy một người bình thường như chúng ta, sao không để cho chúng ta giống như lọ lem, có thể giống như chim sẽ biến thành phượng hoàng không tốt hơn sao? Làm sao lại phải cùng những thiên kim tiểu thư kia kết hôn ?”

” Tiểu thư, tổng giám đốc người ta muốn lấy ai cũng phải thông qua sự đồng ý của anh ấy mà”.

Vốn là còn đang suy nghĩ đến” thần tượng” mà họ nói đến là ai, nhưng khi hai từ” Tổng giám đốc” từ trong miệng người kia nói ra, khiến Liễu Duy Nhu ngừng thay quần áo trong ít phút.

Từ trước đến giờ nhân viên trong khách sạn đều tôn sùng Đông Phương Thuật trở thành thần tượng.

Anh muốn kết hôn?

Tin tức này khiến cô cảm thấy rất bất ngờ, mấy giây sau, tim của cô giống như ngừng đập, máu cũng ngừng lưu thông.

Tại sao lại như vậy? Tại sao cô lại khiếp sợ như vậy đây?

” Tổng giám đốc cuối cùng cũng muốn lấy vợ”.

Khi các nhân viên nữ đang bàn tán, không ai có chú ý đến Liễu Duy Nhu cả người mềm nhũn mà ngồi xuống, vẻ mặt cô tái nhợt.

” Cô gái kia không giống bình thường, cô ấy là cô hai của tổng giám đốc ngân hàng nổi tiếng của Trung Quốc, nghe nói là con gái được cưng chiều nhất”.

” Hình dáng của cô ấy như thế nào?”. Nhiều người chờ mong rằng cô gái kia dù có gia cảnh tốt nhưng khuôn mặt lại xấu vô cùng.

Mọi người đều biết Đông Phương Thuật kết hôn đều phát ra tiếng thở dài, dù họ không cam lòng thì làm sao, người phụ nữ ấy điều kiện ưu tú như vậy không ai có thể theo kịp!

Liễu Duy Nhu cũng không nghĩ rằng, Đông Phương Thuật vốn không bao giờ liên hôn .

Cô thay đồng phục bắt đầu làm việc , bắt đầu làm từ trưa cho đến 6 giờ tối, mặc dù vô cùng bận rộn, nhưng trái tim của cô lại trống rỗng.

Không biết cảm nhận của cô như thế nào?

Nhưng cô không thể nào tránh khỏi không suy nghĩ, cho dù không muốn, nhưng cô vẫn nghĩ, khi đi xe trên đường giống hệt như 1 cái xác không hồn.

Cô bây giờ, linh hồn cùng cơ thể giống như tách rời nhau.

Cơ thể của cô giống như bản năng mà hoạt động, tan làm ở khách sạn, về nhà cùng mẹ và em trai cùng ăn tối, sau khi ăn xong, cùng mẹ xem phim Hàn, trước khi đi ngủ còn cùng em trai nói chuyện , sau đó tắm và lên giường ngủ.

Nhưng ngủ đến nửa đêm lại tỉnh giấc, đêm khuya yên tĩnh, linh hồn lúc này mới tỉnh lại.

Thì ra là cô đã yêu Đông Phương Thuật rồi.

Cho nên lòng của cô mới rối bời như vậy, giống như là không thể thở được.

Liễu Duy Nhu ngồi trên giường, tim đập liên hồi.

Kết quả như vậy có chút hoang đường, lại có chút bi thương?

Yêu người đàn ông dùng tiền mua cô, sau đó biết người mình yêu đi lấy vợ thì tan nát cõi lòng.

“A...”. Cô cười khổ.

Nằm trên giường lúc đêm khuya yên tĩnh, cô cười như con ngốc.

Cô không thể ngừng cười, cười to, cười đến nỗi nước mắt chảy ra.

Đó không phải là nước mắt hạnh phúc mà là nước mắt đau lòng.

Cô phải rời xa Đông Phương Thuật.

Khi cô biết mình yêu anh, cô tuyệt đối không thể ở lại bên cạnh anh...

Đã đến lúc vạch rõ giới hạn giữa hai người, thế giới của cô và anh hoàn toàn khác nhau, mà cô chỉ muốn trở về thế giới của mình mà thôi.

Đông Phương Thuật hẹn Liễu Duy Nhu ăn cơm, địa điểm là một nơi yên tĩnh và cũng vô cùng bí ẩn đó là tiệm thức ăn của Nhật, có phòng ăn riêng cho từng khách.

Khi ăn được một nửa.

Liễu Duy Nhu nhận thấy là lúc mình nên nói ra.

” Anh có chuyện muốn nói với tôi sao?”

Đông Phương Thuật buông đũa xuống, cau mày không hiểu mà hỏi.

” Không có”. Sau đó anh hỏi ngược lại:” Em có chuyện muốn nói với tôi sao?”

Liễu Duy Nhu tự cười khổ.

Cứ nghĩ rằng anh hẹn cô ăn cơm, là muốn nói cho cô chuyện anh sắp kết hôn, xem ra là tự cô cho rằng mình đúng, Đông Phương Thuật nghĩ chuyện anh kết hôn, chẳng có liên quan gì đến cô cả.

Liều Duy Nhu lắc đầu:” Nếu anh đã không nói, vậy thì tôi nói vậy! Quan hệ của chúng ta... Khi anh kết hôn có phải nên chấm dứt?”

” Việc này không liên quan”. Đông Phương Thuật không vui nói.

Anh không ngờ cô đã biết chuyện anh sắp kết hôn, dù sao tin tức lớn như vậy, hai tập đoàn lớn sẽ liên cưới thì toàn bộ Đài Loan không ai là không biết?

Mặc dù anh không nói ra nguyên nhân, nhưng anh tin rằng hôn ước của mình cũng sẽ không ảnh hưởng đến chuyện của anh cùng Liều Duy Nhu.

Nhưng nhìn nhận của anh lại khác hoàn toàn với suy nghĩ của cô.

” Tại sao anh lại có thể ích kỷ như vậy?”

Mắt Liều Duy Nhu đỏ lên mà lên án anh.

” Em muốn kết thúc?”. Mặt Đông Phương Thuật càng ngày càng lạnh lùng mà nói.

” Tôi không muốn làm người thứ ba trong cuộc hôn nhân của người khác”. Dùng tiền bạc để giao dịch đã làm cô không còn tôn nghiêm của mình, nhưng bây giờ lại còn mang tiếng xấu làm kẻ thứ ba.

” Nếu nói về thứ tự, cô ấy mới là người thứ ba, em không phải”

Liều Duy Nhu thật muốn lấy cái chén trước mặt đập vào mặt anh.

Anh đang nói giỡn sao? Nhưng một chút buồn cười cũng không có.

Nếu như không yêu anh, có lẽ cô sẽ không để ý đến, nhưng vì yêu, cô sẽ cất giữ những lời này để lưu lại thành một kỷ niệm đẹp, cô không cần phá cuộc hôn nhân của anh, không thể để cho cô trở thành người thứ ba.

Với lại, sự tồn tại của cô khiến người phụ nữ khác phải đau khổ, cô không cần như vậy.

” Làm sao anh có thể.... Chẳng lẽ anh không cảm thấy có lỗi với vợ anh sao?”

” Vậy thì sao? Tôi đã nói rồi, tôi không phải người tốt”

Đông Phương Thuật mới không cần để ý đến tâm tình của Đồ Yên, bọn họ sinh ra ở nơi danh gia vọng tộc cũng đã chuẩn bị tâm lý, hôn nhân đều là đồ cúng tế, vả lại Đồ Yên chắc chắn biết rõ, là người đàn ông lần đầu tiên gặp mặt mà đã phải kết hôn thì không nên có quá nhiều mong đợi.

Liều Duy Nhu quả thật không thể tin được.

” Anh tại sao phải xấu như vậy, nhưng tôi muốn làm người tốt, tôi không muốn làm người thứ phá tan cuộc hôn nhân của người khác”. Có thể buông tha cho cô hay không, cô không cần phải ở trong tình huống thê thảm như vậy.

Đông Phương Thuật vô cùng không vui, anh chán ghét chuyện Liều Duy Nhu muốn kết thúc, muốn rời đi.

Anh sẽ không buông cho cô đi.

” Tôi nói em không phải là kẻ thứ ba thì em không phải”. Tại sao nhất định phải suy nghĩ như vậy

Nổi giận

Bây giờ Đông Phương Thuật không hề muốn ăn nữa.

” Dù sao tôi vẫn tính kết hôn, còn hiệp ước của chúng ta vẫn tiếp tục kéo dài”

Anh sẽ không buông cho cô đi.

Hai bàn tay cô khẽ nắm lại, rồi lại buông ra, nước mắt uất ức bắt đầu dâng lên.

” Đừng làm cho tôi hận anh...”

Đông Phương Thuật trợn tròn mắt, không muốn nhìn thấy nước mắt của cô

” Em muốn hận thì hận đi”. Anh tuyệt đối sẽ không buông tha cho cô đi.

Bữa cơm này, tan rã trong lúc không khí không vui.

Đông Phương Thuật lạnh lùng bỏ đi, để lại Liễu Duy Nhu khóc đỏ cả mắt.

Sau đó, hai người chẳng ai khá hơn

Tin tức Đông Phương Thuật cùng Đồ Yên sắp kết hôn được lan truyền rộng rãi, trong lòng Liễu Duy Nhu càng ngày càng trở nên khó chịu.

Có khả năng hai tập đoàn liên hợp làm chấn động mọi nơi, cho nên thời gian hai tập đoàn kết hợp trở thành tiêu điểm.

Vả lại bên cạnh cô lúc nào cũng có người thảo luận chuyện hôn sự này, trong khách sạn thì không nói, cô có thể tránh không nghe, nhưng trong nhà thì không thể, cô phải giả vờ, không muốn nghe cũng phải nghe và nói theo.

Giới báo chí đem thân thế của Đông Phương Thuật cùng Đồ Yên nói ra ,làm hai người trở nên vô cùng xứng đôi.

” Ông chủ nhỏ cuối cùng cũng muốn kết hôn, nghe nói đám cưới sẽ được tổ chức ở khách sạn Đông Phương, cái này là tin tức chấn động, bây giờ các giám đốc đều vô cùng bận rộn, thay ông chủ nhỏ chuẩn bị hôn lễ”. Mẹ đã làm việc ở khách sạn Đông Phương lâu năm, cứ mở miệng là lại nói về hôn nhân của Đông Phương Thuật và Đồ Yên.

Liễu Duy Nhu cũng phối hợp mà cười theo.

Liễu Di lúc này mới chú ý đến sắc mặt của con gái không tốt lắm.

” Tiểu Nhu, còn làm sao vậy? Sao mặt lại trắng bệch như vậy?”

” Có sao mẹ? Có thể là con buồn ngủ”. Liễu Duy Nhu vội vàng chối.

” Gần đây mệt lắm đúng không? Con vất vả rồi. Vừa đi học lại phải đi làm, Tiểu Nhu con cũng không cần đến khách sạn làm , con phải chuyên tâm học hành, dù sao bây giờ cơ thể của em con cũng đã bình phục rồi, ba con cũng không cách hai hay ba ngày là chạy về đòi tiền, chỉ cần chúng ta tiết kiệm một chút , lương của mẹ cũng đủ trang trải”. Liễu Duy vỗ vỗ tay con gái, đau lòng vô cùng.

” Mẹ, con không sao”. Cô cũng muốn rời khỏi khách sạn Đông Phương, muốn rời khỏi nơi có Đông Phương Thuật, nhưng dù nói gì anh cũng không cho.

Bỏ cũng không được, lại càng không thể làm gì.

Cô không hiểu, vì sao anh lại không muốn cho cô đi

Liễu Duy Nhu thầm than, vẻ mặt u sầu lại hiện rõ trên khuôn mặt...

Nếu so sánh với Liễu Duy Nhu, Đông Phương Thuật cũng không vui vẻ chút nào.

Tính cách anh từ trước đến giờ đều ẩn giấu ở bên trong, cho dù đứng trước một quyết định quan trọng mà mặt cũng không đổi sắc , không để cho đối phương nhìn rõ, nhưng bây giờ chỉ một cô gái bé nhỏ mà làm cho anh không thể suy nghĩ.

Làm sao lại chú ý đến một người phụ nữ như vậy?

Là phụ nữ của anh, không phải là rất tốt hay sao?

Vậy mà kiên quyết muốn rời khỏi anh, muốn kết thúc ,a nh có thể buông tay sao? Tại sao cô không phát hiện anh đối xử với cô vô cùng khác với những người phụ nữ khác?

Không, cô chỉ muốn rời khỏi anh.... Anh làm sao có thể để cô đi.

Nhưng cô là người luôn luôn suy nghĩ cho người khác, cô vẫn cho rằng mình làm như vậy là có lỗi với vợ tước g lai của anh....

Đông Phương Thuật quyết định không muốn suy nghĩ nữa, anh quyết định mình phải đối mặt với nó.

Cầm chìa khóa xe, anh lái xe thẳng đến nhà của Liễu Duy Nhu.

Lại thêm 1 lần nữa , anh đến nhà cô vào đêm khuya, và cũng gọi cô xuống dưới.

Lần này thì mẹ và em trai đã ngủ rồi, cho nên cô không cần phải tìm lý do để nói dối nữa.

Lúc xuống lầu , nhìn thấy anh đang đứng ở cạnh xe đợi cô

” Lúc tôi đi qua có thấy 1 công viên nhỏ, chúng ta cùng đi đến đó đi”. Anh nói

Hai người 1 người đi trước một người đi sau, làm cho bóng của hai người kéo dài rồi cùng tụ lại một chỗ.

Tay của cô vẫn để trong túi , cô vẫn im lặng bởi vì không biết phải nói cùng anh chuyện gì.

Nhìn bóng lưng của người đàn ông mình yêu, trong lòng thực sự đau khổ.

Yêu một người lại phải rời khỏi anh, mà không thể nói ra mình yêu anh

Đi đến công viên nhỏ, Đông Phương Thuật cố tình đi chậm lại, để sóng vai với cô, cùng nhau đi dạo.

Từ khi anh hiểu chuyện, có lẽ đây là lần đầu tiên anh đi dạo.

Anh cũng từng nói với cô:” Đối với tôi hôn nhân chỉ là một món hàng có thể trao đổi, tìm một người phụ nữ có ích cho tập đoàn Đông Phương, mặc kệ cô ta tròn hay méo, tôi đều lấy cô ta”.

Liễu Duy Nhu cũng biết những gia đình danh giá đều thích dùng phương pháp kết hôn để đạt tới mục đích trong công việc, nhưng khi nghe những lời lạnh lùng như vậy, cô thật sự không thể tin được.

” Cho nên em không cần phải thấy có lỗi với Đồ Yên, tôi và cô ấy cũng chỉ là vợ chồng hữu danh vô thực thôi”. Lời nói của anh nhẹ như gió thổi, chẳng lẽ anh không hề có chút tình cảm nào sao?

” Anh có thể chắc chắn, sau khi cưới hai người sẽ không vô tình cảm?”

” Không biết”. Đông Phương Thuật lắc đầu

Chẳng lẽ anh lại là một người vô tình như vậy.

” Ahh không yêu Đồ Yên, người anh yêu là em”.

Đúng vậy, anh thừa nhận.

Anh đã từng cho rằng Liễu Duy Nhu cũng giống như nhiều người phụ nữ khác, khi đã mất đi cảm giác mới mẻ thì sẽ mất đi hứng thú đối với cô, nhưng cô làm một người không hề phức tạp, luôn suy nghĩ cho người khác , còn cố chấp đến thật đáng yêu, từ lúc nào cô bỗng đi vào lòng của anh, để anh chìm vào cái gọi là — tình yêu.

Bất ngờ được Đông Phương Thuật tỏ tình khiến sắc mặt của Liễu Duy Nhu trở nên biến đổi.

” Anh đừng có nói năng tùy tiện như vậy, đừng đem tình yêu ra đùa giỡn”.

Là người coi hôn nhân là mục đích để có lợi, thì làm sao có thể hiểu được tình yêu, mà cô lại yêu một người đàn ông không biết yêu, nghĩ như vậy cô không khỏi đau lòng.

Lần đầu tiên trong đời tỏ tình, lại bị đối phương nói rằng mình đùa giỡn, chắc là ông trời đang trừng phạt anh vì ngày xưa anh đã coi thường tình yêu đây mà

” Anh nói thật, em cho rằng anh đối với mỗi người phụ nữ đều như vậy sao? Nếu mấy cô ấy muốn rời khỏi anh... Anh sẽ không hề níu kéo mà lập tức buông tay, không liên lạc nữa, nhưng anh muốn em ở lại bên anh, bởi vì anh không muốn cô bé gốc gác nghèo luôn luôn tra tấn anh rồi đi, nghĩ đến chuyện ấy, anh có cảm giác đau khổ giống như bị ai đó bóp cổ...”. Đông Phương Thuật rất thành thật nói ra tất cả, nhưng lại thấy vẻ mặt của Liễu Duy Nhu thờ ơ.

Đông Phương Thuật nắm lấy hai tay cô, muốn lay cho cô tỉnh lại.

” Anh lớn như thế này nhưng chưa bao giờ mua kẹo mút, kẹo mút làm anh cảm thấy thật giống con nít, khi anh ở nước Pháp, anh thường giao phó cho trợ lý mua những loại kim cương và quần áo đắt tiền để tặng em cũng được, anh cần gì phải đến khu vui chơi, mua của người bán hàng rong kẹo mút hình tháp Paris... Chỉ vì anh nghĩ, anh biết em sẽ thích món quà này”.

Không phải cô thờ ơ, mà là cô quá sợ hãi, nên không kịp phản ứng.

Anh không phải đùa giỡn, anh còn nói rõ mọi chuyện cho cô nghe, thì ra không phải là cô yêu đơn phương.

Liều Duy Nhu quá vui mừng mà khóc.

” Tại sao em khóc?”. Đông Phương Thuật tay chân luống cuống, thì ra biết anh yêu cô thì cô lại khổ sở như vậy.

” Cảm ơn”. Cô nói cảm ơn với anh:” Cảm ơn anh cũng yêu em”. Như vậy là đủ rồi.

Cô cũng không hy vọng rằng một hợp đồng, 1 giao dịch bằng tiền lại có một kết quả tốt đẹp.

Trời. Đông Phương Thuật xác định mình không có nghe lầm.

Anh ôm chặt cô vào lòng:” nếu yêu anh thì đừng bao giờ nói muốn rời khỏi anh”. Tầng đá lớn ở ngực cuối cùng cũng đã tan mất.

” Không.....” . Liều Duy Nhu lắc đầu đẩy anh ra:” Em vẫn sẽ đi”.

” Tại sao?”.

” Bởi vì anh sẽ lấy người khác”.

Đông Phương Thuật cho rằng hai điều này không liên quan, tình yêu là tình yêu còn hôn nhân là hôn nhân.

Liều Duy Nhu hiểu anh nghĩ gì, cái lý của anh là tình yêu cùng hôn nhân không có liên quan.

” Ý của em là... Muốn anh không lấy Đồ Yên mà lấy em?”.

Ồ, chủ ý này thật hay, khi Đông Phương Thuật nói ra những lời này thì giống như có một tia chớp bỗng nhiên lóe sáng trong đầu anh.

Như vậy sau này đến nhà gặp cô cũng không cần phải lén lút, mỗi sáng có thể thấy cô tỉnh giấc trong lòng anh.... Những thứ này thật đáng giá rồi.

” Không, em sẽ không lấy anh, em không phải là người yêu lý tưởng của anh, vì tập đoàn anh nên cưới Đồ Yên”.

Thật ra thì như vậy cũng không cần thiết... Về chuyện kết hôn cùng Đồ Yên thì cũng có chút lợi đối với tập đoàn, chỉ là thêm tí chút thôi, tập đoàn Đông Phương dưới sự chỉ đạo của anh cũng đã có bao nhiêu thành tựu, nếu tập đoàn nói muốn tiến ra thị trường Châu Âu và Moscow thì chắc chắn có rất nhiều ngân hàng nguyện ý giúp đỡ, mà những ngân hàng đó cũng không kém Đại Trung Hoa là bao.

Đông Phương Thuật bắt đầu suy nghĩ.

Có được sự ủng hộ của ngân hàng Đại Trung Hoa và mỗi ngày có thể nhìn thấy vẻ mặt tỉnh ngủ đáng yêu của cô,,..... Bắt đầu làm cuộc so sánh, tất nhiên về sau sẽ tốt hơn.

Nhưng Tiều Nhu không muốn lấy anh?

Đông Phương Thuật nhíu lông mày, lần nữa ôm cô vào lòng.

Anh muốn lấy ai không cần em nhắc , em chỉ cần ngoan ngoãn nghe anh là được, biết chưa? Sau đó không được phép, tuyệt đối không cho phép em rời khỏi anh...”. Anh nói như vậy khiến cô cười to

Anh như vậy, vẫn giống người đàn ông trước kia, vậy thì cứ để anh nói.

Liều Duy Nhu rất hạnh phúc ở trong ngực anh, hai người đã hiểu tấm lòng của nhau nên vô cùng hạnh phúc cùng ngọt ngào , cứ như vậy mà ôm nhau thật lâu.

Trong mắt hai người chỉ có đối phương, mà không hề phát hiện trong bụi cỏ, có một đám chó săn(nguyên văn: cẩu tử) , đang chụp hình hai người họ.

11. Chương 10

Hình ảnh Đông Phương Thuật và Liễu Duy Nhu thân mật ở công viên rất nhanh được lên báo.

Tựa đề trên báo vô cùng kích thích là.....

Hiện trường Giám đốc tập đoàn Đông Phương Đông Phương Thuật vụng trộm yêu đương.

Sắp cùng vợ tiến vào lễ đường, là còn gái của tổng giám đốc ngân hàng Đại Trung Hoa, chẳng lẽ hai người bằng mặt nhưng không bằng lòng mà phải lấy nhau.

Bài báo này viết công khai, lại giống như đẩy lên ngọn lửa lớn, cho dù làm cách nào cũng không thể dập tắt.

Mà ngọn lửa này tất nhiên là cháy đến tập đoàn Đông Phương cùng ngân hàng Đại Trung Hoa và hai vị phụ huynh, mà hai người lại là bạn tốt lâu năm, vốn cho rằng hai người trở thành thông gia là chuyện vô cùng vui, nhưng bây giờ lại bắt được cùng người phụ nữ khác yêu đương, như vậy giống như quăng một cái tát vào mặt tổng giám đốc ngân hàng Đại Trung Hoa, khiến ông ta mất hết mặt mũi, chưa kể còn là đứa con gái mà ông ta thương yêu nhất.

Tổng giám đốc Đồ cùng bạn tốt là tổng giám đốc tập đoàn Đông Phương trước khi bàn bạc, đã trực tiếp mắng con rể tương lai,tính tình nóng nảy, còn trực tiếp nói ngoan độc rằng, coi như hôn sự này chưa từng đề cập qua, còn nói tập đoàn Đông Phương từ nay về sau sẽ bị ngân hàng của họ không bao giờ chấp nhận cho vay.

Chú rể vụng trộm yêu đương đã đủ kích thích, nay bố vợ tương lai còn nóng giận nói ra những lời như vậy, toàn bộ mọi chuyện càng trở nên rối loạn.

Đông Phương Thuật cùng Đồ Yên, hai vị đương sự này tất nhiên được giới báo chí truyền thông chú ý tới, nhưng bọn họ là người có thân thể cao quý, đi đâu đều có lái xe cùng bảo vệ, cho nên phóng viên muốn phỏng vấn họ đúng là rất khó.

Nhưng còn một nhân vật cũng quan trọng không kém — thì phải nói đến người yêu đương vụng trộm cùng tổng giám đốc Đông Phương Thuật, người này là ai, đến bây giờ mọi người vẫn chưa biết rõ.

Sau khi bài báo được đăng lên, Liễu Duy Nhu vô cùng lo sợ, cô rất sợ phóng viên sẽ điều tra ra thân phận của cô, lúc đó giao dịch hợp đồng của cô cùng Đông Phương Thuật bị vạch trần, nếu như để mẹ biết được, cô sẽ phải giải thích như thế nào?

Bây giờ điều an ủi duy nhất của cô chính là, mỗi đêm Đông Phương Thuật đều gọi điện thoại đến, chỉ cần bây giờ anh ra khỏi cửa sẽ bị phóng viên theo dõi, cho nên anh cùng Liễu Duy Nhu hoàn toàn không thể gặp mặt, chỉ có thể nói chuyện qua điện thoại.

” Đừng lo lắng, dù sao thì anh cũng sớm giải trừ hôn ước, mọi chuyện xảy ra cũng chỉ là chất xúc tác để mọi chuyện có thể diễn ra nhanh chóng thôi”

Tập đoàn Đông Phương không có ngân hàng Đại Trung Hoa giúp đỡ cũng không sao, còn nhiều ngân hàng khác muốn hợp tác cùng anh, điều này anh không hề sợ.

Chuyện khó ở đây chính là giao tình của ba cùng tổng giám đốc Đồ, nhưng anh không muốn nói chuyện này với cô, sợ cô lại lo lắng thêm.

Anh chỉ ước bây giờ mình có thêm một đôi cánh để bay đến bên cạnh mà an ủi cô... Thì ra đây chính là mùi vị của tình yêu, muốn bảo vệ người mình yêu, không để cho cô ấy chịu bất kỳ tổn thương nào.

Tiếc rằng Đông Phương Thuật không phải là siêu nhân, cuối cùng cũng không thể bay đến cạnh Liễu Duy Nhu, và còn, giới báo chí tương đối là thần thông quảng đại(mọi chuyện có thể biết hết)

Phóng viên giống như chó săn, gắt gao vây quanh bốn phía nhà cô, hại cô không thể ra ngoài, cũng không thể đi đến trường học, chuyện này mẹ cùng em trai cũng bị vạ lây.

Họ ở nhà cùng Liễu Duy Nhu, Liễu Di bà chưa bao giờ mắng con gái khi còn từ nhỏ đến giờ nhưng cũng phải nghiêm mặt, không thể tin rằng con gái mình lại là người phá tan hạnh phúc gia đình của người khác.

” Tiểu Nhu, mẹ không thể tin được, là phóng viên chụp lăm người phải không con? Ảnh này chụp lúc tối như mực, không thể thấy được rõ ràng, có lẽ hình dáng giống con, nhưng không phải là con,....”

Hai con mắt của Liễu Duy Nhu sớm đã khóc sưng lên, giấy làm sao có thể gói được lửa, cho nên cô lựa chọn mình nói thật với mẹ.

” Mẹ, con xin lỗi....”

Con gái xin lỗi cũng đồng nghĩa với việc thừa nhận.

Bà quả thật không thể tin được, con gái luôn luôn ngoan hiền từ nhỏ đến giờ làm sao có thể.... Liễu Di khổ sở không nói được lời nào, bà ngồi ngẩn người trên ghế sofa, cả người run rẩy.

” Mẹ, tạm thời mẹ đừng nổi giận”. Liễu Duy Hiền nhanh chóng rót ẹ ly nước, muốn mẹ ổn định cảm xúc:” Mẹ có muốn nghe chị giải thích không ạ, theo như tính cách của chị, chị ấy sẽ không bao giờ làm kẻ thứ 3 phá hoại cuộc hôn nhân của người khác”.

Liễu Duy Nhu quỳ xuống trước mặt mẹ, thừa nhận mọi chuyện.

Cô nói ra giao dịch tiền của mình cùng Đông Phương Thuật, cô lấy mười triệu bán đi bản thân của mình cho Đông Phương Thuật.

Mười triệu? Con gái lấy số tiền lớn như vậy làm gì? Liễu Di nhớ tới vài ngày trước có thể dễ dàng giải quyết vấn đề khó khăn, lúc đó bà còn nghĩ rằng ôn trời thương xót ẹ con bà nên mới گیر tay giúp đỡ...

Trời ơi! Bà đau lòng nhìn về phía con gái.

” Tiểu Nhu, là mẹ vô dụng, mẹ để con....”. Bà xúc động trách móc bản thân mình, là bà vô dụng nên để con gái phải bán thân của mình.

” Mẹ, con xin lỗi. Con khiến mẹ thất vọng rồi....”

Liễu Duy Nhu không nói với chuyện cô cùng Đông Phương Thuật yêu nhau thật lòng, bởi vì bây giờ mọi chuyện đều chưa rõ, cô chỉ mong rằng Đông Phương Thuật có thể thuận lợi giải quyết mọi chuyện, đến lúc đó hai người có thể thừa nhận với mọi người rằng, họ yêu nhau,

Nhưng mà Liễu Duy Nhu cô sai lầm rồi.

Cách một ngày, Tổng giám đốc của tập đoàn Đông Phương, cũng chính là ba của Đông Phương Thuật, tự mình ra quyết định....

Đông Phương Thuật bị tước bỏ chức vị tổng giám đốc, chuyển vị trí xuống giám đốc tại khách sạn Đông Phương ở Thượng Hải, quyết định được thi hành ngay lập tức.

Nói cách khác Đông Phương Thuật bị cưỡng ép phải rời khỏi Đài Loan ngay lập tức.

Có nhà báo nói, đây là do tổng giám đốc khách sạn Đông Phương trừng phạt con mình vụng trộm yêu đương, nhưng cũng có nhà báo cho rằng, tổng giám đốc Đông Phương muốn con mình rời khỏi nơi thị phi này.

Cho dù như thế nào, hôn sự của Đông Phương Thuật cùng Đồ Yên chính sự phá bỏ.

Mà ngày Đông Phương Thuật rời khỏi Đài Loan , Liễu Duy Nhu cũng không thể liên lạc được với Đông Phương Thuật.

Như vậy kết cục của Liễu Duy Nhu vô cùng xấu, đó cũng là cái kết vô cùng tệ

Hôn ước của Đông Phương Thuật cùng Đồ Yên vì cô mà kết thúc, mà anh lại còn bị bắt rời khỏi Đài Loan, chắc chắn ba anh vô cùng giận dữ.

Liễu Duy Nhu tự trách bản thân mình, cho rằng mọi chuyện đều là do cô mà ra, nếu lúc trước cô kiên trì, rời khỏi anh, có lẽ mọi chuyện sẽ không đến mức đường này.

Không còn tin tức gì của Đông Phương Thuật, Liễu Duy Nhu như mất đi linh hồn, trong phút chốc không biết nên phải làm gì tiếp theo?

Bây giờ, trường học cũng không thể đi, vì vậy cô đành phải nghỉ học.

Vì cô mà mẹ cũng không thể đến khách sạn làm việc, mọi nhân viên trong khách sạn đều biết rõ thân phận của cô cùng mẹ, nếu mẹ còn ở đó làm việc khó tránh khỏi bị những người khác dòm ngó.

Mà trong lúc này, một tin tức lại đến không biết là may mắn hay là thảm họa đây, ba của cô vì uống rượu say lại vượt đèn đỏ nên bị xe cán chết.

Liên tục chịu nhiều đả kích to lớn, khiến cô mỗi ngày sống như một cái xác không hồn, vô cùng đau khổ.

Liễu Di không đành lòng nhìn con gái mình ở lại Đài Loan bị người ta chỉ trích, cuộc sống lại tràn ngập đau khổ, sau khi xử lý hậu sự của chồng, bà quyết định dẫn hai đứa con về nhà mẹ để ở vùng núi hẻo lánh.

Ở đó, bọn họ sẽ bắt đầu lại từ đầu.

” Dư Kiện, đủ rồi, bây giờ đừng có đi theo sau tớ nữa, nếu còn đi theo thì nên đổi tên thành kẻ theo đuôi luôn đi”. Đông Phương Thuật vô cùng tức giận.

Một tháng!

Anh rời khỏi Đài Loan cũng đã 1 tháng, cũng đã 1 tháng anh không liên lạc với Tiểu Nhu, anh đang rất lo lắng, vô cùng lo lắng.

Nhưng vấn đề ở đây là anh bị Dư Kiện theo sát, thậm chí ba anh còn ra lệnh anh không được phép liên lạc với ai ở Đài Loan.

Đông Phương Thuật có cảm giác mình là kẻ gãy tay gãy chân vô dụng, lo lắng cho người mình yêu nhưng lại không thể làm được gì..

Anh đã lớn đến chừng này nhưng chưa bao giờ bó tay như vậy.....

Người từ trước đến giờ kiêu ngạo như anh mà phải năn nỉ Dư Kiện, năn nỉ cậu ta liên lạc với Liễu Duy Nhu, ít nhất anh cũng phải biết xem cô bây giờ như thế nào rồi.

Nhưng cũng bị từ chối.

” Tớ không muốn làm người theo đuôi, nhưng lần này Tổng giám đốc ra lệnh tương đối nghiêm khắc, bắt luận kẻ nào làm trái sẽ” giết chết không tha”. Dư Kiện cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ làm trái lời bạn tốt mà thôi.

” Ba tớ sẽ không giết cậu, cùng lắm thì ông chỉ giáo huấn cậu chút thôi”.

” Chưa chắc nha, lúc này Tổng giám đốc thật sự rất tức giận đó”.

Haizz Đông Phương Thuật vô đầu hỗn độn.

Anh vẫn cho rằng phản ứng của ba khi anh hủy hôn với Đồ Yên sẽ hơi tức một chút.

Ba mẹ là yêu nhau mới lấy nhau, cho nên bọn họ không bao giờ muốn anh phải hy sinh hôn nhân của mình vì lợi ích kinh doanh, anh cho rằng ba sẽ hiểu, sẽ vui mừng vì trước hôn lễ anh tìm được người phụ nữ mình yêu, nhưng không ngờ, ba lại xử lý chuyện này như vậy.

Không chỉ đem anh đến Thượng Hải, còn ra lệnh cho những người xung quanh không được giúp anh liên lạc với bên Đài Loan.

” Dư Kiện, bình thường tớ không hề bạc đãi cậu”. Uy hiếp không được, Đông Phương Thuật không thể làm gì khác hơn là lấy tình cảm ra để được sự ủng hộ.

” Chính xác là không”. Dư Kiện đồng ý.

” Trước đây chúng ta là bạn học tốt, tốt nghiệp xong tớ về nước và mời cậu vào khách sạn Đông Phương làm trợ lý cho tớ”.

Dư Kiện gật đầu đồng ý:” Cậu cũng không làm sai gì, nhưng tớ đồng ý với lời tổng giám đốc nói”.

Tổng giám đốc quyết định cắt chức con trai và điều đến Thượng Hải, khi ấy ông đã đến tìm anh để nói chuyện, nói rõ tại sao ông lại phải làm như vậy, dụng tâm của ông ấy chỉ muốn dạy dỗ Đông Phương Thuật một chút , và muốn anh phải nhớ cho kỹ chuyện này.

” Tớ không yêu cầu cậu thôi theo đuôi, chỉ muốn cậu cho tớ liên lạc với Tiểu Nhu, chỉ cần gọi 1 cuộc điện thoại thôi”.

Dư Kiện ho nhẹ:” Thật ra cậu cũng không cần xin tớ, sáng hôm nay tổng giám đốc nhận được một lá thư Tiểu Nhu gửi cho cậu, tổng giám đốc muốn tớ đưa cho cậu”.

” Mau đưa tớ”. Vừa nghe được có thư của Liễu Duy Nhu, tinh thần anh phấn chấn lên hẳn, anh muốn Dư Kiện nhanh đưa thư cho anh.

Dư Kiện lấy từ trong túi ra một bức thư, nội dung anh cũng đã xem rồi. Haiz! Thật ra thì Tổng giám đốc chỉ muốn cho con mình bài học, không ngờ sự tình lại có chiều hướng phức tạp, xem ra con đường tình cảm của Đông Phương Thuật không hề thuận lợi rồi đây.

Đông Phương Thuật giật lấy, vội vàng mở ra xem....

Tổng giám đốc Đông Phương, chào ngài...

Tôi là Liễu Duy Nhu, có lẽ ngài không biết tôi... Tôi chính là người phụ nữ xấu xa mà báo chí đã viết cũng chính là người xen vào phá hỏng cuộc hôn nhân của con trai ngài. Tôi thật sự vô cùng xin lỗi, tất cả đều là lỗi của tôi,, là tôi ham vinh hoa phú quý, mơ mộng mình có thể từ chim sẻ biến thành phượng hoàng, mới có thể bám lấy Đông Phương Thuật mà không buông tha. Đêm đó là do tôi cố tình báo cho phóng viên đến, mục đích là muốn phá hỏng hôn sự của anh ấy cùng với Đồ Yên, con của ngài không hề có lỗi, xin ngài đừng hiểu lầm anh ấy, cũng kính xin ngài khôi phục chức vị cho anh ấy, để anh ấy có thể dốc sức quản lý khách sạn Đông Phương, tôi cam kết, từ nay về sau sẽ không bao giờ xuất hiện, tôi sẽ rời xa Đài Bắc, từ đó sẽ biến mất khỏi thế giới của Đông Phương Thuật.

Đông Phương Thuật không thể tin nội dung trong bức thư.

” Đây là do cậu tự làm?”. Anh không tin mà trợn mắt hỏi Dư Kiện.

Dư Kiện cảm thấy người đàn ông khi yêu thật khác thường, tại sao lại không giải thích hợp lý, bình thường thì vô cùng khôn khéo với mọi người, nhưng chỉ cần gặp phải người phụ nữ mình yêu thì mọi lý trí sẽ mất hết.

” Làm sao tớ có thể làm ra thư Liễu Duy Nhu viết được”

” Bởi vì muốn tớ rời khỏi cô ấy”. Đây chính là quỷ kế của ba cùng Dư Kiện.... Anh cho là vậy.

” Chúng tôi không cần ép buộc, cô Liễu đã chủ động rời đi”

” Không thể nào”.

” Tớ đã tìm người điều tra rồi, cô Liễu tạm thời nghỉ học, phòng trọ thuê cũng lấy phòng, khách sạn Đông Phương sa thải mẹ của cô ấy, ngay cả em trai cũng chuyển trường rồi”. Nói cách khác, cả nhà họ đã rời khỏi Đài bắc.

Đông Phương Thuật không muốn tin vào chuyện này, tâm trạng vô cùng kích động.

” Ba của cô Liễu nửa tháng trước đã mất, hơn nửa lúc ấy cô Liễu cũng rơi vào trạng thái khó khăn không nhà không cửa, tôi cũng nghĩ vì lí do vậy mà bọn họ mới rời khỏi Đài Bắc”.

Nghe được bốn chữ”không nhà không cửa” , từng từ giống như cái dao bén nhọn trực tiếp cắt sâu vào lòng anh, máu chảy đầm đìa.

Là anh, khiến Tiểu Nhu rơi vào hoàn cảnh như vậy, anh nói sẽ làm hậu phương vững chắc cho cô, nhưng anh chưa có làm chuyện gì cả, còn bức cô phải viết một bức thư nhận sai tất cả về mình, để bảo vệ anh.

” Ngay bây giờ, tôi muốn về Đài Loan”. Đông Phương Thuật tháo cà vạt, dù có chuyện gì xảy ra anh cũng phải về Đài Loan.

Dư Kiện cũng không có nói gì.

Nên cho cậu ấy trở về, tổng giám đốc cũng nói như vậy.

Nhưng về Đài Loan thì có thể làm gì đây? Người yêu đã sớm đi rồi....

Nửa năm sau. Tại Tân Trúc, huyện Thạc Hương.

” Các bạn nhỏ, chú ý về phía cô giáo”. Liễu Duy Nhu nói to, vỗ tay muốn các bạn nhỏ chú ý về phía mình:” Tờ giấy thông báo này khi các em mang về nhớ nói ba mẹ ký tên, chậm nhất là ngày mai phải nộp cho cô giáo, có biết không?”

” Dạ biết”. Giọng nói của các bạn nhỏ vang đến tận mây xanh, đúng là những người bạn nhỏ của những người miền quê.

Liễu Duy Nhu chào bọn trẻ, đưa chúng ra khỏi trường.

Nhìn những nụ cười ngây thơ của bọn trẻ. Trong lòng cô cảm thấy vô cùng ấm áp.

Cô rời khỏi Đài Bắc là đúng, Liễu Duy Nhu vừa thở dài vừa cười.

Nửa năm trước cô mang theo trái tim vỡ nát cùng mẹ và em trai trở về nhà bà ngoại.

Lúc mới đến tâm trạng của cô vô cùng buồn bã, nhưng nhờ có sự động viên và chăm sóc của gia đình mới tốt hơn, khi cô trở lại như trước, cô tự nói với lòng, thời kỳ đau khổ đã qua rồi, từ đó cô bắt đầu cuộc sống vui vẻ như trước.

Vì vậy, cô đem người đàn ông mình yêu chôn tận sâu trong đáy lòng, để cho tình yêu của cô vĩnh viễn không nhìn thấy chút ánh sáng.

Cô ở trong núi đã tìm được một công việc đó là cô giáo dạy học, ở nơi miền núi khó khăn này, bình thường cô giáo phải làm rất nhiều việc, cho nên cô rất bận, bận đến mức không có thời gian suy nghĩ lung tung.

Như vậy cũng tốt.

Trong núi không có bất kỳ tin tức nào từ bên ngoài, như vậy cô cũng không biết bất kỳ tin tức nào về Đông Phương Thuật, như vậy tốt hơn.

Trong cuộc sống của cô đã không còn có anh.

Bọn họ là người của hai thế giới, là do trong phút chốc nhất thời giao nhau ở một điểm mà thôi.

” Tiểu Nhu, có khách tìm em đang đứng ở sân thể dục”. Ba Nhã nói, là hiệu trưởng trường tiểu học của cô, là người dân bản xứ chính gốc năm nay đã 35 tuổi rồi.

Ở nơi này người dân thường có thói quen nói lớn, vì vậy lời Ba Nhã vừa nói đã truyền đi khắp nơi, cả sân thể dục đều có thể nghe được.

” Là một anh chàng đẹp trai, anh ghen tỵ, Tiểu Nhu, cô đừng có vì tình mà rời đi đó”. Là người đã kết hôn, nhưng Ba Nhã giống như người anh trai quan tâm đến cô, nhưng là người rất thích đùa giỡn.

Liễu Duy Nhu cười nhìn anh:” Được được được, em nhất định sẽ lấy anh, anh yên tâm”. Cô cùng vợ của Ba Nhã là bạn tốt, bọn họ đã quen dùng chuyện này để đùa.

Liễu Duy Nhu rời phòng học đi đến sân thể dục, trong lòng nghĩ chắc là Tiểu Hiền đến tìm cô, bây giờ Tiểu Hiền đã chuyển trường đến trường trung học Tân Trúc, chỉ có ngày nghỉ mới có thể về nhà.

Nhưng cũng có thể không phải Tiểu Hiền, bởi vì Tiểu Hiền tuyệt đối không chạy xe đến trường tìm cô.

Đó là bóng hình cao ngạo, là người đã từng rất quen thuộc với cô

Cô không thể tin được, bước chân dừng lại , cách anh mấy bước.

Là Đông Phương Thuật!

Anh đang trợn mắt nhìn cô , vô cùng hung dữ.

Trong lòng cô rất hỗn loạn, muốn xoay người chạy trốn.

Nhưng suy nghĩ của cô bị Đông Phương Thuật nhìn thấu.

” Em dám trốn thử xem, nếu em dám thoát khỏi anh lần nữa, anh tuyệt đối sẽ đi tìm em, sau đó sẽ đánh vào cái miệng nhỏ của em”

Thật ra bây giờ anh cũng rất muốn làm vậy.

” Cái người đàn ông mà em muốn lấy là ai? Là bạn trai mới của em? Các người đã bàn bạc hôn nhân rồi hả?”

Chắc chắn Đông Phương Thuật nghe được lời nói đùa của hai người lúc này.

Liễu Duy Nhu thật không biết nên giải thích với anh như thế nào đây? Hay là nên hỏi tại sao anh lại xuất hiện ở đây?

Cô còn chưa hỏi, Đông Phương Thuật đã bá đạo mà đem cô ôm vào lòng.

” Anh không cho, em nhanh cùng anh ta chia tay, cả cuộc đời này em chỉ có thể lấy anh mà thôi”

Đông Phương Thuật giận dữ nói lớn.

Nửa năm trước khi anh từ Thượng Hải trở về Đài Loan, không thể tìm ra tung tích của cô, khiến anh đau lòng muốn chết, cũng lúc đó ba nói cho anh biết rõ nguyên nhân tại sao ba lại giáng chức anh điều đến Thượng Hải.

Thật ra thì ba anh cho rằng, bạn tốt làm sao có thể bằng được con trai, hôn ước hủy bỏ liền hủy bỏ, hai tập đoàn trở mặt, tập đoàn Đông Phương có sự ủng hộ của ngân hàng Đại Trung Hoa hay không cũng không quan trọng.

Quan trọng là con trai tốt cuộc cũng thừa nhận tình cảm và tìm được người mình yêu.

Ban đầu anh thẳng thắn nói cho ba mình biết, lúc đầu anh dùng tiền bạc ép Liễu Duy Nhu ở lại cạnh anh mặc anh làm gì thì làm, thậm chí khi anh phát hiện mình yêu Liễu Duy Nhu cũng vẫn muốn duy trì hôn ước cùng với Đồ Yên.

Ông rất bức mình, hành vi này khiến ông rất giận, ba anh giả bộ trừng phạt mà đem cất chức anh điều đến Thượng Hải, cũng là muốn đem anh cách ly với Đài Loan để từ từ suy nghĩ lại, đừng đem tình cảm coi thường.

Chỉ là ba anh không ngờ, sẽ bức Liễu Duy Nhu rời khỏi Đài Bắc.

Sau đó, ba anh muốn anh trở lại vị trí Tổng giám đốc, nhưng anh vẫn kiên trì trở lại Thượng Hải làm việc.

Trong thời gian này, anh vẫn tìm nhiều mối quan hệ để tìm kiếm tung tích của cô, cho đến 3 ngày trước mới có thể tìm ra tung tích của cô, anh lập tức từ Thượng Hải về Đài Loan, lại từ Đài Bắc đi đến nơi núi rừng này.

Kết quả.... Anh lại nghe được cô nói cô muốn lấy người khác!

Chuyện này làm sao anh có thể chấp nhận được?

” Tại sao còn tới tìm em?”. Cô ở trong ngực anh nhẹ nhàng mở miệng.

Cô thật không thể tưởng tượng, cô luôn cho rằng tình yêu của mình đã chôn sâu trong lòng, nhưng vừa mới gặp anh đã không thể kìm nén được, lập tức gờ tay đầu hàng, trong tức tắc trào ra.

” Em cứ như vậy mà bỏ anh, còn nói cái gì mình là người phụ nữ xấu, anh tất nhiên phải đi tìm em, để mắng em, làm sao em có thể nói anh thích một người phụ nữ xấu? Quá đáng nha”. Đông Phương Thuật siết chặt cô, coi như là trừng phạt cô đi.

” Em đương nhiên là người phụ nữ xấu, hại anh không thể kết hôn, còn bị cắt chức và điều đến Thượng Hải”.

” Em không phải là người phụ nữ xấu, anh muốn cảm ơn em, cảm ơn em đã không để anh kết hôn, còn về chuyện cắt chức đến Thượng Hải, haizz.....”. Đông Phương Thuật nói lại chuyện ba muốn anh biết rõ cái gì gọi là tình yêu nói cho cô nghe.

” Ba anh làm hại người phụ nữ anh yêu phải bỏ đi, còn bí mật lên tìm những phóng viên nghe ngóng.... Không đúng, em đừng có đổi chủ đề, người đàn ông kia là ai?”. Đông Phương Thuật phát hiện ra rằng anh thật sự rất nhỏ nhen.

Liễu Duy Nhu nhanh chóng nói về gia cảnh của Ba Nhã nói cho anh nghe, bao gồm chuyện anh ấy đã lấy vợ và đã có 4 đứa con nhỏ.

” Có bốn đứa con còn muốn lấy em?”. Đông Phương Thuật nói to, hai mắt giống như sắp phát lửa.

” Anh ấy chỉ nói đùa, anh ấy không hề muốn cưới em, em cũng không cưới anh ấy, vì vợ anh ấy vô cùng xinh đẹp và nổi tiếng ở đây”.

” Vậy thì sao?”. Đông Phương Thuật hừ lạnh.

” Trong mắt anh vợ của anh là người phụ nữ đẹp nhất thế giới”.

” Vợ anh? Anh kết hôn rồi?”. Liễu Duy Nhu sợ hãi muốn thoát khỏi anh.

” Còn chưa có, chỉ cần anh đem em trở lại Đài Loan thì sẽ có vợ rồi”. Đông Phương Thuật khẽ chạm vào môi cô, ừ... Mùi vị lâu ngày này thật đúng là quá tốt đẹp.

” Em có đồng ý không?”. Ừ, ném thêm một chút nữa, quả thật rất ngọt

Liễu Duy Nhu mở miệng chào đón anh tiến vào.

” Em còn có thể lựa chọn sao?”

Dĩ nhiên là không, vợ trẻ con của anh, đây là giao dịch chúng ta đã đặt ra từ đầu, một chút quyền lợi em cũng không có”.

Liễu Duy Nhu khẽ nở nụ cười.

Cô cũng không muốn nói gì lúc này.

Khi có tình cảm, xin hãy thẳng thắn với chính mình, như vậy mới có thể gặp được may mắn.

[Hoàn]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-vo-tre-con-10-trieu-cua-tong-giam>